

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Fakulta tělesné výchovy a sportu

Analýza děje utkání – standardní situace

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce:

PhDr. Mario Buzek, CSc

Zpracoval:

Lumír Vojáček

Praha, duben 2007

Abstrakt

Název:

Analýza děje utkání – standardní situace

Cíl práce:

Analýza úspěšnosti a provedení útočných činností při standardních situacích. Určení klíčových momentů vedoucích k překonání obrany soupeře a vstřelení branky u standardních situací z Mistrovství Světa 2006 a Ligy Mistrů z ročníku 2004/2005. Grafické znázornění a popis jednotlivých standardních situací zakončených brankou.

Metoda:

Výzkum byl prováděn metodou nepřímého pozorování z DVD se všemi zpracovanými brankami, které padly v těchto soutěžích. Ve výzkumu byla použita kvalitativní i kvantitativní analýza. Na základě vybraných ukazatelů byly sledovány jednotlivé prvky provedení standardních situací. Grafické znázornění jednotlivých standardních situací nám ukázalo modely, které je možno zapracovat do tréninkového procesu a úspěšně je tak převést do jiné výkonnostní skupiny.

Výsledky:

Výsledky ukazují, jaké metody rozehrání standardních situací byly na mistrovství světa používány, také nová řešení situací vedoucí ke vstřelení branky a četnosti různých vyskytujících se faktorů.

Klíčová slova:

Fotbal, standardní situace, útočná činnost, volný kop, rohový kop, autové vhazování, pokutový kop

Resumé

Title:

The analysis of match plot – standard situation

Work objectives:

The analysis of fruitfulness and performance of the offensive activity during the standard situations. The determination of key factors leading to overcoming the rival's defense and scoring a goal at standard situations from the World championship 2006 and Champions leagues 2004/2005 a 2005/2006. Graphic demonstrations and description of particular standard situations which were finished with the goal.

Methods:

The research was accomplished by indirect observation from DVD with all goals scored at these competitions. There was used the qualitative and quantitative analysis at this research. There were followed all the elements of performance in each standard situation. The graphic demonstration of each standard situation has showed us the models, which we can break in to the training process and transfer to another performance group.

Results:

The results show us which methods of playing the standard situations were used at the world championship. Also the new methods which lead to scoring a goal and the frequency of appearance of these factors.

Key words:

Football, the standard situation, the attack activity, free kick, corner kick, throw-in, penalty kick.

Poděkování:

Rád bych touto cestou poděkoval PhDr. Máriu Buzkovi CSc za odborné vedení v této práci a za jeho vstřícnost k mým dotazům a nápadům. Využití jeho praktických a teoretických rad k této problematice bylo pro mě velice přínosné a poučné. Dále bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na realizaci této diplomové práce.

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci zpracoval samostatně a uvedl v ní veškerou literaturu a ostatní zdroje, které jsem použil.

Lumír Vojáček

V Praze dne

.....

Vlastnoruční podpis

00-

Svoluji k propůjčení své diplomové práce ke studijním účelům. Prosím, aby byla vedena evidence o vypůjčení.

Jméno a příjmení

Číslo občanského průkazu

Datum vypůjčení

OBSAH:

1. ÚVOD	8
1.1 Charakteristika fotbalu	8
1.2 Význam práce.....	8
2. TEORETICKÁ ČÁST	9
2.1 Definice základních pojmů.....	9
2.1.1 Sportovní výkon	9
2.1.2 Herní výkon ve sportovních hrách	9
2.1.2.1 Herní výkon družstva	10
2.1.2.2 Herní výkon jednotlivce	10
2.2 Systematika	11
2.2.1 Fáze hry	11
2.2.2 Obsah hry	11
2.2.2.1 Standardní situace	13
2.2.2.2 Ohlédnutí za předchozími světovými šampionáty	19
3. VÝZKUMNÁ ČÁST	20
3.1 Hypotéza.....	20
3.2 Cíl a úkoly práce	20
3.2.1 Cíl práce	20
3.2.2 Úkoly práce	20
3.3 Metodika.....	21
3.4 Kategoriální systém.....	22
3.5 Výzkumný soubor	25
3.5.1 Volný kop (přímý a nepřímý).....	26
3.5.2 Rohový kop	37
3.5.3 Autové vhažování.....	43
3.5.4 Pokutový kop.....	48
4. ZÁVĚREČNÁ ČÁST	52
4.1 Diskuze.....	52
4.1.1 Výsledky kvantitativní analýzy.....	52
4.1.2 Výsledky kvalitativní analýzy	57
4.1.3 Aplikace do praxe.....	59
4.2 Závěr.....	61
5. BIBLIOGRAFIE	63
6. PŘÍLOHY	65

1. ÚVOD

1.1 Charakteristika fotbalu

Fotbal je sportovní, týmová, branková hra, která patří v české republice i celosvětově k nejoblíbenějším sportovním odvětvím. Na profesionální úrovni je i faktorem ekonomickým a politickým. Může také sloužit jako vhodná forma aktivního odpočinku a zábavy v rámci rekreačních a rekondičních aktivit. Je fenoménem přitahujícím každodenně pozornost miliónů nadšenců, hráčů i diváků na všech obydlených kontinentech.

1.2 Význam práce

Na následujících stránkách se vám budu snažit přiblížit nové trendy v zahrávání standardních situací a jejich teoretický rozbor. Dále vysvětlím význam činností jednotlivých hráčů popřípadě celých skupin hráčů.

Rád bych touto prací vypracoval určitý soubor možností, jak co nejnáze překonat obranu soupeře ze standardních situací. V grafickém zobrazení zakreslím všechny klíčové momenty pohybů hráčů a tak bude velice snadné si danou standardní situaci představit v reálném provedení.

Tyto standardní situace byly sledovány v zápasech Ligy Mistrů v sezónách 2004/2005, 2005/2006 a na Mistrovství Světa 2006, takže o jejich účinnosti není pochyb.

2. TEORETICKÁ ČÁST

2.1 Definice základních pojmů

2.1.1 Sportovní výkon

Choutka, Dovalil (1987) charakterizují sportovní výkon jako projev specializovaných schopností jedince v uvědomělé činnosti, zaměřené na řešení pohybového úkolu, který je vymezen pravidly daného sportovního odvětví nebo disciplíny.

Vzhledem k tomu, že existují různé druhy individuálních a kolektivních sportovních činností, je nutné rozlišovat individuální a kolektivní sportovní výkon. Individuální sportovní výkony jsou dány především tělesnými a duševními předpoklady jedince a jeho schopnostmi je účinně uplatňovat v soutěžení se soupeři. Kolektivní sportovní výkon je sice také založen na výkonech jednotlivců, ale jeho výsledná úroveň je dána především kvalitou sociálních vztahů uvnitř kolektivu, tzn. jak dovedou jednotlivci podříditi svou individuální činnost potřebám celku. Pro kolektivní výkon je tedy velmi důležitá vnitřní struktura družstva, tj. systém pozic a rolí, které jednotlivci v kolektivu zaujímají. Pro celkový výkon kolektivu mají rozhodující vliv soudržnost, podíl jednotlivých členů kolektivu na činnosti a autorita kolektivních zájmů pro jednotlivce, říká Dovalil (1992).

Choutka, Dovalil (1991) uvádějí, že sportovní výkon je výsledným projevem výkonnostního rozvoje sportovce, a proto jsou v něm obsaženy:

- *Vrozené dispozice*, které mají povahu vloh, nadání či talentu.
- *Vliv přírodního a sociálního prostředí*, které podmiňují vývoj jedince a jeho vrozených dispozic.
- *Vliv tréninkového procesu*, který představuje dlouhodobé a cílevědomé působení sportovního tréninku a soutěžního zatížení rozčleněného do příslušných etap.

2.1.2 Herní výkon ve sportovních hrách

Táborský (1986) definuje herní výkon v kolektivních hrách jako realizovaná individuální a skupinová činnost hráčů v ději utkání, charakterizovaná mírou splnění herních úkolů. Ve sportovních hrách je herní výkon dělen na **herní výkon družstva**, nebo-li týmový herní výkon a **herní výkon jednotlivce**, neboli individuální herní výkon.

Výkon hráče i týmu je dán určitým souborem faktorů, které jej podmiňují. Tyto faktory jsou rozděleny do dvou skupin, a to na dispoziční a situační. **Dispoziční faktory** jsou podmíněny předpoklady každého hráče k hernímu výkonu, kterými rozumíme úroveň jeho pohybových schopností a herních dovedností, kvalitu řídicí činnosti CNS, psychických procesů a osobnostní i somatické charakteristiky. **Situační faktory** jsou dány vnějšími podmínkami, ve kterých probíhá herní výkon, jejich složitostí a proměnlivostí, uvedl Votík (2001).

2.1.2.1 Herní výkon družstva

Drobný (1977) herní výkon družstva popisuje jako výkon sociální skupiny zvláštního druhu, založený na individuálních výkonech hráčů podléhajících vzájemnému regulačnímu působení, jež se projevuje tím, že hráči ovlivňují své jednání i chování jako celku. Votík (2001) říká, že týmový herní výkon má sociálně-psychologický rozměr, kdy finální výkon je závislý na dynamice vztahů, sociální soudržnosti, úrovni komunikace a motivaci hráčů. Rozměrem, který je dalším určujícím činitelem týmového herního výkonu, je míra spolupráce a kvalita soudržnosti hráčů při realizaci herních činností.

2.1.2.2 Herní výkon jednotlivce

Podle Navary a Buzka (1986) je herní výkon jednotlivce zvláštním druhem určitého výkonu v průběhu utkání. Projevuje se schopností individuálně i kolektivně řešit herní situace za využití kondičních, technických, taktických a psychických předpokladů hráče.

Votík (2001) popisuje individuální herní výkon tak, že má vždy formu herních činností jednotlivce, projevujících se více méně souvislým řetězcem herních činností v utkání, které jsou projevem herních dovedností. Realizace individuálního herního výkonu představuje určité specifické zatížení na vnitřní orgány i metabolické procesy, dále na funkce hybného systému a řídicí činnost CNS a psychické procesy. Jako složky individuálního herního výkonu lze tedy označit herní dovednosti, pohybové schopnosti, somatické a psychické charakteristiky.

2.2 Systematika

2.2.1 Fáze hry

V každé týmové brankové hře, tedy i ve fotbalu, se střídají fáze hry – **útočná a obranná**. Mužstvo je v útočné fázi od okamžiku, kdy získalo míč pod svou kontrolu a naopak, v okamžiku definitivní ztráty kontroly nad míčem přechází do obranné fáze hry. Lze tedy rozlišit ještě tzv. **přechodové fáze** – přechod z obrany do útoku a přechod z útoku do obrany. Fáze hry se dělí na menší části – **úseky hry**. Úseky hry představují obsahově, časově a prostorově ohraničené části hry v útoku nebo v obraně. Vlastním obsahem fází a úseků hry jsou herní situace.

2.2.2 Obsah hry

Obsahem hry ve fotbale jsou herní činnosti jednotlivce, herní kombinace, systémy hry družstva a standardní situace. V této práci jsem se zaměřil pouze na standardní situace, ale osvětlíme si i ostatní pojmy.

- **Herní činnosti jednotlivce** jsou podle Votíka (2001) nacvičené komplexy pohybových úkolů. Každá herní činnost jednotlivce má **technickou a taktickou stránku** a jejich kvalita je také ovlivněna úrovní kondiční a psychické připravenosti (emoce, motivace, morálka apod.). **Technickou stránku** chápeme jako účelný způsob provedení herní činnosti či určitého řetězce herních činností realizovaných v závislosti na situačních a dispozičních faktorech, které podmiňují průběh herní situace. **Taktická stránka** herních činností jednotlivce je limitována úrovní psychických procesů (vnímáním, hodnocením a rozhodováním) a kvalitou technické stránky herních činností jednotlivce. Jedná se o výběr optimálního řešení způsobu herní situace v závislosti na podmínkách a průběhu hry.

Rozlišujeme herní činnosti: - **útočné** (hra bez míče, přihrávání, zpracování míče, vedení míče, obcházení soupeře, střelba)

- **obrané** (obsazování hráče s míčem, obsazování hráče bez míče, obsazování prostoru, odebírání míče)

- **Herní kombinace** chápeme jako jednání dvou a více hráčů v utkání. Toto jednání vzniká sladěním činností zúčastněných hráčů v čase a prostoru při řešení společného herního úkolu. Záměry zúčastněných hráčů jsou podřízeny vzájemné vědomé

spolupráci. Vlastní provedení herní kombinace je podmíněno dispozičními a situačními faktory. Dispoziční faktory jsou určeny úrovní pohybových schopností a herních dovedností každého hráče. Situační faktory jsou dány vnějšími podmínkami, jejichž složitost a proměnlivost ovlivňuje kvalitu a kvantitu herních kombinací, říká Buzek (1986).

Rozlišujeme herní kombinace:

- **útočné**, založené na:
 - přihrávce
 - výměně místa
 - činnosti „přihrej a běž“
- **obránné**, založené na:
 - vzájemném zajišťování
 - přebírání hráčů
 - zesíleném obsazování hráčů s míčem
 - součinnosti při vystavení soupeře do postavení mimo hru

- **Systémy hry družstva** jsou způsoby organizace hry družstva uplatňované v rámci a v podmínkách určitého rozestavení hráčů. Jsou charakterizovány vzájemnou dělbou činností a organizací součinnosti mezi jednotlivými hráči a řadami v průběhu utkání. V rozestavení hráčů, pojetí i stylu hry je velmi značná variabilita a nelze proto brát základní rozestavení hráčů jako dogma, míní Votík (2001). Roxburgh (2006) říká, že mužstva po celou dobu děje utkání musí být neustále v dobrém organizačním tvaru. Především úloha středových hráčů v tomto směru hraje důležitou úlohu. Ukazuje se, že se začíná více uplatňovat rozestavení 4:5:1 (konkrétně 4:2:3:1) na úkor 4:4:2. Menší zastoupení má rozestavení se třemi obránci (3:4:3, 3:5:2). Hra s třemi hráči v obraně a dvěma útočnými obránci reprezentuje daleko menší agresivní útočnou filozofii, než hra s křídelnými útočníky.

V současné době se rozestavení vyznačuje těmito znaky:

- Čtyřčlennou obrannou řadou
- Defenzivními štítovými hráči středové řady (1 hráč, 2 hráči)
- Jedním až dvěma koncovými hráči
- Konstruktivním hráčem (playmaker)
- Kreativními křídelnými hráči

- Rozlišujeme systém hry družstva:
- **útočné**, systém:
 - postupného útoku
 - rychlého protiútku
 - kombinovaného útoku
 - **obrané**, systém:
 - zónové (územní) obrany
 - osobní obrany
 - kombinované obrany

- **Standardní situace** viz kapitola 2.2.2.1

2.2.2.1 Standardní situace

Při každém přerušení hry pravidla přesně stanoví, jak má být hra znovu zahájena. Chápeme-li hru jako řetěz herních situací, pak se situace, které bezprostředně navazují na každé opětovné zahájení hry, liší od herních situací v plynulé hře přesně vymezenými podmínkami. Ty jsou pro každý způsob znovuzahájení hry stálé, standardní. Proto situace, které bezprostředně navazují, označujeme jako standardní. Standardní situace jsou neoddelitelnou součástí hry. Jejich správné řešení, závislé na pravidlech hry, často významně ovlivňuje i výsledek utkání. I přes neměnnost základních podmínek mohou hráči řešit standardní situace různými způsoby.

Obecné zásady řešení standardních situací vymezují Bokša a Mezlík (1989) takto:

- Standardní situace jsou vždy řešeny hráči s vynikající kopací technikou.
- Střelba po rozehrání standardní situace je zejména záležitostí specialistů – hráčů s největšími předpoklady pro daný způsob zakončení.
- Při řešení standardních situací je třeba, aby se hráčským individualitám ostatní hráči přizpůsobili a dočasně plnili i jiné úkoly.
- Při řešení standardních situací je účelné, aby se střídající hráč i jeho spoluhráči snažili zmást soupeře klamnými pohyby.
- Smyslem klamných pohybů je nejen oklamání brankáře (např. zpomalením běhu těsně před provedením pokutového kopu), ale i následné uvolňování prostoru pro následnou střelbu.
- Standardní situace je třeba řešit vždy s přihlédnutím k přednostem obrany (např. výbornému chytání vysokých míčů brankářem, výborné hře hlavou středních obránců) a jejím možností, které jsou dány pravidly hry (zahrání ofsajd systému apod.).

Mezi standardní situace řadíme:

- a) zahájení hry ze středu hřiště,
- b) kop od branky,
- c) rohový kop,
- d) vhazování míče ze zámezí,
- e) přímý volný kop,
- f) nepřímý volný kop,
- g) míč rozhodčího,
- h) pokutový kop.

Ad. a) Zahájení hry ve středu hřiště

Podle Pravidel fotbalu (2005) se před začátkem utkání losuje mincí a družstvo, které vyhraje los, si vybere, na kterou branku bude v prvním poločase útočit. Druhé družstvo zahájí utkání výkopem. Družstvo, které vyhrálo los, zahájí výkopem druhý poločas utkání. Po poločasové přestávce si družstva vymění poloviny hrací plochy. Tato standardní situace se provádí i po každé vstřelené brance.

Vzhledem k tomu, že se u obou družstev vychází ze základního rozestavení, pravděpodobnost dosažení branky je malá. Nicméně snahou družstva by mělo být proniknout do hloubky obrany soupeře a vytvořit si střelecké příležitosti. Proto činnost útočících hráčů musí být překvapivá, rychlá a založená na jednoduchém kombinačním řešení, míní Buzek (1986).

Ad. b) Kop od branky

V Pravidlech fotbalu (2005) je psáno, že kop od branky je jedním ze způsobů navázání hry a je možno přímo dosáhnout branky, ne však vlastní. Kop od branky nařídí rozhodčí, jestliže míč, kterého se jako poslední dotkl hráč útočícího družstva, přešel po zemi nebo ve vzduchu celým svým objemem brankovou čáru a nebylo při tom dosaženo branky.

Brankovým kopem řešíme založení útoku z brankového území. Při zakládání rychlého protiútoku je nutno volit přihrávku na delší vzdálenost v kolmém směru, při postupném útoku nebo při variantě kombinovaného útoku se využívá šikmých diagonálních přihrávek na krátkou nebo střední vzdálenost. Takto popisuje možné řešení Buzek (1986).

Ad. c) Kop z rohu (rohový kop)

Kop z rohu je podle Pravidel fotbalu (2005) jedním ze způsobů navázání hry a je z něj možné přímo dosáhnout branky. Kop z rohu nařídí rozhodčí, jestliže míč, kterého se jako poslední dotkl hráč bránícího družstva, přešel po zemi nebo ve vzduchu celým svým objemem brankovou čáru a nebylo při tom dosaženo branky.

Přímo z rohového kopu je možno v souladu s pravidly dosáhnout branky. Střelba z této standardní situace je díky její účinnosti výjimečná. Pro dosažení branky přímo z rohového kopu je třeba vytvořit tlak na obránce a dovoleným způsobem znesnadňovat činnost brankářů. Účinné může být také využití povětrnostních podmínek.

Převážně řešíme rohové kopy kombinací založené na přihrávce. Buzek (1986) rozeznává podle charakteru přihrávek tři způsoby provedení rohového kopu:

1. ***dlouhou přihrávkou*** ke vzdálenější tyči, směřující *od branky* mimo dosah brankáře, umožňuje uplatnit klamně nabíhání a odlákání soupeře z místa střelby, dobrou přípravu pro zakončení střelbou apod. Druhou variantou je dlouhá vysoká přihrávka směřující *do branky*. Hráč přihrává míč do prostoru jak u vzdálenější, tak u bližší tyče. Při správně zvolené boční rotaci míče lze v některých případech dosáhnout branky přímo z kopu nebo střelbou hlavou po naběhnutí k bližší tyči,
2. ***střílenou přihrávkou***, která je řešena přesnou, prudkou, přízemní nebo polovysokou přihrávkou k bližší tyči a spoluprací dvou, případně tří hráčů. Častou variantou rohového kopu střílenou přihrávkou je *tečování míče*,
3. ***krátkou přihrávkou***, kterou je řešena kombinace založená na velmi krátké přihrávce. Umožňuje dostat míč blíže k brance. Uvádí protihráče do pohybu směrem pryč od branky, čímž vytváří přečíslení útoku nad obranou. Do posledního okamžiku není zřejmá varianta zakončení útoku. Vytváří předpoklady pro rychlé přenesení hry.

Ad. d) Vhazování míče ze zámezi

Pravidla fotbalu (2005) jej zařazují mezi jeden ze způsobů navázání hry a přímo z něj nemůže být dosaženo branky. Rozhodčí nechá provést vhazování, jestliže míč přejde po zemi nebo ve vzduchu celým objemem pomezí čáru hráčem družstva, jehož hráč se nedotkl míče jako poslední.

Bokša a Mezlík (1989) říkají, že poslední vývojové tendence fotbalu naznačily, že vhazování míče ze zámezi se stalo důležitou součástí útočné fáze hry. Vhazování v úrovni

soupeřova pokutového území se může stále více podílet na tvorbě vhodných střeleckých příležitostí. Základním předpokladem je zvládnutí vhodné techniky vhození míče na dlouhou vzdálenost (přes 30 m), přesné nacvičení herní kombinace (signálu) nebo správný výběr řešení podle herní situace.

Při vřazování se útočící družstvo snaží:

- vhozením míče na dlouhou vzdálenost rychle vytvořit střeleckou situaci v pokutovém území,
- vytvořit volné herní prostory pro kvalitní finální přihrávku do pokutového území,
- vhodit míč velmi rychle a směrem k brance soupeře, pokud soupeř nezorganizoval obranu,
- přihrát spoluhráči snadno zpracovatelný míč,
- využít toho, že zde neplatí pravidlo o postavení mimo hru.

Kombinace z vřazování jsou většinou založeny na usměrnění míče hlavou do prostoru kolem hranice brankového území nebo rozehráno dlouhou přihrávkou ještě dříve, než soupeř zorganizuje obranu. Poté je možno kombinace okamžitě zakončit střelbou. Kombinaci při vřazování ze zámezí lze rozehrát i krátkou přihrávkou, která předchází kvalitní dlouhé finální přihrávce do pokutového území.

Ad. e) Přímý volný kop

V Pravidlech fotbalu (2005) se uvádí, jestliže se přímo po provedení přímého volného kopu míč dostane do soupeřovy branky, branka platí. Jestliže se přímo po provedení přímého volného kopu míč dostane do vlastní branky, rozhodčí nařídí ve prospěch soupeře kop z rohu.

Provádí-li se přímý volný kop v těsné blízkosti pokutového území, je řešení této situace převážně individuálního charakteru, neboť o jejím úspěchu rozhoduje převážně střílející hráč. Přímý volný kop můžeme řešit buď **přímou střelou, když soupeř nestaví zeď**, anebo **střelou přes zeď nebo kolem zdi**.

Přímá střela, kdy soupeř nestaví zeď, přichází v úvahu jen z velkých úhlů nebo vzdáleností. Vstřelit branku se v tomto případě podaří jen hráči s dostatečně přesnou a především s dostatečně prudkou střelou. Těchto situací se vyskytuje v utkání velmi málo.

V těsné blízkosti pokutového území staví soupeř před rozehráním přímého volného kopu zeď. O tom, kam hráč střílí a jakým způsobem, rozhoduje nejen jeho umění, ale i

postavení brankáře a zvláště kvalita postavené zdi. Střelba přes zeď je technicky velmi náročná, neboť při nezbytné přesnosti musí hráč udělit míči i značnou rotaci. Pokud se mu to podaří, je velká pravděpodobnost vstřelení branky. Míč směřuje do horní poloviny branky, kam má brankář ze svého postavení nejdále. Do prostoru, který brankář kryje, se nejčastěji střílí dvěma způsoby. První způsob je založen na maximální razantnosti střely. Podstatou druhého způsobu střelby kolem zdi je spojení klamných pohybů spoluhráčů a následné technické, ale i dostatečně prudké střely těsně ke vzdálenější tyči. Kromě střelby přes zeď nebo kolem ní je možno při dobře postavené zdi prudce vystřelit do hráčů v ní stojících. Tyto pokusy mají naději na úspěch jen v případě, že některý z hráčů před letícím míčem uhne nebo jej nečekaně tečuje.

Bokša a Mezlík (1989) uvádějí tyto chyby bránícího družstva, kterých může využít střílející hráč:

- nedostatečné krytí bližší tyče; střela vně krajního hráče musí být dostatečně razantní a rotovaná,
- malý počet hráčů ve zdi; střela může být prudká i technická,
- nedostatečné zajištění útočících hráčů ve zdi; střela přes tyto uhýbající hráče,
- hráči ve zdi nestojí dostatečně vedle sebe nebo předčasně reagují na klamný pohyb útočnicků; střela do prostoru chybně stojících bránících hráčů,
- příliš početná zeď; trefení branky technickou střelou přes zeď.

Ad. f) Nepřímý volný kop

Podle Pravidel fotbalu (2005) může být branky z nepřímého volného kopu dosaženo jen v případě, že dříve, než míč přejde do brankovou čáru, se ho dotkne jiný hráč než ten, který nepřímý volný kop provedl. Jestliže se přímo po provedení kopu míč dostane do soupeřovy branky, rozhodčí nařídí ve prospěch soupeře kop od branky. Pokud se míč dostane přímo po provedení do vlastní branky, rozhodčí nařídí ve prospěch soupeře kop z rohu.

Při nepřímém volném kopu *mimo pokutové území* je oklamání soupeře klamnými pohyby obtížnější, neboť obránci vědí, že útočník nemůže dosáhnout branky přímou střelou. Vyskytují se však pokusy o přímou střelu, neboť prudce vystřelený míč může být tečován spoluhráčem, soupeřem nebo brankářem. Situace, kdy je nepřímý volný kop *uvnitř pokutového území*, se řeší kombinací založenou na přesné přízemní přihrávce spoluhráči, který střílí prvním dotykem. Důležité je, aby přihrávka byla velmi krátká, zhruba 1-2 metry. Nepřímý volný kop lze řešit i prudkou přízemní střelou směřující do obránců na brankové čáře, popisují situaci Bokša a Mezlík (1989).

Ad. g) Míč rozhodčího

Míč rozhodčího je dle Pravidel fotbalu (2005) způsob, jakým se navazuje hra poté, co byla v době, kdy byl míč ve hře, přerušena z důvodů neuvedených na jiných místech pravidel. Rozhodčí nechá padnout míč na zem v místě, kde byl míč v okamžiku přerušeni hry. Ten je ve hře, jakmile se dotkne země. Při míči rozhodčího může hráč dosáhnout branky, rozhodčí rovněž uzná vlastní branku.

Buzek (1986) uvádí, že se míč rozhodčího liší od ostatních standardních situací tím, že pravidla umožňují současně oběma družstvům zmocnit se míče. Nemůžeme proto hovořit o míči rozhodčího z hlediska obrany a útoku. Jediná výjimka nastane tehdy, provádí-li se míč rozhodčího v blízkosti branky. Pro družstvo, před jehož brankou se míč rozhodčího provádí, je pak důležité zajistit branku před možným ohrožením.

Ad. h) Pokutový kop

Pravidla fotbalu (2005) uvádějí, že pokutový kop nařídí rozhodčí proti družstvu, jehož hráč se v době, kdy je míč ve hře, dopustí ve vlastním pokutovém území některého z deseti přestupků, za něž se nařizuje přímý volný kop. Přímo z pokutového kopu může být dosaženo branky.

Střílejší hráč si buď předem zvolí místo v brance, kam bude střílet, a způsob provedení kopu nebo střílí podle pohybu brankáře. Řešení pokutového kopu **podle pohybu brankáře** je velmi náročné, neboť střílejší hráč musí o směr letu míče rozhodnout až v posledním okamžiku. Někteří autoři uvádějí, že vhodnější je, aby se hráč, který provádí pokutový kop, **rozhodl předem**.

Nejúčinnější je střelba z pokutových kopů do horní poloviny branky k tyči nebo pod břevno. To znamená do prostoru, kam má brankář ze svého postavení nejdále. Dále je účinná také prudká střela po zemi, směřující nejvíce jeden metr od tyče. Pokud je střela dobře umístěná, má brankář jen malou šanci ji chytit nebo alespoň vyrazit.

Pro brankáře i kopajícího hráče je pokutový kop psychicky velmi náročný. Brankář je v této herní situaci posledním hráčem družstva, který může zabránit soupeři vstřelit branku. Avšak oproti střílejšímu hráči je v psychické výhodě, neboť pro útočníka je střelba pokutového kopu z psychického hlediska kulminačním bodem. Pro něho i pro celé družstvo může mít neproměnný pokutový kop nepříznivé psychické následky. V těchto situacích hraje často psychická odolnost a schopnost koncentrace střílejšího hráče větší úlohu než jeho technická vyspělost.

2.2.2.2 Ohlédnutí za předchozími světovými šampionáty

Mistrovství světa zřídka přináší revoluční novoty, jsou však orientačním bodem pro aktuální pojetí hry i tréninku. Pokud se v některé zemi ukáží nové rysy fotbalového vývoje, jsou známy již dlouho před mistrovstvím, protože se media a hlavně vrcholoví trenéři informují o nových trendech popřípadě se sami podílejí prací na pokroku. Ale i přesto je každé mistrovství něčím výjimečné a k modernizaci pojetí fotbalu přínosné.

Význam standardních situací ve fotbale je značný. Standardní situace mají vysoký podíl na vstřelených brankách. Loy (1994) provedl srovnání světových šampionátů z roku 1990 v Itálii, kdy ze standardních situací bylo vstřeleno 30,4 % branek, s šampionátem 1994 v USA. Na následujících mistrovstvích procentuální hodnota ještě rostla. V Itálii padlo jen 7 ze 115 branek po volném kopu. Z přímého volného kopu 4 a z nepřímého volného kopu 3. V roce 1994 v USA to bylo 31,9 %. Zde bylo zaznamenáno 11 branek z volných kopů, z toho 5 branek z přímých volných kopů a 6 z nepřímých volných kopů. K tomu jsou započítány ještě 4 branky, kterým předcházela nacvičená kombinační řetězec.

Na světovém šampionátu ve Francii 1998 to bylo už 33,9%. Na tomto mistrovství začala éra technických bitev ve vysokém tempu. Josef Blatter prohlásil: „čistě bojový fotbal dosloužil, místo toho fotbal potřebuje tvořivé a technické prvky“. Dalším moderním trendem tohoto mistrovství bylo rozestavení 4 obránců v řadě, tedy hra bez libera. Uvedl ve svém článku Bisanz (1998).

Pokles úspěšnosti střelby po standardních situacích byl zaznamenán v Japonsku a Koreji 2002, kdy tento podíl branek klesl na 28%, což bylo 45 branek. Podle Buzka (2002) to mohlo být i důsledkem nových taktických přístupů při obranném rozestavení hráčů, ale i v jiných taktických přístupech se zdůrazněním přechodu do rychlého protiútoky po získání míče (zvýšeným počtem vysunutých hráčů pro následný rychlý protiútok apod.). Největší podíl na brankách ze standardních situací měly úspěšně rozehrané kopy z rohu 35,6%, dále pak penaltové kopy 28,9%, přímo z volného kopu bylo dosaženo 24,4% branek a nejmenší podíl měly branky po rozehraní z volného kopu 11,1%.

3. VÝZKUMNÁ ČÁST

3.1 Hypotéza

- A. Vzhledem k nízkému podílu branek ze standardních situací na světovém šampionátu 2002 v Japonsku a Koreji předpokládám, že se na Mistrovství světa 2006 v Německu podíl branek opět zvýší přes hranici 30%.
- B. Předpokládám, že pro rozehrání standardních situací je nejpoužívanějším kopem pro svoji komplexnost kop vnitřním nártem.
- C. Jelikož je snaha vymýšlet stále nové možnosti k překonání obranných systému soupeře, chci zjistit, jaký podíl branek ze standardních situací zakončených brankou zaujímají řešení vhazování ze zámezí. Blíží se procentuálně jiným typům standardní situace?

3.2 Cíl a úkoly práce

3.2.1 Cíl práce

Cílem práce je na základě sledování vybraných zápasů Ligy mistrů ze sezón 2004/2005, 2005/2006 a z Mistrovství světa 2006 z Německa analyzovat standardní situace zakončené brankou. Sledování budou hráči a týmy v útočné fázi. Cílem je rovněž v nastínit jednotlivé modelové situace vedoucí k úspěšnému překonání obrany zakončené brankou, zjistit jaké jsou kladené nároky na jednotlivé hráče a jak by se daly poznatky této práce aplikovat do tréninkového procesu.

3.2.2 Úkoly práce

Ve své diplomové práci jsem si stanovil tyto úkoly:

1. vytvořit kategoriální systém pro pozorování vybraných standardních situací,
2. příslušnými diagnostickými technikami evidovat a registrovat klíčové momenty těchto standardních situací,
3. aplikovat poznatky do tréninkového procesu.

3.3 Metodika

Sběr informací pro tuto práci je založen na nahrávání videozáznamu zápasů Ligy mistrů vysílané v české televizi v sezóně 2005/2006. Dále pak zpracované DVD s góly z Ligy mistrů ze sezóny 2004/2005 a z Mistrovství světa 2006 v Německu.

Ke zjišťování a záznamu jednotlivých kritérií jsem použil metodu pozorování. Psota (2003) uvádí, že systematické, strukturované pozorování je kvantitativně-kvalitativní metoda, která může, na rozdíl od užití fyziologických markerů nebo elektromechanických detektorů pohybu, přinést informace o specifických charakteristikách pohybové aktivity jako je její typ, intenzita, doba trvání a frekvence. Jednalo se o pozorování videozáznamů, tedy šlo o pozorování nepřímé. Nepřímé pozorování má své klady i zápory. Nelze sledovat celou plochu hřiště, ale v případě sledování standardních situací bude tato metoda plně dostačující. Tato technika pozorování umožňuje hodnocení bez časového stresu a jiných rušivých faktorů prostředí, navíc s možností opakovaného pozorování stejných sekvencí. Další nespornou výhodou metody nepřímého pozorování je, že pomáhá při konstrukci kategoriálního systému, uvádí Psota (2003). V mém případě šlo o pozorování jednotlivců i skupiny jednotlivců. Pro sledování jevů jsem vytvořil kategoriální systém, který jsem poté použil v důkladné analýze standardních situací.

Podle Hendla (1999) je **kvantitativní výzkum** založen na ověřování teorií, konstruovaných pomocí konceptů a měřených čísel (pomocí operacionalizace a strukturovaným dotazováním nebo pozorováním a měřením), analyzované vzápětí pomocí statistických procedur (tvrdé metody aplikované na tvrdá data) s cílem zjistit, zda prediktivní zobecnění teorie je pravdivé. **Kvalitativní výzkum** je podle Hendla (1999) chápán na jedné straně jako původní doplněk výzkumných strategií, na druhé straně jako protipól nebo vyhraněná výzkumná pozice ve vztahu k jednotné, na přírodovědných základech založené vědě. Strausse a Corbinová (1999) považují za kvalitativní výzkum jakýkoliv výzkum, jehož výsledků se nedosahuje pomocí statistických procedur nebo jiných způsobů kvantifikace.

Dále použiji metodu **komparace** (srovnávání), což je podle Průchy (1995) druh výzkumu, který se zabývá srovnáváním systémů (či dílčích komponentů těchto systémů) dvou či více zemí.

Hendl (1999) říká, že cílem **modelování** je identifikovat obsahy, struktury a procesy, které umožňují úspěšné provedení daných úkolů a modelovat tak jejich vzájemné vztahy. Vyberu a popíši z výzkumného souboru situace, které jsou svou typologií podobné a vyhodnotím je

3.4 Kategoriální systém

1. *Typ standardní situace.*

Z jaké standardní situace je dosaženo branky a počet jednotlivých odpozorovaných standardních situací? Zjistím tak četnost jednotlivých standardních situací, po kterých bylo dosaženo branky.

- zahájení hry ze středu hřiště - ZZSH,
- kop od branky - KOB,
- rohový kop - RK,
- vhazování míče ze zámezí - AUT,
- přímý volný kop PVK,
- nepřímý volný kop NPVK,
- míč rozhodčího MR,
- pokutový kop - PK.

2. *Počet aktivních hráčů podílejících se na provedení standardní situace.*

Zde sleduji, kolik útočících hráčů se aktivně zapojí do kombinace, či plní určitou roli svými klamnými pohyby nebo určeným postavením.

3. *Způsob podílení se hráčů na provedení standardní situace.*

Každý aktivně podílející se hráč na standardní situaci má cílenou a velmi důležitou roli. Je to:

- rozehrávající hráč,
- nabízející se hráč pro přihrávku,
- hráč čekající na nezdařené pokusy.

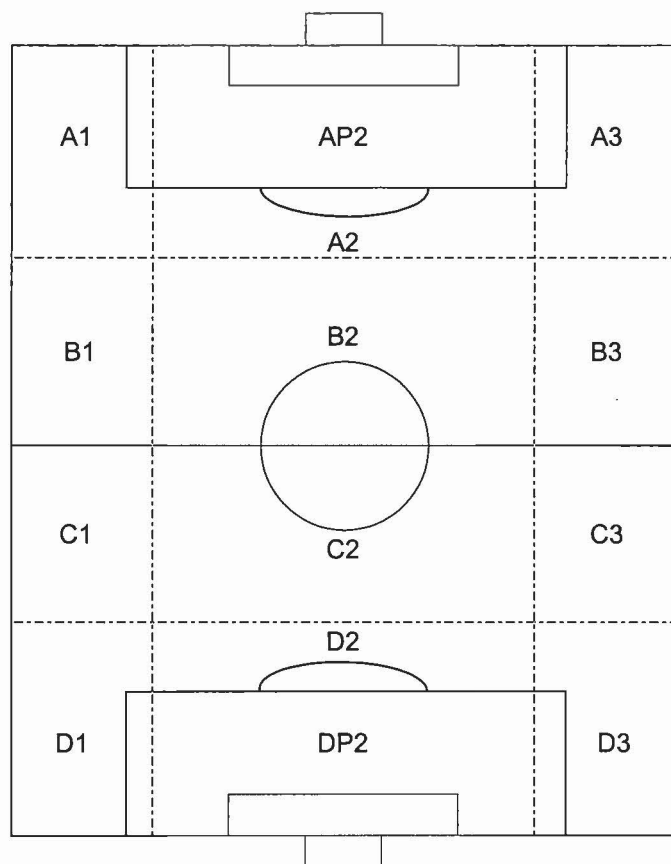
4. *Způsob obrany bránícího družstva standardní situaci.*

Jaký způsob obrany praktikovalo bránící družstvo při odvrácení nebezpečí při standardní situaci:

- osobní obrana,
- zónová obrana,
- kombinovaná obrana.

5. Místo rozehrání standardní situace.

Pro toto kategorizování jsem si pro snadnější popisování rozdělil hrací plochu do jednotlivých zón.

6. Rozdělení rozehrání standardních situací podle výšky první přihrávky.

- Přízemní,
- polovysoká,
- vysoká.

7. Směr rozehrání standardní situace.

- Na přední tyč,
- na střed branky,
- na zadní tyč,
- kolmá přihrávka,
- přihrávka do středu,
- zpětná přihrávka.

8. Způsob rozehrání standardní situace.

Jakou technikou hodů či kopů byl míč uveden znovu do hry.

Technika kopu:

- vnitřním nártem,
- přímým nártem,
- vnějším nártem,
- vnitřní stranou nohy,
- špičkou,
- patou.

Technika hodů:

- ze stoje,
- s rozběhem.

9. Způsob zakončení standardní situace.

Jakým způsobem z hlediska vstřelení branky byla standardní situace zakončena?

- Střelba nohou – vnitřní stranou nohy, přímým, vnitřním, vnějším nártem, špičkou a patou,
- střelba hlavou – čelem, spánkovou částí hlavy – ve stoji, ve výskoku, v pádu,
- jinou částí těla.

10. Klíčový moment úspěšnosti standardní situace.

Záleží na typu standardní situace. Jestliže se jedná o střelbu z přímého volného kopu či kopu z rohu, je předpokladem vstřelení branky přesně mířený kop. Jakým způsobem se útočící hráči dostali do vhodných střeleckých příležitostí?

- Vstřelení branky přímo z rozehrání standardní situace,
- vhodnými klamnými pohyby útočícího hráče bez atakování obráncem,
- vyhraným osobním soubojem útočícího hráče s obráncem,
- neobsazením prostoru obráncem,
- odvrácení míče obráncem přímo k útočícímu hráči.

3.5 Výzkumný soubor

Výzkumným souborem v této práci jsou všechny standardní situace zakončené brankou na Mistrovství Světa 2006 a vybrané standardní situace opět zakončené brankou z ročníků Ligy Mistrů 2004/2005 a 2005/2006, které byly výjimečné svým provedením nebo jakýmkoliv dílčím ukazatelem.

Nejpočetnější soubor standardních situací je od Italské reprezentace, kteří proměnili % svých branek ze standardních situací. Mezi nejkvalitnější mužstva, která těžila z rozehrání po přerušení hry, bylo Mexiko, Chelsea. Nejefektivnějším mužstvem bylo Polsko, které všechny své branky vstřelilo ze standardních situací. Naopak překvapivé je nulové procento mužstva ČR, ve kterém je dostatek kvalitních rozehrávačů i koncových hráčů.

Mužstva z MS (číslo udává počet s.s.): Argentina 4, Austrálie 2, Kostarika 1, Pobřeží Slonoviny 1, Chorvatsko 1, Ekvádor 2, Anglie 2, Francie 4, Německo 3, Ghana 1, Írán 2, Itálie 7, Korea 1, Mexiko 3, Nizozemí 1, Paraguay 1, Polsko 2, Portugalsko 3, Saudská Arábie 1, Srbsko a Černá Hora 1, Španělsko 6, Švédsko 2, Švýcarsko 1, Tunisko 1, Ukrajina 3, USA 1.

Liga Mistrů 2004/2005: AC Milán 1, AFC AJAX 1, Arsenal FC 2, AS Monako FC 1, AS Řím 1, Bayer 04 Leverkusen 1, Celnic FC 3, Chelsea FC 4, FC Internacionále 1, Fenerbahce SK 2

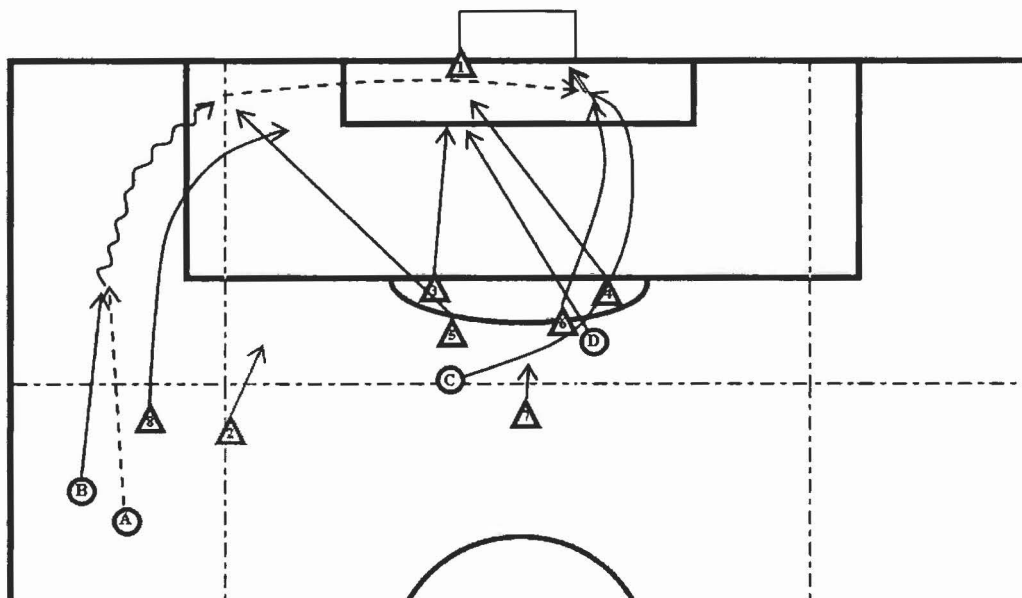
3.5.1 Volný kop (přímý a nepřímý)

Přímé ani nepřímé kopy nám na Světovém šampionátu žádná překvapivá řešení v podobě precizně provedeného signálu – rozehrávky „na krátko“ nepřinesla. Bylo k vidění celkem 23 branek po rozehrání volného kopu. Většina směřovala před branku na nabíhající hráče. Přesto byla provedena řada technicky a takticky velmi povedených akcí zakončených brankou. Velice důležitá je skutečnost, zda družstvo disponuje hráčem s kvalitní kopací technikou.

Pěknou a hlavně účinnou akci předvedli hráči Argentiny (obrázek č. 1), kteří rychle rozehráli volný kop u postranní čáry a překvapili tak nepřipravenou obranu soupeře. Další a zároveň poslední volný kop rozehraný na krátkou vzdálenost, který byl zakončen přesnou střelou z velké vzdálenosti, uskutečnili reprezentanti Německa v zápase s Kostarikou (obrázek č. 2).

Obrázek č. 1

Při utkání Argentina – Srbsko a Černá Hora byla zachycena tato rozehrávka „na krátko“.

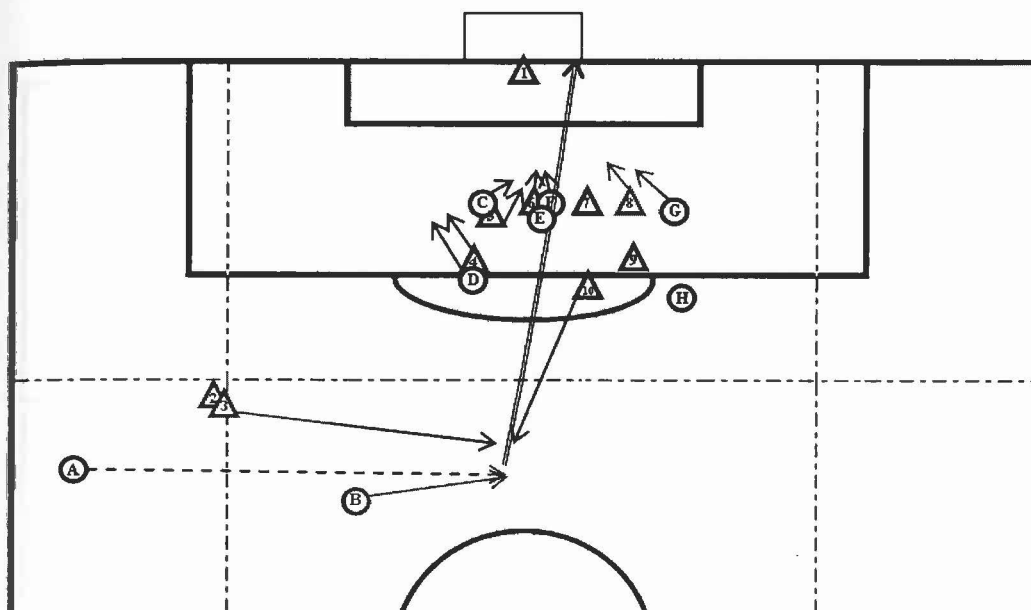

Kritická místa:

- Vhodný náběh hráče B z obranné linie na rozehrání krátkou přihrávkou,
- nezachycení náběhu hráče B hráčem 8 a nedůrazné zdvojení hráčem 5,
- rychlá individuální akce hráče B s přesnou finální přihrávkou na hráče C

Obrázek č. 2

Druhá a zároveň poslední rozehrávka „na krátko“ z volného kopu byla k vidění v utkání Německo – Kostarika.

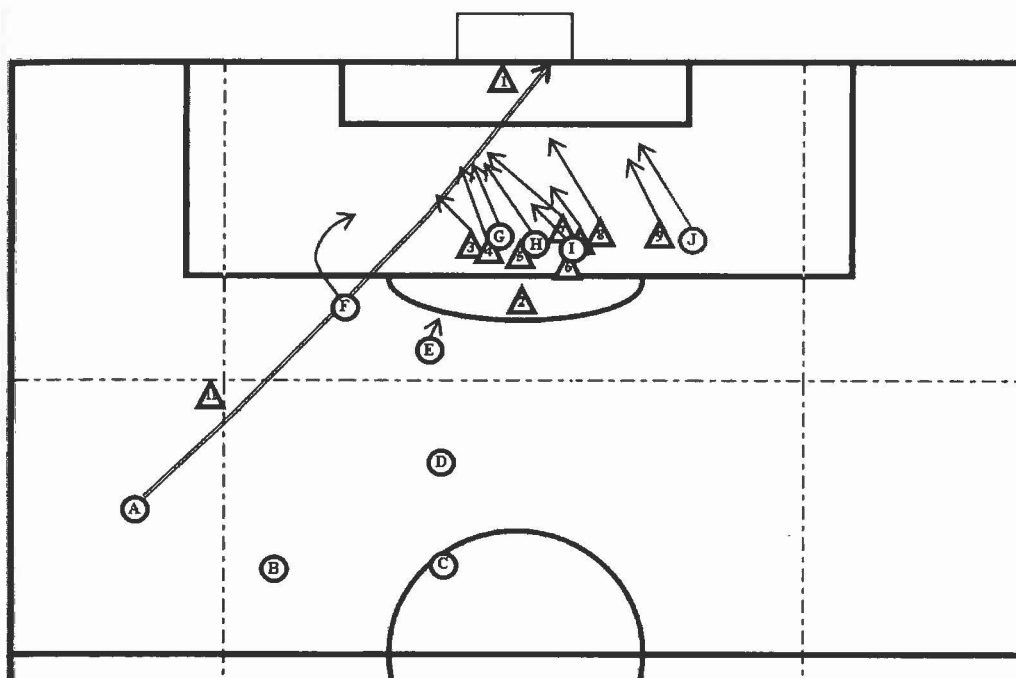

Kritická místa:

- Přesně načasovaná přihrávka od hráče A na nabíhajícího hráče B,
- pohybem útočících hráčů v pokutovém území na ně byla soustředěna pozornost do poslední chvíle rozehrání standardní situace,
- přistoupení ke střílejícímu hráči B bylo pozdě, hráč 10 zvolil špatný úhel náběhu proti střílejícímu hráči,
- dostatečně přesně a prudce provedená střela hráčem B.

Dále podstatný význam přisuzuji **rotaci** míče po rozehrání standardní situace. Kopy rotované **do branky** jsou velmi nebezpečné z pohledu brankáře. Je-li standardní situace rozehrána přesně na nabíhající hráče, je úloha útočníka v zakončení podstatně ulehčena. Stačí míč například jen lehce tečovat. Pokud je volný kop zahráván z větší vzdálenosti, snaží se mu rozhrávající hráč udělit větší razanci než z blízkosti pokutového území. Brankář má v této situaci nesmírně těžkou úlohu. Reagovat bezprostředně, byť jen na lehce tečovaný míč, je velmi náročné. Tato reakce musí být provedena ve zlomku sekundy, navíc do posledního okamžiku není zřejmé, kam bude míč po teči útočících hráčů směřovat. Změnit tak rychle směr svého pohybu je velmi náročné. Takovou rozehrávku volného kopu předvedli Angličané, po které míč do branky tečoval dokonce vlastní hráč (obrázek 3).

Na obrázku č. 3 je zachycen volný kop Anglické reprezentace proti Paraguaji s rotací do branky rozehraný na střed branky.

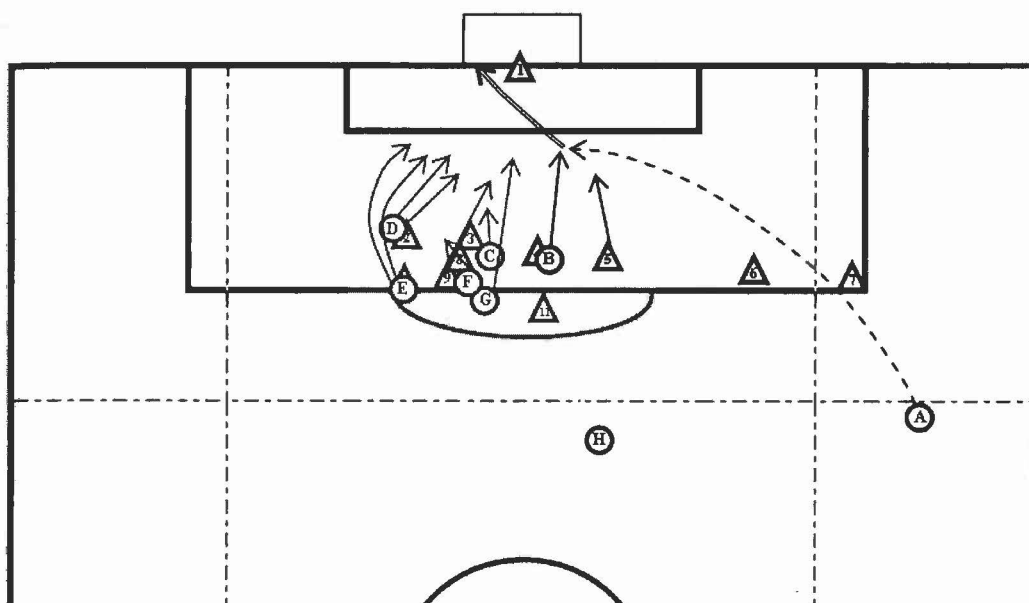

Kritická místa:

- Přesně kopnutý míč do prostoru před branku na nabíhající hráče,
- obránce 4 nedostatečně vyskočil na míč a tečoval přímo k tyči, brankář na změnu směru míče nestačil reagovat,
- vhodný náběh hráčů G a H do prostoru, kam byl rozehrán centrováný míč.

Při rotaci od branky se pozornost soustřeďuje zejména na útočící a bránící hráče. Nepočítá se s tím, že by se míč mohl bez doteku jakéhokoliv hráče ocitnout v brance. Takto zahrané situace jsou velmi silné pro družstva, která mají kvalitní a vysoké hlavičkáře, kteří se dokáží v rozhodujících hlavičkových soubojích prosadit. Přesně takto se prezentovali Italové, kteří takové hráče ve svých řadách mají (obrázek 4).

Obrázek č. 4 ukazuje variantu volného kopu zahranou s rotací míče směrem od branky v souboji mezi Itálií a USA.

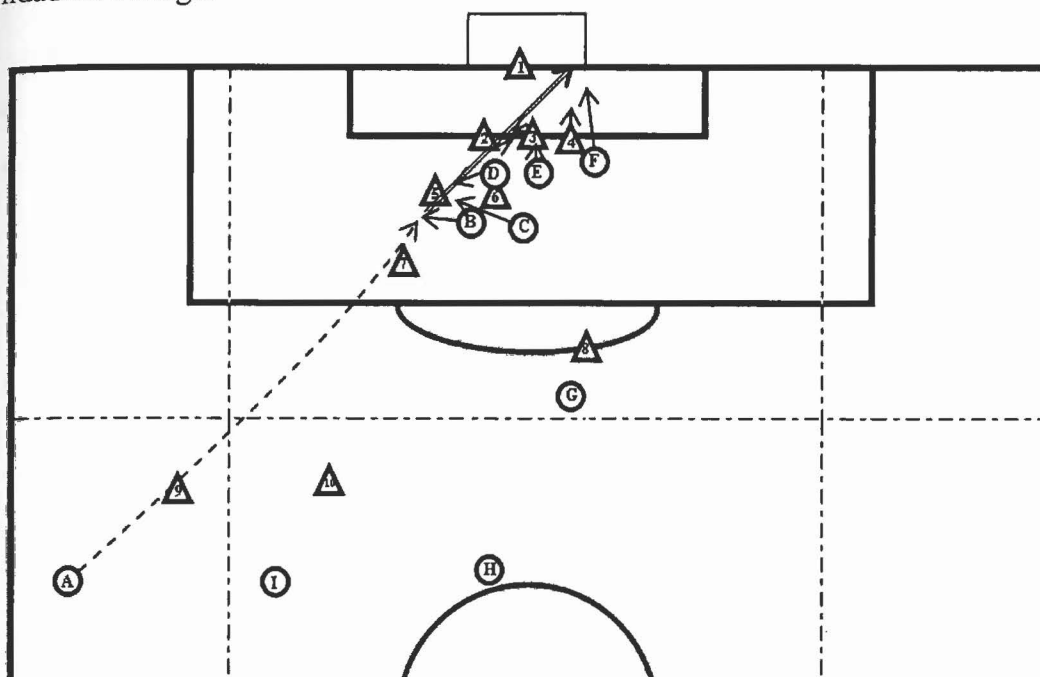
Kritická místa:

- Přesně rozehraný volný kop na přední tyč hráčem A,
- vhodně načasovaný náběh hráče B kolmo na přední tyč,
- nedůsledné vykrytí prostoru hráči 4 a 5.

Bylo vidět několik způsobů **náběhů** na přihrávaný míč ze standardní situace:

- **Náběh v řadě na trajektorii míče.** S takovým záměrem rozehrávali standardní situace hráči mnoha družstev. Největší úspěch s tímto náběhem slavili Italové, kteří veškeré své standardní situace prováděli s náběhem v řadě. Podívejme se na konkrétní řešení (obrázky č. 5 a 6). Při tomto způsobu rozehrání standardní situace se počítá s tím, že bude míč kopnut přesně do daného prostoru. Jakmile je kop proveden nepřesně, hrozí založení rychlého protiútoky. Proměnlivá může být jen délka kopu. Hráči nabíhají v řadě za sebou a jakmile centrovaný míč nezasáhne jeden hráč, má možnost centrovaný míč zakončit hráč za ním. Při rozehrání na přední tyč může první hráč prodloužit míč za sebe na nabíhajícího hráče na zadní tyč, jak tomu bylo v zápase Mexika. Tuto situaci si přiblížíme na obrázku č. 6.

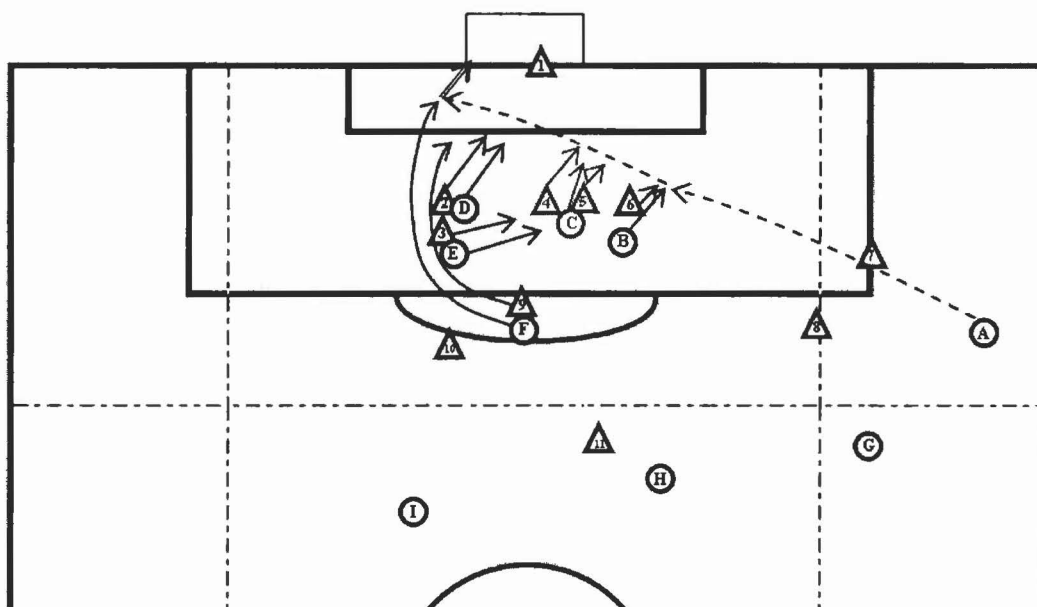
Na obrázku č. 5 využilo družstvo Paraguaje náběh v řadě, s kterým si neuměli poradit hráči Trinidadu a Tobaga.

Kritická místa:

- Vhodný náběh hráče B na centrováný míč a prodloužení míče za sebe,
- nedorozumění mezi obránci 2 a 3, obránce 2 tečuje míč k zadní tyči,
- brankář nestačil zareagovat na změnu směru míče.

Obrázek č. 6 vystihuje možnou variantu náběhu v řadě za sebou, kdy hráč prodlouží centrováný míč za sebe na zadní tyč. Jde o zápas Mexiko – Argentina.

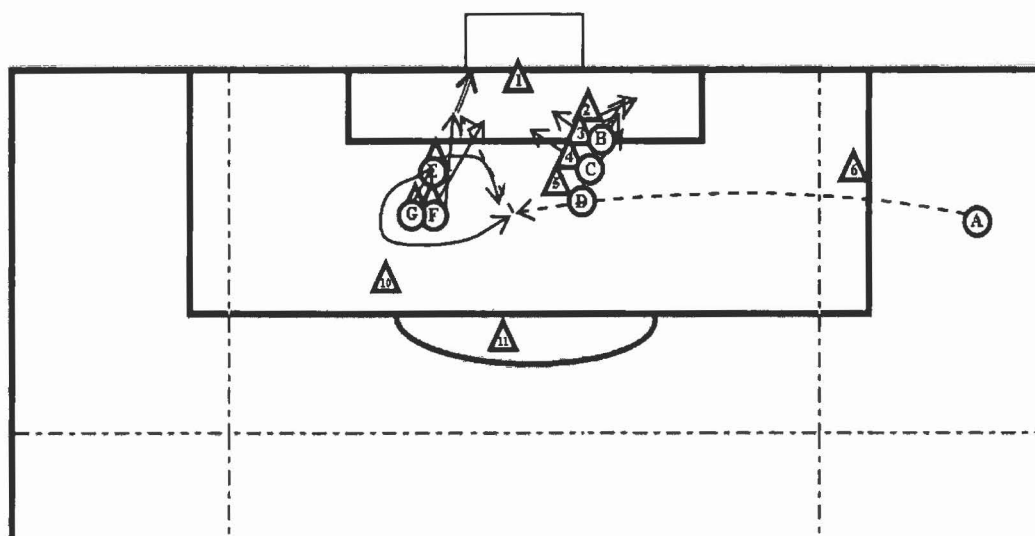

Kritická místa:

- Přesně rozehraná standardní situace polovysokou přihrávkou na přední tyč na nabíhajícího hráče B,
- vhodně načasované náběhy hráčů B na přední tyč a F na zadní tyč,
- nedůrazné krytí bránících hráčů 6 a 9 nabíhajících hráčů.

- **Náběh ve skupinkách do předem daných prostorů.** Tento způsob náběhu je nejsložitější co se týče sladění všech aspektů vhodného provedení volného kopu. Na šampionátu bylo k vidění jen několik takto uskutečněných situací, které byly zakončeny brankou. Modelové situace si přiblížíme na obrázcích č. 7 a 8. Úspěšně je dokázaly zahrát 4 družstva (Argentina, Francie, Mexiko a Švýcarsko). V těchto případech jsou nabíhající hráči rozděleni po skupinkách proto, aby jedna ze skupin vylákala bránící hráče z prostoru, kam by měl směřovat rozehrávaný míč. Tím je umožněna zakončujícím hráčům snadnější orientace v tomto prostoru způsobená menší hustotou bránících hráčů.

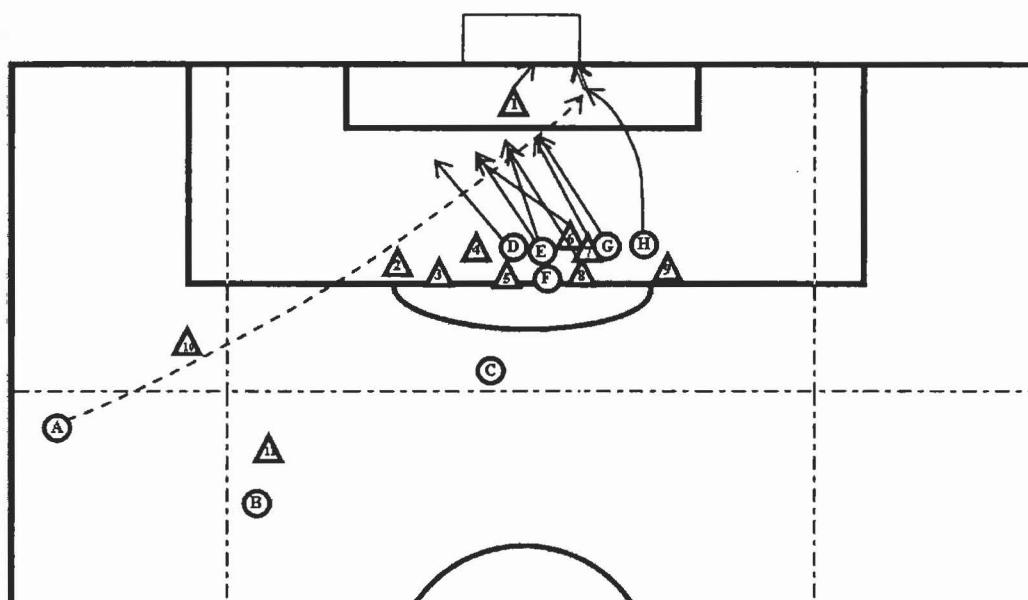
Na obrázku č. 7 vzorově předvedlo tuto variantu náběhu družstvo Mexika proti Íránu.

Kritická místa:

- Odlákání bránících hráčů 2, 3, 4 a 5 z prostoru kolem značky pokutového kopu, kam směřoval centrováný míč,
- vhodný vířivý pohyb hráčů E, F a G na zadní tyči, odpoutání se hráče E od bránícího hráče a vhodně načasovaný náběh na centrováný míč na značku pokutového kopu,
- přesně rozehraná standardní situace na značku pokutového kopu,
- přihrávka hlavou na zadní tyč na nabíhajícího hráče F.

Na obrázku č. 8 si ukážeme podobnou variantu, která se objevila v zápase Francie – Brazílie, ale s jiným počtem hráčů ve skupinkách.

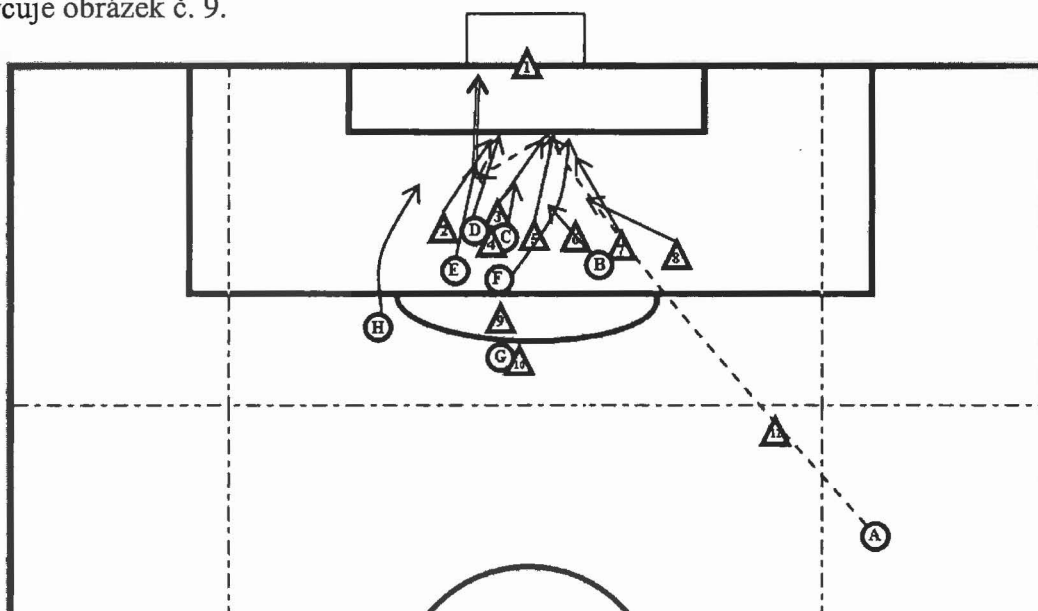

Kritická místa:

- Přesně rozehraná standardní situace hráčem A na zadní tyč na nabíhajícího hráče H,
 - skupinka hráčů D, E, F a G svým pohybem směrem k přední tyči ztrhla pozornost bránících hráčů, kteří jejich pohyb následovali,
 - vhodně načasovaný náběh hráče H na předem stanovený směr letu míče,
 - chybné bránění hráče 9, který nebránil hráče H v jeho prostoru a nechal jej bez povšimnutí.
- *Náběh do předem určeného postavení při zakončení.* Varianta náběhu do prostoru se používá většinou z větších vzdáleností a to se také na šampionátu potvrdilo. Tento typ náběhu byl úspěšný jen ve dvou případech

a jeden z nich si ukážeme na obrázku č. 9. Případech, kdy je rozehrávána standardní situace z větší vzdálenosti, je velmi těžké přihrát na nabíhajícího hráče popřípadě rovnou zakončit. Náběh se uskutečňuje do předem určeného prostoru v daném rozestavení. Rozehrávající se poté snaží trefit tento prostor. Úkolem nabíhajících hráčů je najít si centrovaný míč. Obvykle je tento prostor velice zhuštěný jak bránci, tak i útočícími hráči. Proto je nutné počítat s tečováním míče obráncem, či odraženým míčem.

Družstvo Tuniska zahrálo volný kop na nabíhající hráče do prostoru před branku. Tuto situaci zachycuje obrázek č. 9.

Kritická místa:

- Nákop před branku na případné tečování či usměrnění míče do branky,
- vhodný náběh útočících hráčů do prostoru mezi značku pokutového kopu a brankové území,
- nedůrazné odhlavičkování centrovaného míče hráčem 5,
- vhodný výběr místa a orientace ve skrumáži k odraženému míči hráčem E.

Volné kopy řešené **přímou** střelou byly úspěšné v 7 případech. Z toho 2krát měl brankář ztíženou úlohu tečováním míče bránci hráči. Jednou byl míč tečován hráčem v postavené zdi a v dalším případě nestačil dostatečně rychle reagovat na prudkou střelu

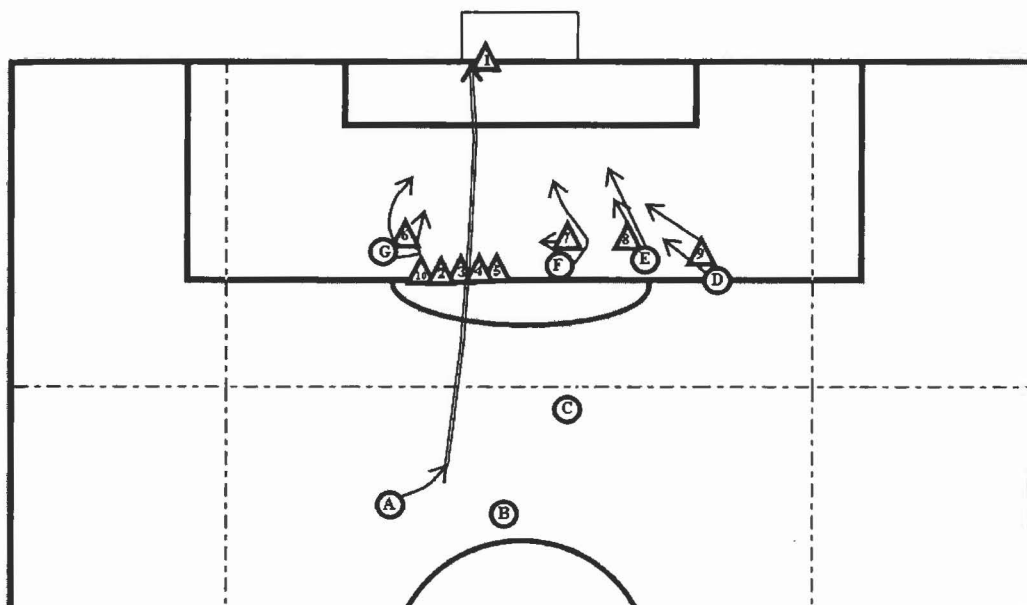
bránící hráč a tečoval míč do branky k zadní tyči. Byly k vidění různé varianty úspěšně zahraných těchto volných kopů řešených přímou střelou.

U třech branek jsem zaznamenal stejnou myšlenku při řešení této situace. Střílejší hráči se snažili provést zakončení přes zed' postavenou bránícími hráči. Kopy byly řešeny vnitřním nártem s rotací do branky na přední tyč. V jednom z těchto 3 případů byl míč tečován bránícími hráči v postavené zdi do protipohybu brankáře. Tento kop vyžaduje spojení techniky a razance. S takovými způsoby rozehrávání volných kopů jsou již bránící družstva obeznámeny a vědí, kdo takové situace rozehrává a jakým způsobem. Proto je třeba připojit k tomuto kopu doprovodné pohyby hráčů buď pro případnou rozehrávku na krátkou vzdálenost anebo náběh hráčů v pokutovém území. Jako modelovou situaci pro tento způsob rozehrání volného kopu si předvedeme provedení Chorvatského národního družstva na obrázku 10.

V zakončení volného kopu přímou střelou přes zed' byli úspěšní i Korejci. Prosadili se méně obvyklým způsobem, ale o to překvapivějším. Kop, který vyslali na branku měl rotaci od brány a směřoval na zadní tyč. Zesílili dvěma hráči obrannou zed' proto, aby měl brankář znesnadněný výhled na míč. A jakmile v poslední chvíli spatřil brankář míč, nestačil už na něj reagovat. Tuto variantu volného kopu si ukážeme na obrázku č. 11.

Dalším způsobem, jak bylo docíleno na šampionátu branek přímou střelou z volného kopu, byla střela mířená kolem zdi. Z takto rozehraných situací padly tři branky. Mezi nimi byla opět jedna s malým rozdílem. Holandsko a Kostarika použili jako clonu v postavené zdi 1 respektive 3 hráče, kteří v poslední fázi náběhu exekutora volného kopu opustili svůj prostor a tím ve zdi vytvořili mezeru. Do této mezery mezi hráči umístili střelci svůj velmi prudce rozehraný míč polovysokou respektive přízemní střelou. Na tyto střely brankáři nestačili zareagovat. Branku Kostariky si rozebereme na obrázku č 12. Německo provádělo svůj kop podobným způsobem, akorát s tím rozdílem, že ve zdi s bránícími hráči nestál žádný clonící hráč. Místo rozehrání této situace bylo poměrně z velkého úhlu a proto nebyla potřeba stavět do zdi žádného clonícího hráče. Tato střela byla polovysoká mířená na zadní tyč a díky nešikovnosti bránícího hráče, který ji tečoval, skončila v brance na zadní tyči bezmocného brankáře.

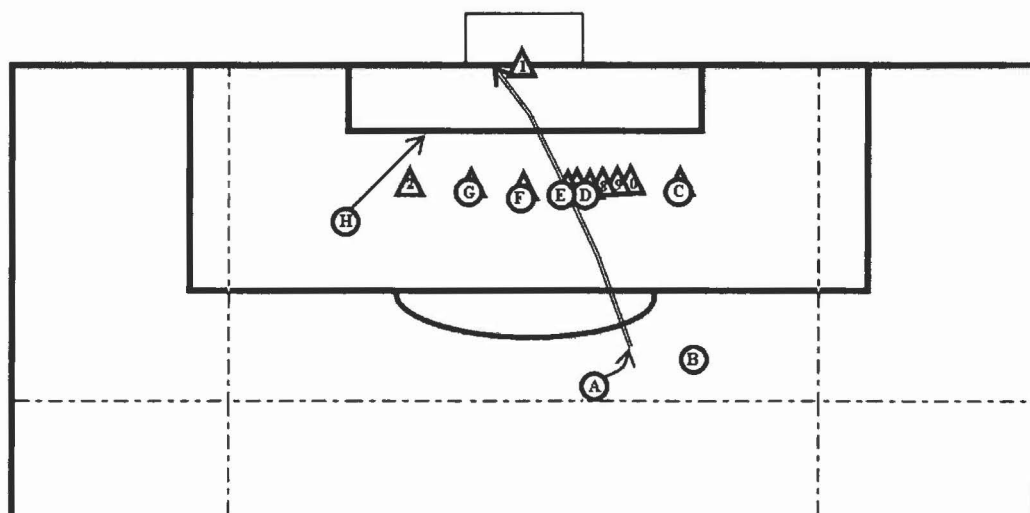
Na obrázku č. 10 je zakreslen volný kop Chorvatska zahráný přímou střelou s doprovodným pohybem hráčů v pokutovém území v zápase proti Austrálii.

Kritická místa:

- Přesně rozehraný volný kop do horního rohu branky na přední tyč,
- vhodný doprovodný pohyb hráčů v pokutovém území,
- bránící družstvo do poslední chvíle neví, zda volný kop bude zahrán přímo na branku nebo do pokutového území na nabíhající hráče.

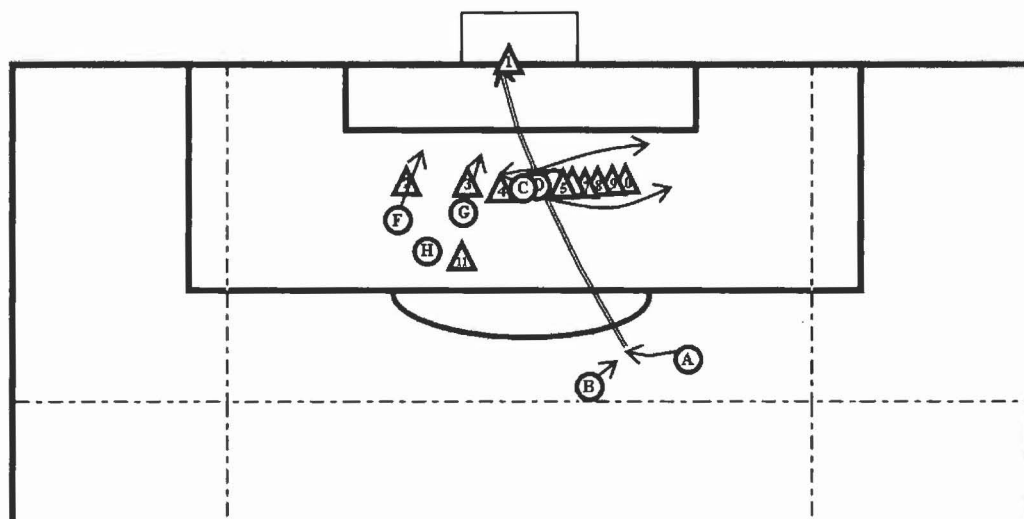
Obrázek č. 11 znázorňuje volný kop Korejců v zápase proti Togu.

Kritická místa:

- Přesně a prudce provedená střela hráčem A vnitřním nártem pod břevno na zadní tyč,
- zesílení obranné zdi dvěma hráči E a D, aby znesnadnili výhled brankáři,
- bránící družstvo neví do poslední chvíle, jestli bude rozehrávat hráč A či B.

Povedený a hlavně účinný kop kolem zdi zachycuje obrázek č. 12 v zápase Kostariky s Polskem.

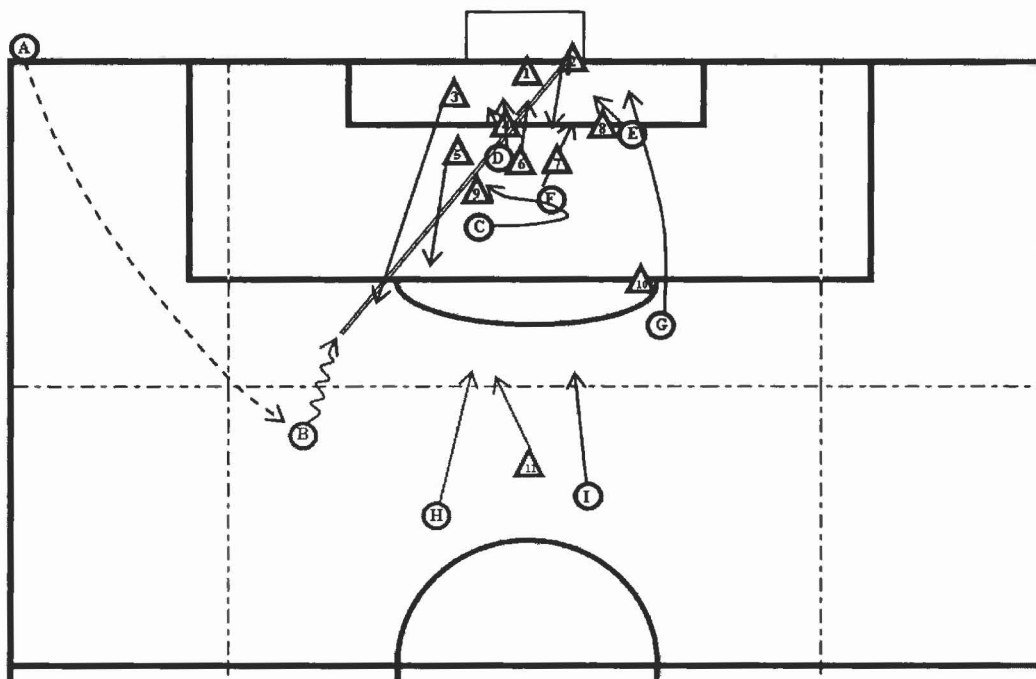
Kritická místa:

- Přesně načasovaný pohyb hráčů C, D a E ve zdi tak, že vytvořili prostor pro střelu hráči A. Hráč E zablokoval hráče 4, aby mezeru vyplnil,
- dostatečně prudce a přesně rozehraný volný kop do mezery mezi hráči,
- brankářova reakce na střelu byla velmi pomalá.

3.5.2 Rohový kop

Úspěšných rohových kopů jsme na Světovém šampionátu v Německu zaznamenali celkem 15. Z toho 2 byly rozehrané jinak, než dlouhou přihrávkou do pokutového území. O obě tyto situace se postarali reprezentanti Itálie. Byly to „učebnicové“ **skryté rozehrávky**, které bránící hráči nedokázali zachytit. První rohový kop byl rozehrán zpětnou přihrávkou na nabíhajícího hráče z hloubi pole, který po krátkém vedení zakončil akci střelou. Útočící hráči svými klamnými pohyby vytvářeli dojem, že bude rohový kop rozehrán do pokutového území (obrázek č. 13). Při dalším rozehraní se Italové vyloženě snažili vylákat z blízkosti branky bránící hráče a posunout centr blíže k pokutovému území. Tuto situaci si přiblížíme na obrázku č. 14.

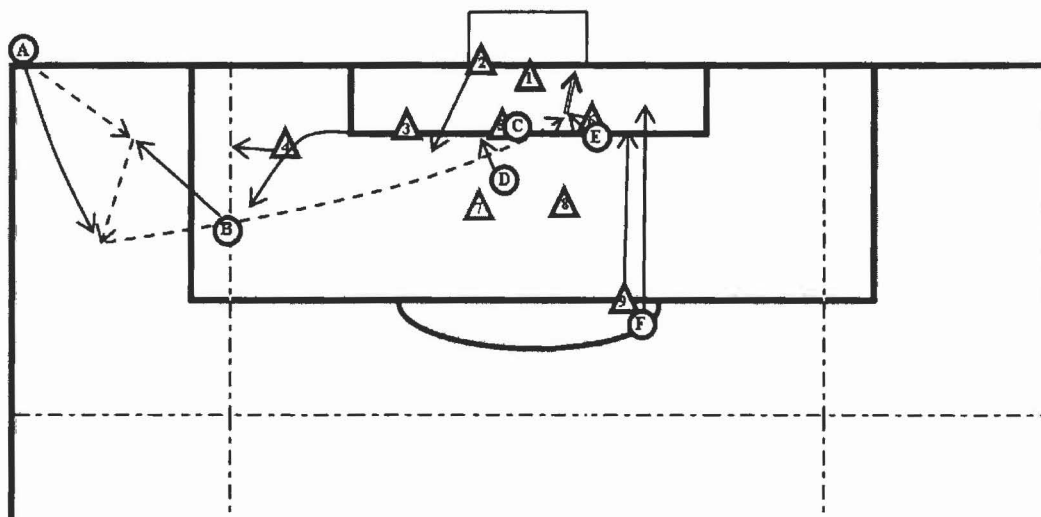
Na obrázku č. 13 je znázorněna branka z rohového kopu rozehraného zpětnou přihrávkou v zápase mezi Itálií a Ghanou.

Kritická místa:

- Skrytá přihrávka na nabíhajícího hráče B z hloubi pole,
- nevhodné postavení hráče 11 (jeho postavení by mělo být mezi hráči B a H) a nedostatečně rychlé vyběhnutí bránících hráčů 3 a 5 proti míči,
- krátké navedení míče hráčem B blíž k brance a prudká střela směrem na zadní tyč.

Italové v zápase s Ukrajinou uskutečnili rozehrávku rohového kopu krátkou přihrávkou, kterou si přiblížíme na obrázku č. 14.

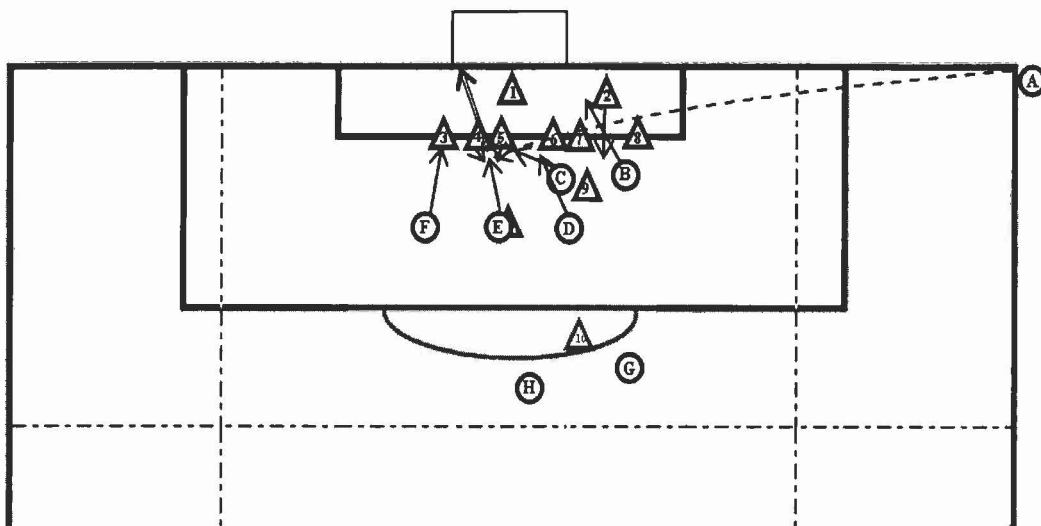

Kritická místa:

- Přesně provedená kombinace mezi hráči A a B (hráč B svým směrem pohybu do pokutového území utajil rozehrávku do posledního okamžiku a rychlým obratem s vyběhnutím proti míči překvapil bránící hráče),
- Přesný centr z prvního doteku na nabíhající hráče na hranici brankového území.

Opět si můžeme provedení rohového kopu rozdělit podle typu **náběhu** na přihrávku do pokutového území. Tento ukazatel byl zřejmý podstatně méně, než tomu bylo u volných kopů. Zde se prosadil hlavně **náběh v řadě na trajektorii míče**. Tímto náběhem se spolehlivě prosazovali Italové. Pohlednou akci předvedli proti reprezentaci České republiky znázorněnou na obrázku č. 15. Proti naší zónové obraně vypadalo toto zakončení dlouhé přihrávky na zadní tyč velmi jednoduše. Podobně rozehraným kopem z rohu se prezentovalo i družstvo Argentiny. Na obrázku č. 16 jsou zachycena a popsána kritická místa tohoto náběhu.

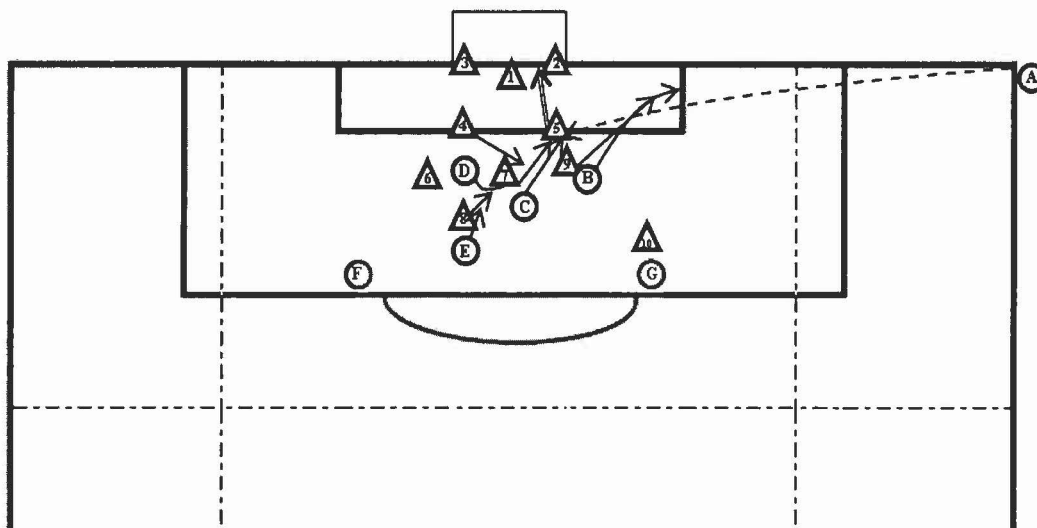
Obrázek č. 15 znázorňuje náběh Italské reprezentace v zápase proti České republice.

Kritická místa:

- Přesně rozehraný kop z rohu na nabíhající hráče na zadní tyč,
- vhodně načasovaný náběh hráče E na centrovaný míč,
- nedůrazný výskok do osobního souboje bránících hráčů 4 a 5 s hráčem E.

Družstvo Argentiny skórovalo po náběhu v řadě v zápase proti Německu. Situaci zachycuje obrázek č. 16.

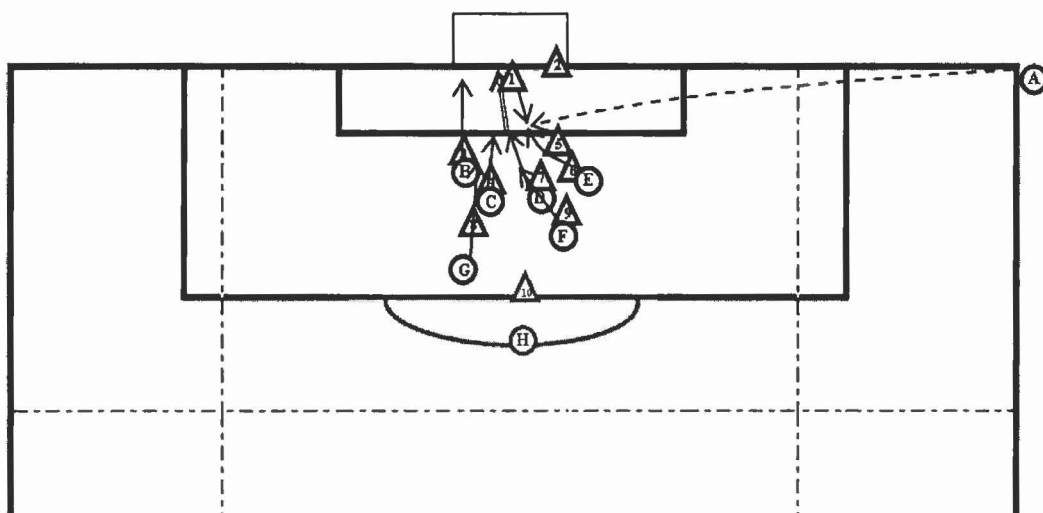

Kritická místa:

- Přesně rozehraný kop z rohu do míst, kam je soustředěn náběh,
- hráč B svým pohybem proti míči na sebe navazuje bránícího hráče 9 a uvolňuje tak prostor na přední tyči,
- hráč D svým důrazným pohybem proti míči předskakuje bránícího hráče 5 a v těžké pozici v pádu zakončuje hlavou.

Další variantou náběhu na dlouhou přihrávku z rohového kopu je **náběh do předem určeného postavení při zakončení**. Předem je dáno místo, kam bude směřovat centrovaný míč a hlavním úkolem je obsazení tohoto prostoru útočícími hráči. Rozehrávající je zproštěn psychických stresů, zda míč rozehraje přesně na hlavu nabíhajícího hráče či nikoliv. Stačí mu nasměřovat přihrávku do klubka hráčů připravených k zakončení. Touto akcí se prezentoval Írán (obrázek č. 17). Podobně zahraniou akci předvedla i reprezentace Polska.

Obrázek č. 17 zachycuje rozehrávku rohového kopu ze zápasu Írán – Mexiko.

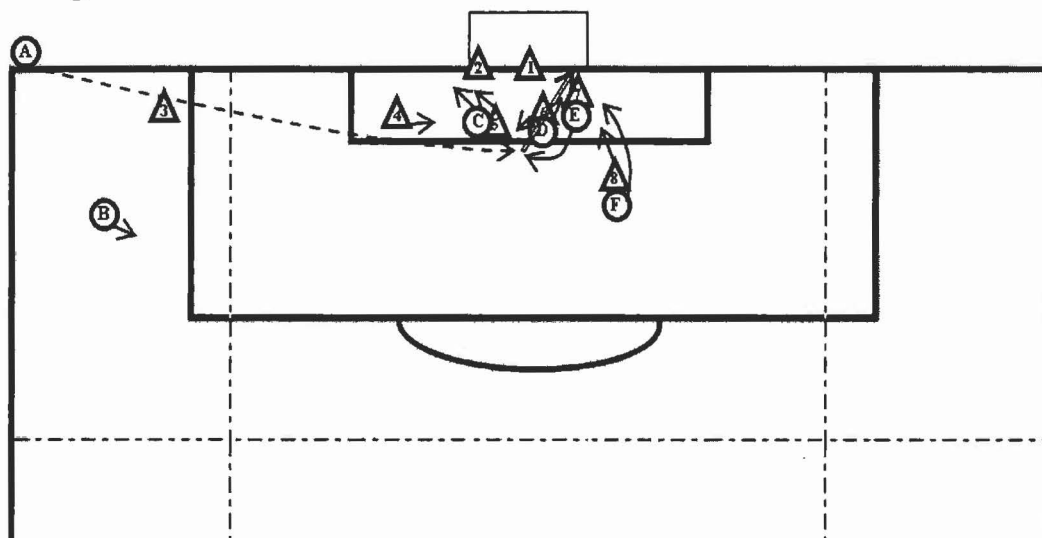
Kritická místa:

- Nákop do zhuštěného prostoru sbíhajícími hráči před branku,
- nedůrazný souboj a pozdní vyběhnutí brankáře s nabíhajícím útočícím hráčem E (hráč E hlavičkoval míč do brankáře),
- výborná orientace hráče D ve skrumáži se zakončením do poloodkryté branky.

Třetím způsobem náběhu na kop z rohu je **ve skupinkách do předem daných prostorů**. Tento způsob rozbíhání na centrovaný míč má za úkol odtáhnout bránící hráče z prostoru, kam bude směřovat rozehrávaná standardní situace. Varianta náběhu ve skupinách je velmi obtížná co se týče sladění náběhů s rozehrávaným míčem. Na šampionátu byly k vidění 3 takovéto způsoby rozehrávky. Mexiko opět předvedlo, že mají standardní situace velice dobře připravené a zahrálo rohový kop, který si přiblížíme na obrázku č. 18. Dalším družstvem, které se prezentovalo tímto taktickým záměrem, byla reprezentace Švédska. Skupinka, která nabíhala z hranice pokutového území měla za úkol navázat na sebe bránící

hráče. Jejich pohyb k zadní tyči byl jen doprovodný s úkolem vytáhnout na sebe bránící hráče, popřípadě čekat na odražený míč. Tato situace je zakreslena na obrázku č. 19.

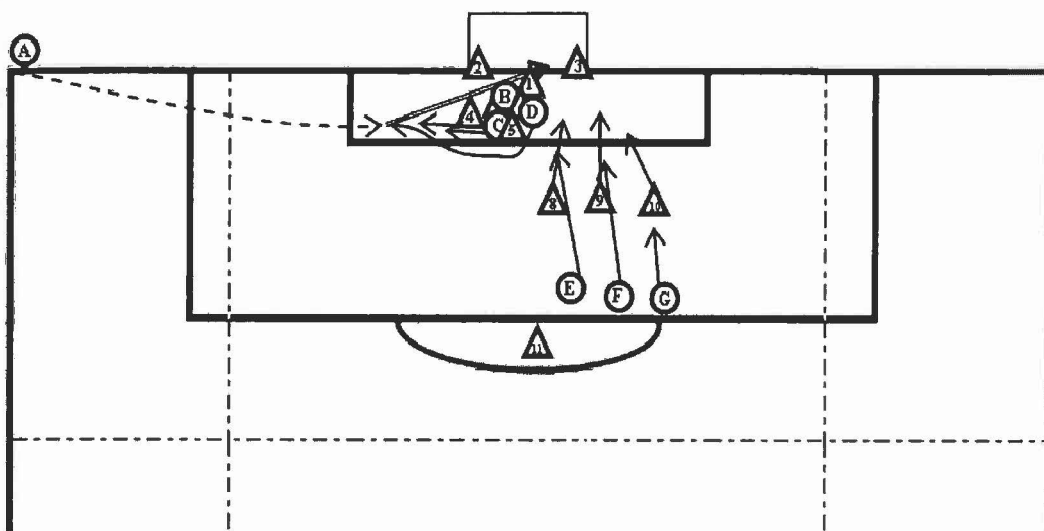
Obrázek č. 18 znázorňuje rohový kop provedený Mexickou reprezentací zahraniý v zápase proti Portugalsku.

Kritická místa:

- Včasné provedené seběhnutí C, D a F do brankového území s úkolem navázat na sebe bránící hráče,
- vhodně provedený vířivý pohyb hráči D a E a v rozhodující moment odběhnutí hráče E do prostoru, kam směřovala přihrávka,
- přesně rozehraný kop z rohu do prostoru před branku na nabíhajícího hráče E,
- i hráč B svým postavením při rozehrávce na sebe navázal jednoho z bránících hráčů.

Další varianta skupinového náběhu byla úspěšně provedena v zápase Švédska s Anglií a je zakreslena na obrázku č. 19.

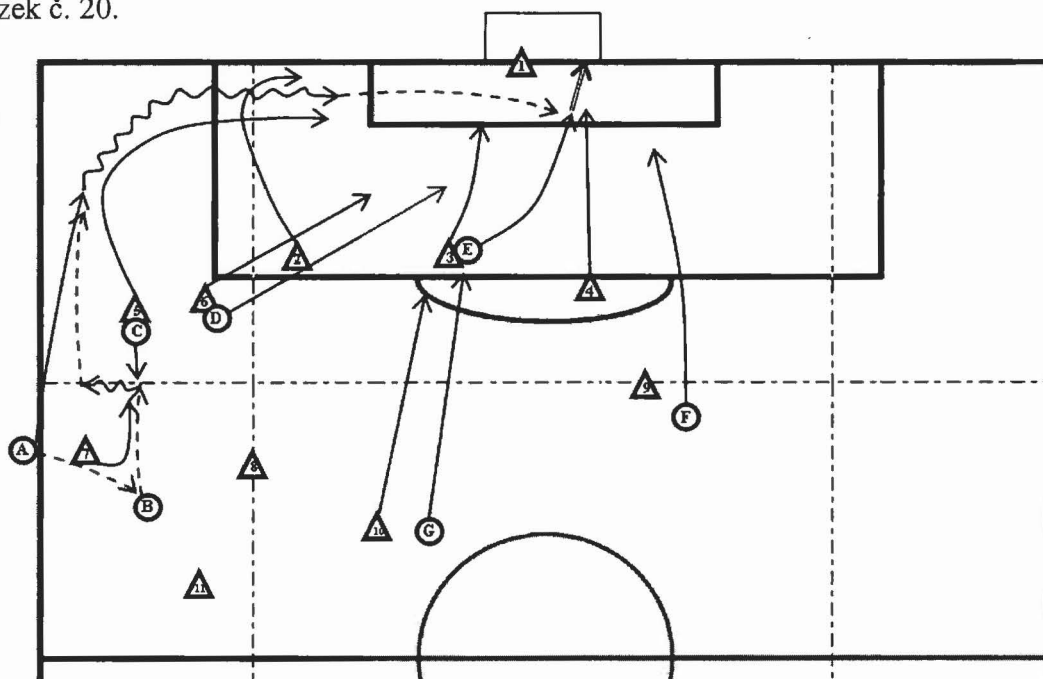
Kritická místa:

- vhodný vířivý pohyb hráčů v brankovém území a náběh hráče D na přední tyč,
- přesný centrovaný míč na přední tyč na naběhnutého hráče D,
- hráči E, F a G na sebe váží tři obránce a umožňují tak pohyb svým spoluhráčů v méně zahuštěném prostoru,

3.5.3 Autové vhozování

Po autovém vhozování padlo na světovém šampionátu celkem 8 branek. Při těchto situacích nešlo jen o jednoduché vhození dlouhého míče směrem k brance s následným zakončením. Byly k vidění pohledné kombinace a na první pohled naučené varianty této rozehrávky standardní situace. Pro autové vhozování z větších vzdáleností byly úkoly jasné. Uvolnit se kombinací do volného prostoru a připravit si míč na **dlouhou finální přihrávku** do pokutového území. Takto myšlené rozehrávání autového vhozování bylo provedeno celkem 3krát. Na obrázcích č. 20 a 21 si ukážeme modelové situace, jak si připravit kombinací míč do volného prostoru pro dlouhou finální přihrávku.

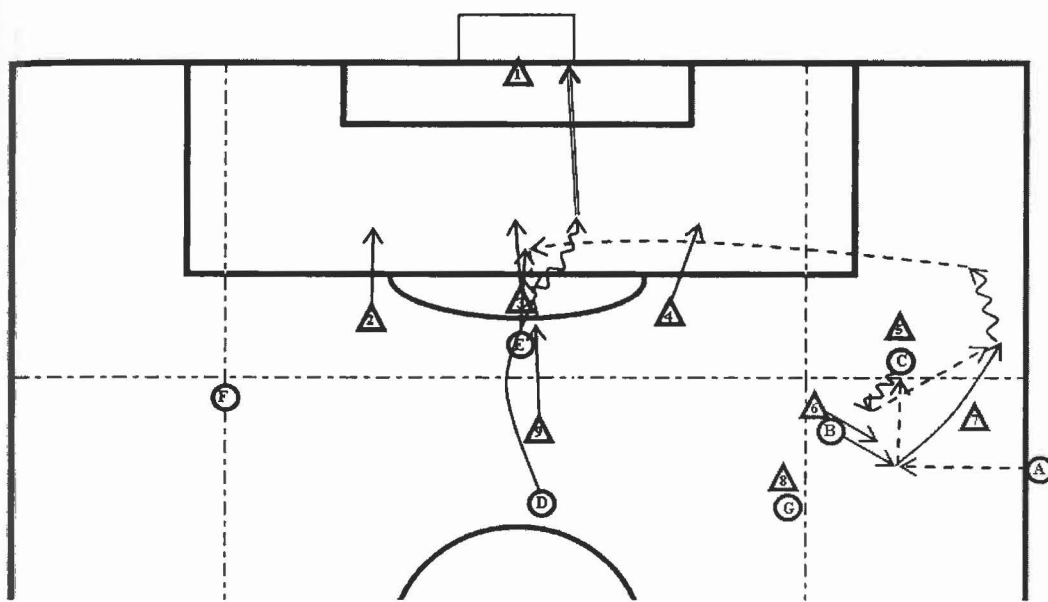
Náběh do volného prostoru vhozujícího hráče předvedla reprezentace Itálie proti Ukrajině. Obrázek č. 20.

Kritická místa:

- Vhodně prostorově i časově provedená kombinace mezi hráči B a C s přesným obhozením hráčem C na nabíhajícího hráče A,
- hráč A si přesně načasoval náběh na přihrávku od hráče C tak, aby nebyl v postavení mimo hru,
- kvalitní individuální akce hráče A s obejitím bránícího hráče 2 a s přesnou finální přihrávkou mezi brankáře a bránícího hráče 3,
- nedůsledné bránění hráčem 5 a špatné křížení hráčem 2 hráče A, který vede míč.

Na obrázku č. 21 je zaznamenáno řešení autového vhadzování Portugalským národním týmem v zápase s Nizozemím.

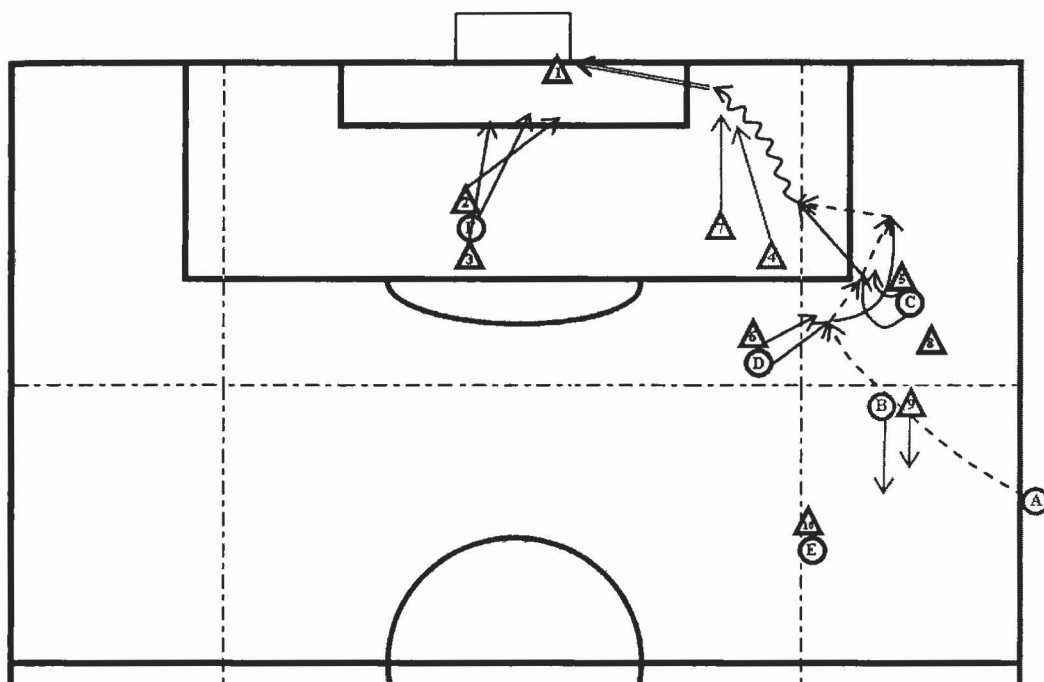

Kritická místa:

- Vhodně načasovaný náběh na rozehrávku hráčem B, sklepnutí hráči C a náběh do volného prostoru k pomezní čáře,
- udržení míče hráčem C před dotírajícím bránícím hráčem 5 a přihrávka na nabíhajícího hráče B k postranní čáře,
- po krátkém vedení míče přesný centr do pokutového území na hráče E, který prvním dotekem sklepává míč hráči D,
- vhodně načasovaný náběh hráče D a převzetí míče do strany s vyhnutím se bránícímu hráči 3.

Dalším a o poznání těžším způsobem efektivního rozehrání autového vhadzování byla kombinace Ekvádoru mezi dvěma hráči postupujícími k pokutovému území. Oba hráči se přihrávkami ve vzduchu založenými na činnosti „přihrej a běž“ dostali až k pokutovému území a po krátkém vedení jeden z hráčů zakončil kombinaci přesnou střelou. **Finální přihrávka na krátkou vzdálenost** byla vyslána po předem naučeném řetězci přihrávek. Tuto situaci si přiblížíme na obrázku č. 22.

Na obrázku č. 22 si rozebereme situaci po autovém vhazování ze zápasu Ekvádor – Kostarika.

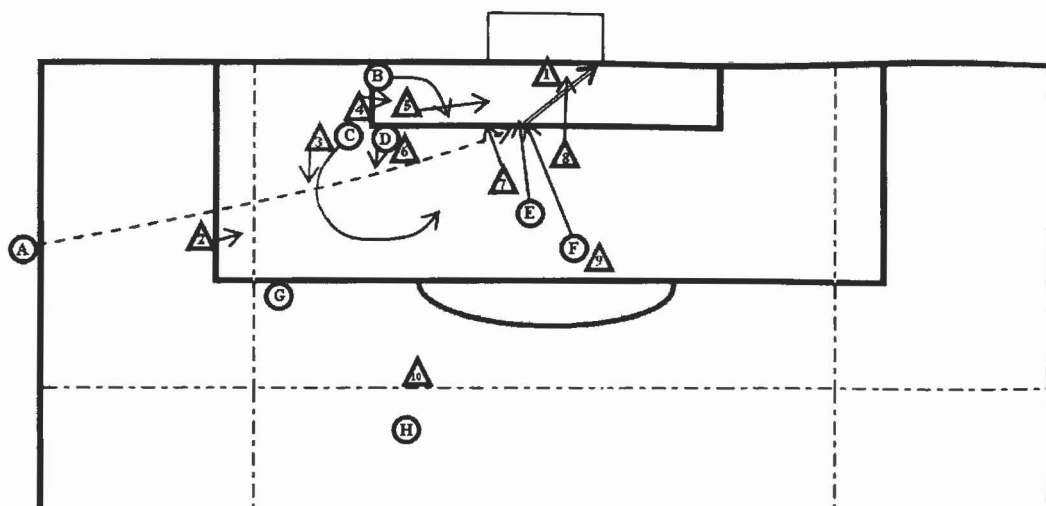

Kritická místa:

- Velice náročná kombinace hráčů C a D ve vzduchu mezi 4 bránícími hráči,
- nedůrazné přistoupení bránících hráčů 5 a 6 k útočícím hráčům C a D,
- vhodné zpracování míče do běhu a krátké vedení před dobíhajícími obránci zakončené přesnou střelou k tyči.

V případě, že bylo autové vhazování prováděno v blízkosti pokutového území, snažily se družstva těžit **z dlouhých hodů směrem k přední tyči**. Zde cíhali hlavičkující hráči, kteří měli za úkol prodloužit délku letu míče až před branku. Tento způsob rozehrávání je pro bránící družstvo velmi nebezpečný, protože hody směřují blízko k brance a jakýkoliv tečovaný míč je nevyzpytatelný. Mnohé týmy k těmto situacím přistupovaly jakoby zahrávaly volný nebo rohový kop. Vzorovou situaci dlouhého hodu k přední tyči předvedli reprezentanti Švédska. Přiblížíme si ji na obrázku č. 23. Dalším družstvem, které takto využilo možnost rozehrání autového vhazování byla Austrálie. I jejich postavení odpovídalo postavení při rozehrávce volného kopu. Znázorněno na obrázku č. 24. Jako poslední tuto dlouhou přihrávku z vhazování využil celek Ekvádoru. Situace byla řešena přece jen z větší vzdálenosti, proto postavení hráčů nebylo stejné jako u standardní situace rozehrávané kopem. Takovéto postavení by při nezdařeném hodu odkrylo prostor pro rychlý protiútok. Situaci zobrazuje obrázek č. 25.

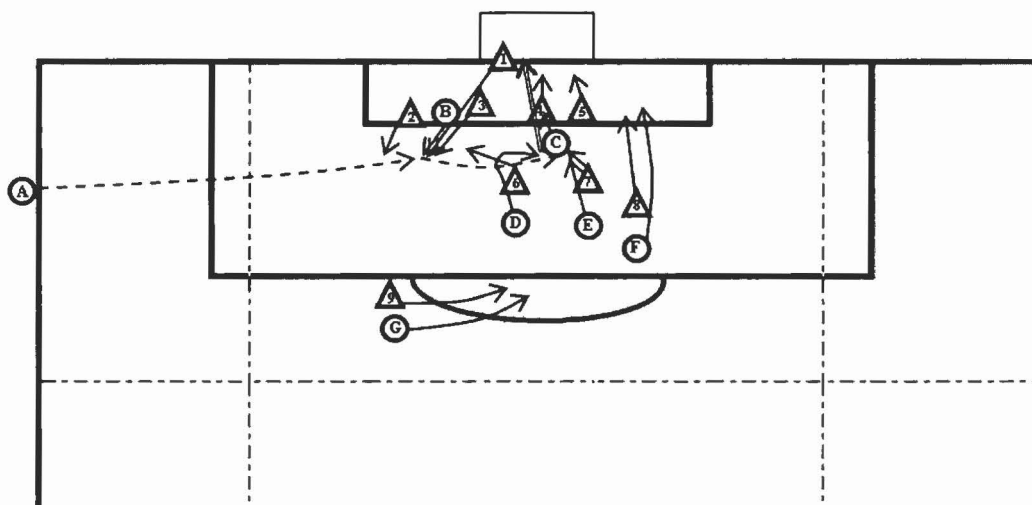
Na obrázku č. 23 jsem zachytil autové vhadzování Švédů v zápase s Anglií.

Kritická místa:

- Dlouhé autové vhadzování směrem k přední tyči na nabíhající hráče,
- vhodný vířivý pohyb útočících hráčů B, C a D (ten způsobil ztrátu koncentrace bránících hráčů),
- nedůrazné krytí bránícím hráčem 7 (nevyplnění prostoru) nabíhajícími hráči E a F.

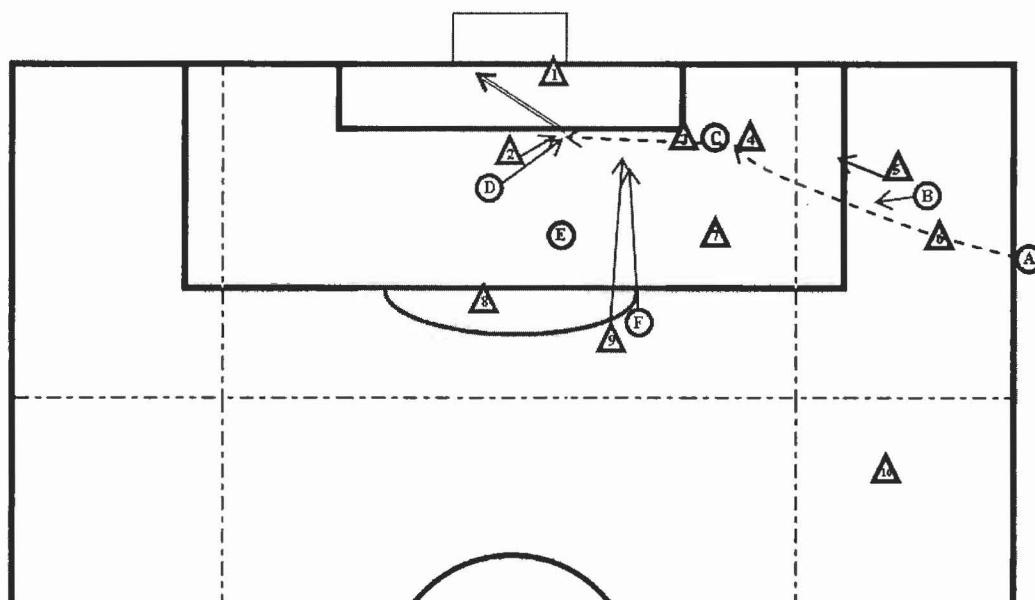
Výšková převaha Austrálie předčila Japonskou obranu i s brankářem. Tato situace je zakreslena na obrázku č. 24.

Kritická místa:

- Dlouhý hod hráčem A do prostu na přední tyč,
- vyhraný hlavičkový souboj hráče B s obránci i brankářem a prodloužení dráhy letu míče na nabíhající hráče na střed hřiště,
- špatný výběh brankáře, který svým výběhem nezasáhl míč a odkryl branku,
- vhodně provedený náběh hráče D do prostoru na střed branky.

Po dlouhé přihrávce z autového vhazování na přední tyč skórovali reprezentanti Ekvádoru v zápase s Polskem - obrázek č. 25.

Kritická místa:

- Přesně provedený hod na hráče C na roh brankového území, který prodlužuje míč na nabíhajícího hráče D,
- hráč D předvedl výborný start na míč a sílu v osobním souboji s hráčem 2,
- nedůrazné pokrytí dvěma hráči 3 a 4 hráče C na přední tyči.

3.5.4 Pokutový kop

Při zahrávání pokutových kopů použili rozehrávající hráči několik variant. Při porušení pravidel bránícím družstvem v pokutovém území rozehrává útočící družstvo míč ze značky pokutového kopu. Jedná se o standardní situaci, která je výjimečná svým místem rozehrání a postavením hráčů. Hráč si postaví míč ve vzdálenosti 11 metrů od branky a v cestě ke skórování mu stojí jen brankář. Tato situace představuje velké psychické vypětí jak na straně brankáře, tak na straně střelce.

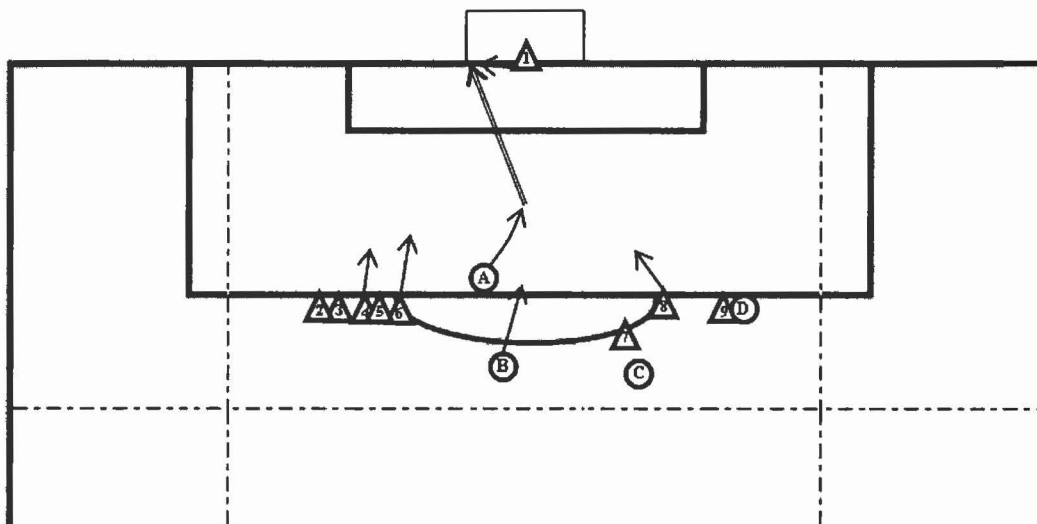
Na světovém šampionátu bylo k vidění rozehrání zejména vnitřním nártem mířené k levé tyči přízemní či polovysokou střílou. Tyto střely byly zahrávány s dostatečnou razancí. V případech, kdy chyběla dostatečná přesnost v umístění střely, prudkost střely její úspěch zajistila. Na obrázku č. 26 si přiblížíme takto zahráný pokutový kop reprezentací Španělska.

Dalším způsobem rozehrání byla střela vnitřní stranou nohy k pravé tyči. Kop vnitřní stranou nohy řadíme mezi pomalejší, ale s větší přesností. Tento fakt se potvrdil a ukázkou si popíšeme na obrázku č. 27.

Dvakrát jsme zaznamenali střelbu pod horní tyč branky. V jednom případě šlo o tzv. panenku, kdy hráč podkopl míč přímým nártem. Míč se otlé o tyč a se štěstím skončil těsně za brankovou čarou. Další rozehrání pokutového kopu bychom si mohli zařadit do kategorie „učebnicové“. Střílející hráč trefil s dostatečnou razancí vnitřním nártem levý horní roh, kam má brankář za svého základního postavení uprostřed branky nejdále. Tuto situaci znázorňuje obrázek č. 28.

V dalším pohledu na rozehrávané pokutové kopy v zápasech na šampionátu si přiblížíme promyšlenost kopů. Téměř všichni rozehrávající hráči měli předem určený směr, techniku kopu a věřili svým dovednostem. Před uskutečněním kopu zkontrolovali pozici brankáře. Během náběhu se snažili soustředit na míč, aby jej dobře trefili a kop směřoval do požadovaného místa. Výjimku tvořil pokutový kop zahráný Ukrajinou, kdy se rozehrávající hráč soustředil na pohyb brankáře. Svůj kop provedl až po zahájení brankářova pohybu na opačnou stranu. Tento způsob provedení je nesmírně náročný na techniku kopu. Obrázek č. 29 představuje situaci, kdy hráč do poslední chvíle nezná směr pohybu brankáře a směr kopu, který uskuteční.

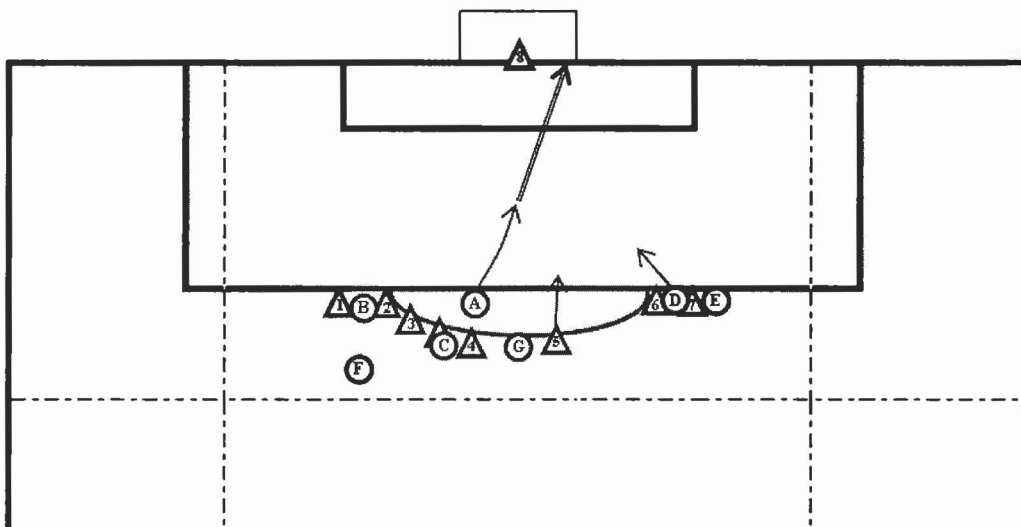
Obrázek č. 26 popisuje nejčastější provedení rozehrání pokutového kopu. Zápas Španělska s Francií.

Kritická místa:

- Hráč A se před kopem soustředil a díval jen na míč,
- střelou vnitřním nártem trefil míč přesně a prudce k tyči,
- brankář vystihl směr letu míče, ale nestačil na míč doskočit.

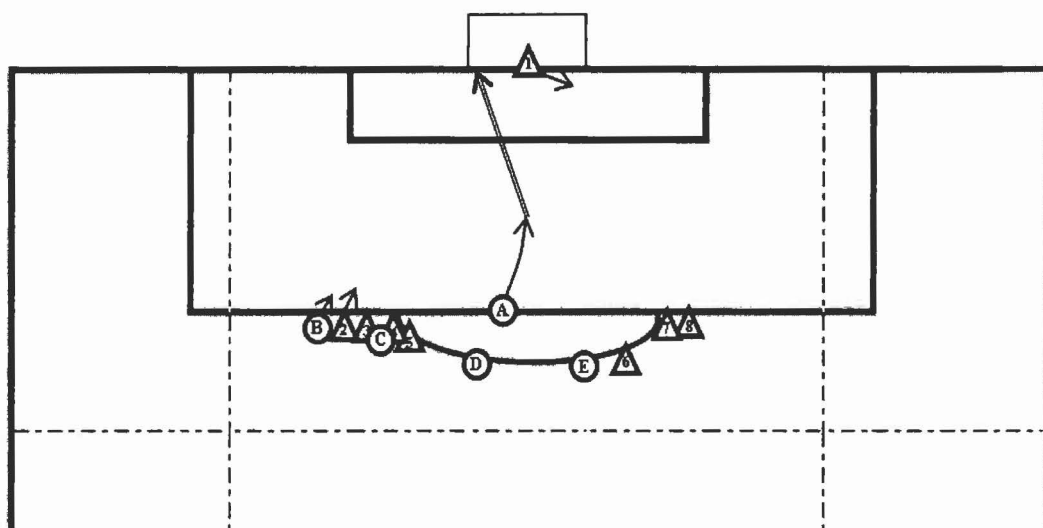
Obrázek č. 27 zachycuje pokutový kop ze zápasu Pobřeží Slonoviny se Srbskem & Černou Horou.

Kritická místa:

- Hráč A měl kop promyšlený dopředu, soustředil se pohledem na hvizd rozhodčího,
- během rozběhu hráč A pohledem sledoval míč a snižoval těžiště svého těla, těsně před kopem vytočil chodidlo tak, aby střelu nasměroval vnitřní stranou nohy k pravé tyči,
- brankář odhadl opačnou stranu, než byla střela umístněná

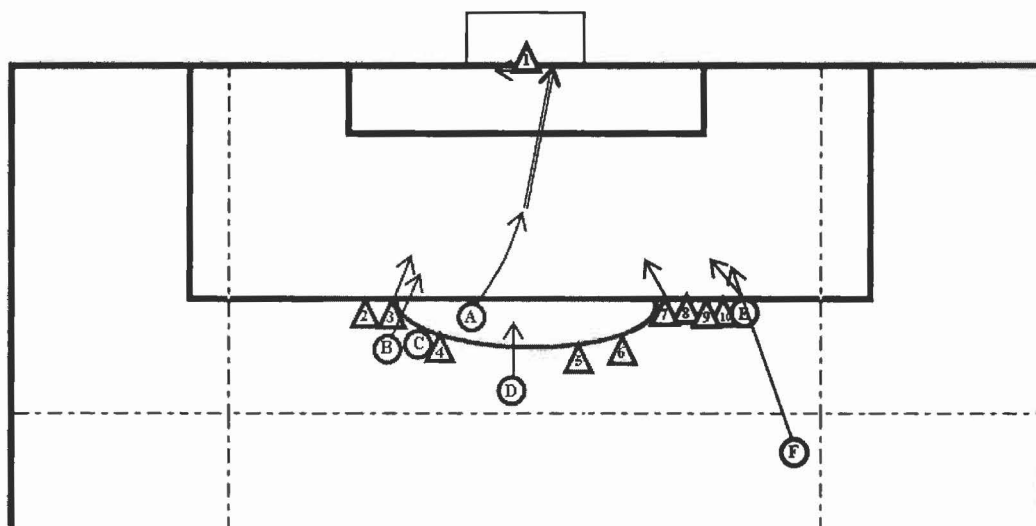
Na obrázku č. 28 je popsána penaltová situace v zápase Portugalska s Íránem.

Kritická místa:

- Hráč A se před kopem soustředuje pohledem na míč a na brankáře,
- svůj náběh začíná chůzí směrem doleva, jakoby se připravoval na střelu k pravé tyči, poslední tři kroky k míči naběhne a střelu umístuje do levého horního rohu,
- brankář se nechal zmást první fází náběhu a odhadl opačnou stranu letu míče.

Obrázek č. 29 zachycuje provedení pokutového kopu reprezentace Ukrajiny v zápase s Tuniskem.

Kritická místa:

- Hráč A nejdříve pohledem sleduje rozhodčího,
- při rozběhu hráč A napřed zkontroluje míč a poté svůj pohled směřuje na pohyb brankáře, na jakou stranu bude směřovat,
- hráč A v závěru rozběhu zpomaluje a po pohybu brankáře nalevo, střílí vnitřní stranou nohy do protipohybu.

4 ZÁVĚREČNÁ ČÁST

4.1 Diskuze

4.1.1 Výsledky kvantitativní analýzy

Výsledky z výzkumného souboru jasně prokazují důležitost standardních situací. Ze všech 147 branek vstřelených na světovém šampionátu padlo po rozehrání ze standardní situace 59 branek. Procentuálně to činí 40,13%. Je to největší procento na takto významných turnajích. Byla-li souvislost vstřelené branky s nacvičeným řetězcem přihrávek po rozehrání standardní situace, přidal jsem jeho provedení do souboru, i když byla vstřelena branka například po 3. nebo 4. přihrávce.

Obecně je známo, že standardní situace trvá jen krátkou dobu a její precizní provedení zakončené brankou může rozhodnout celé utkání trvající 90 minut. Vždyť o titulu mistrů světa rozhodly jen standardní situace. Ve finále se proti sobě utkala družstva Francie a Itálie. V normální hrací době utkání skončilo 1:1. Skóre utkání otevřel brankou z pokutového kopu Francouz Zidane a za Italy srovnal krok Materazzi hlavou po rozehrání rohového kopu. V prodloužení branka nepadla a o vítězi tak rozhodly pokutové kopy, ve kterých byli úspěšnější Italové.

Nejvíce branek padlo po volných kopech, celkem 23, což je procentuálně 39%. Oproti šampionátu v Koreji a Japonsku 2002, kdy z těchto situací padlo 35,5% branek, je to o málo více. Výraznější rozdíl je ale v poměru přímo dosažených branek z volného kopu. V roce 2006 padlo na MS přímo z volného kopu 7 branek, což představuje 11,9% z celkového počtu branek ze standardních situací. Je to výrazný pokles oproti minulému šampionátu, kde padlo přímo z volného kopu 24,4% branek. Myslím si, že tento pokles nenaznačuje snížení hráčských kopacích dovedností, ale buď záměr obrany hrát čistěji v blízkosti vlastního pokutového území nebo sílu rozehrávaných volných kopů na nabíhající hráče. Právě v této činnosti pozorujeme naopak výraznější nárůst, kdy po rozehraném volném kopu padlo 16 branek (27,1%), kdežto na šampionátu 2002 padlo 11,1%. Hodnoty z MS 2002 publikoval Lička (2003).

Ve způsobu rozehrávky jednoznačně převažoval kop vnitřním nártem. Z 23 rozehrávaných volných kopů bylo 19 vnitřním nártem. 2 standardní situace byly rozehrány na

krátkou vzdálenost vnitřní stranou nohy a 2 branky z přímého volného kopu byly vstřeleny přímým nártem.

Jednoznačnou převahu v úspěšných volných kopech zaujímá kop rotovaný do branky. Viz. graf č. 1. Míče z těchto rozehraných situací měly dosti variabilní směry. Ať už to byla rozehrávka kolmo kolem postranní čáry nebo do středu hřiště. Největší zastoupení měly míče směřované k oběma tyčím branky. Z grafu č. 2 je patrné, že odtud hrozilo soupeři nebezpečí nejčastěji. Počet nabíhajících hráčů na rozehrávku z volného kopu souvisel s úsekem v utkání, s průběžným výsledkem a s taktickými pokyny při daném řešení. Například při dvou kopech řešených přímou střelou byl v náběhu pouze jeden hráč. Nejčastěji však nabíhalo na centrovaný míč 5 hráčů. Viz. graf č. 3. Graf č. 4 nám ukazuje, přes jaký typ obrany se dokázalo družstvo při standardní situaci prosadit. Nejprůchodnější, ale zároveň nejpoužívanější, byla kombinovaná obrana. Útočící hráči dokázali po volných kopech pro této obraně skórovat celkem v 13 případech.

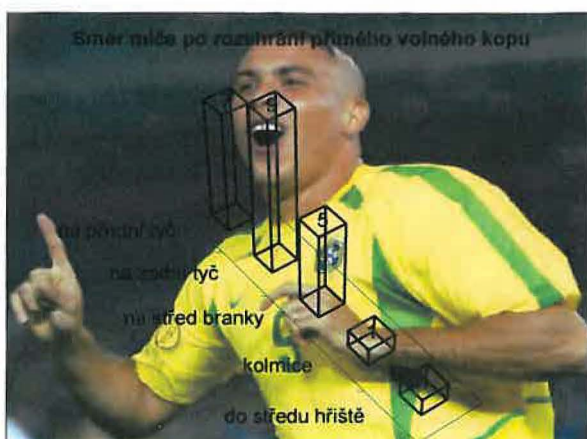
Graf č. 1

Graf č. 3

Graf č. 2

Graf č. 4

Pokles zaznamenal podíl branek vstřelený z rohových kopů. Na nynějším šampionátu bylo vstřeleno 15 branek (25,4%) z 59 branek ze standardních situací. Na minulém šampionátu to bylo úctyhodných 35,6% z branek vstřelených po standardních situacích. Velký podíl v tomto poklesu bych přisoudil propracovanému obrannému systému. Je to situace velmi nebezpečná svým místem rozehrávky, a proto je bránění celého družstva promyšlenější.

U rohových kopů byla nejčastěji použita rotace od branky a to v 8 případech. Přímý směr rozehrávky byl použitý v případech, kdy šlo o přihrávky na krátkou vzdálenost s utajeným řešením. Poměr těchto provedení zachycuje graf č. 5. Hlavní ohnisko rozehrávky z rohového kopu bylo místo na přední tyči a střed branky. Do obou těchto míst směřoval centrovaný míč 5krát. V grafu č. 6 je popsána četnost rozehrávek, kam byly umísťovány. Ve způsobu bránění opět dominovala kombinovaná obrana. Přes kombinovanou obranu byl rohový kop zakončený 10 brankami. Graf č. 7 zachycuje i další způsoby obrany, přes kterou se útočící hráči prosadili. Na grafu č. 8 si ukážeme v kolika hráčích nabíhalo útočící družstvo na rozehrávaný míč z rohového kopu. Nejpočetnější byl náběh v pěti hráčích.

Graf č. 5

Graf č. 7

Graf č. 6

Graf č. 8

Pokutové kopy tradičně zabírají podíl přes 20% branek vstřelených ze standardní situace. Na tomto mistrovství přesně 22% branek z pokutového kopu odpovídá 13 brankám. Na minulém šampionátu byl tento podíl ještě vyšší, činil 28%.

Na světovém šampionátu byla nejčastěji vidět z pokutového kopu střela vnitřním nártem. Takto úspěšně provedených kopů bylo 8 z celkových 13. Přehled o všech provedeních znázorňuje graf č. 9. V grafu č. 10 si ukážeme, do jaké výšky byly tyto kopy umístěny. Nejčastěji byly kopy mířeny polovysokou střelou. Zaznamenali jsme 6 těchto provedení. Brankáři mají při těchto kopech velmi těžkou úlohu. Ze středu branky doskočit na míč a vyrazit jej. Graf č. 11 představuje úspěšnost brankáře ve vystižení strany letu míče při pokutových kopech.

Graf č. 9

Graf č. 11

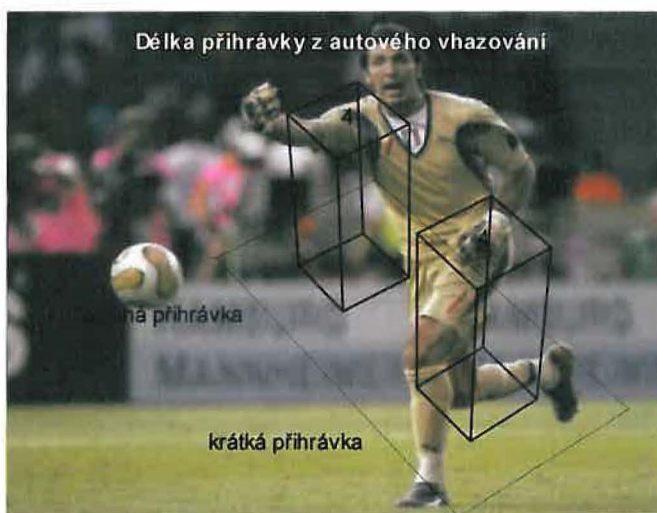
Graf č. 10

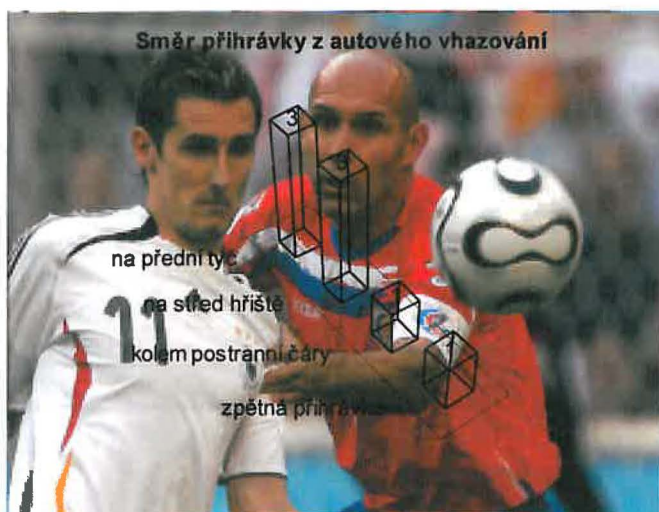
Významnou pozici zaujímala také autová vhazování. Studie z minulého šampionátu neuvádí, kolik branek bylo dosaženo po rozehraném míči ze zámezí. Tyto situace se stávají trénovanější a propracovanější. Zejména v blízkosti pokutového území hrozí soupeři velké nebezpečí. Na tomto šampionátu padlo buď bezprostředně anebo po nacvičeném řetězci přihrávek 8 branek, což představuje 13,6% branek ze standardních situací.

Úspěšná vhazování na krátkou a dlouhou vzdálenost si shodně rozdělila po 4 rozehrávkách. Viz graf č. 12. Významný byl směr řešení rozehrání této standardní situace. Nejvíce branek padlo shodně po rozehrání na přední tyč a na střed hřiště. Řešení těmito směry bylo úspěšné 3krát. O dalších směrech rozehrávky informuje graf č. 13.

Graf č. 12

Graf č. 13

V tabulce č. 1 udávám četnosti jednotlivých sledovaných jevů při standardních situacích.

	TYP STANDARDNÍ SITUACE			
	PVK	RK	AUT	PEN
Počet situací	23	15	8	13
Počet hráčů podílejících se na standardní situaci	8hr.;10krát	4; 1	9; 2	7; 4
	7; 8	8; 6	6; 3	8; 1
	6; 2	7; 3	5; 1	7; 2
	5; 2	6; 4		6; 7
Typ obrany	Zonová; 5	Z; 1	Z; 2	Z; 8
	Osobní; 6	O; 4	O; 1	K; 5
	Kombinovaná; 12	K; 10	K; 5	
Místo rozehrání SS	D3; 3	C1; 2	D1; 8	D3; 4
	C3; 8	D1; 3	D3; 7	DP2; 13
	D2; 3			D1; 1
	C2; 4			C3; 1
Výška rozehrání SS	Vysoká; 15	V; 13	V; 3	V; 2
	POLOvysoká; 5	PŘ; 2	POLO; 1	POLO; 6
	PŘizemní; 3		PŘ; 4	PŘ; 5
Směr rozehrání SS	Přední Tyč; 7	PT; 5	PT; 3	k levé tyči; 9
	Střed Branky; 6	SB; 5	K; 1	k pravé tyči; 3
	Kolmo; 1	Zpět; 1	Z; 1	SB; 1
	Zadní Tyč; 8	ZT; 3	SH; 3	
	Střed Hřiště; 1	SH; 1		
Technika rozehrání SS	Vnitřní Nárt; 19	VN; 13	vhaz. s rozběhem; 2	VN; 8
	V. Strana Nohy; 2	VSN; 2	vhaz. z místa; 6	VSN; 3
	Přímý Nárt; 2			PN; 2
Technika střely při zakončení	PN; 6	Hlavou; 6	PN; 2	H; 9
	VN; 4		VN; 1	Jinak; 1
	VSN; 3		VSN; 1	
	Vlastní Gol; 4		VG; 1	
			PN; 3	VN; 8
			VSN; 2	VSN; 3
			H; 2	PN; 2
			VNější Nárt; 1	

4.1.2 Výsledky kvalitativní analýzy

Mistrovství světa potvrdilo, že věnovat čas v přípravě standardním situacím se opravdu vyplatí. Precizně provedené rozehrání standardní situace může přehrát jakýkoliv obranný systém. Zapadají-li všechny dílečky do pomyslné mozaiky úspěšně řešené rozehrávky, je vstřelení branky na pohled velmi jednoduché a pohledné.

Nejvíce branek, které padly ze standardní situace, byly z *volných kopů*. Byly k vidění nejrůznější varianty rozehrání těchto situací. Největší zastoupení měla rozehrávka **vnitřním nártem**. Je to dostatečně prudký a přesně usměrněný kop. V kombinaci s rotací do branky tento kop vytvářel neustálé nebezpečí. Po takto rozehraných volných kopech padlo 9 branek. Co se týče náběhu, byl nejvíce se vyskytující náběh na centrovaný míč **v řadě za sebou**. Družstvo Itálie předvedlo, jak moc je náběh v řadě účinný. Pohledné a zároveň úspěšné akce byly realizovány z náběhu **ve skupinkách**. Tento těžký způsob provedení standardní situace předvedli reprezentanti Argentiny, Francie, Mexika a Švýcarska. Všechna družstva nedisponují urostlými hráči, kteří dokáží vyhrávat jakékoliv hlavičkové souboje. Proto je možné si vhodně provedeným náběhem odlákat několik bránících hráčů z místa, kam bude rozehrávka směřovat. Náběh ve skupinkách jde jen stěží praktikovat proti zónové obraně, protože by se bránící hráči neměli nechat ze svých prostorů odlákat pohybem útočících hráčů. Ideální je kombinovaná a osobní obrana. Hráči mají možnost uskutečnit své naučené pohyby a odlákat svého obránce z určeného prostoru, kam bude směřovat centrovaný míč po rozehrání.

Na šampionátu byly k vidění i úspěšné *přímé střely z volných kopů*. Kopem **přes zeď, vnitřním nártem, k bližší tyči** se družstva prosadila celkem třikrát. Byly to přesně mířené prudké střely. Tento kop je velice náročný, jak z hlediska přesnosti, tak prudkosti a v neposlední řadě roste vospělost brankářských schopností. Jako méně obvyklé provedení volného kopu přímou střelou jsme měli možnost zaznamenat dvě úspěšné střely **přímým nártem do mezery ve zdi**. Brankář si postavil obrannou zeď a hráči útočícího družstva svým postavením tuto zeď ještě prodloužili proto, aby znesnadnili brankáři výhled na míč. Těsně před střelou útočící hráči ve zdi odkryli prostor pro následnou střelu. Přesně a prudce mířené střely do těchto odkrytých míst nedaly brankářům šanci na míč reagovat.

Podobné řešení jsme mohli zaznamenat i u *rohových kopů*. Opět bylo nejúspěšnější a nejčastější řešení **náběhu v řadě za sebou**. Pořád je tento způsob nejpoužívanější, protože zabere nejméně času v přípravě a neklade tak velký důraz na kopací techniku. Významnou úlohu plní první rozbíhající hráč na přední tyči směrem k rohu brankového území proti rozehranému míči. Navázáním na sebe jednoho či dvou bránících hráčů uvolňuje prostor na přední tyči, který je pro bránící družstvo velmi nebezpečný. Opět se při tomto způsobu náběhu prosadila reprezentace Itálie, která způsob náběhu v řadě používala u všech typů standardních situací. Při rohových kopech stejným způsobem nabíhala a dvakrát se brankově prosadila reprezentace Argentiny. I při kopech z rohu používala družstva náběhu **ve skupinkách**. Těmito velmi těžkými řešeními se prosadily reprezentace Mexika, Španělska a Švédska. Opět to byly na první pohled velmi pohledné akce velice dobře časově sladěné. Jak náběh na centrovaný míč, tak prudkost rozehrávaného míče.

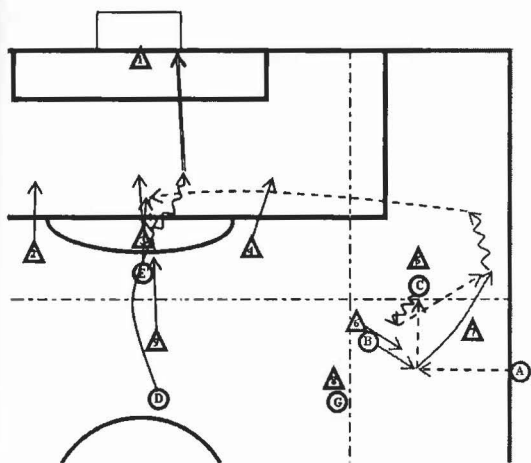
U *autových vhazování* jsme se setkali s několika řešeními. Bylo patrné, že družstva přisuzují těmto standardním situacím čím dál tím větší význam. Vhazování v blízkosti pokutového území byla řešena dlouhou přihrávkou **k přední tyči**, kde měli za úkol hlavičkující hráči prodloužit míč na nabíhající hráče do prostoru před branku. U dvou těchto řešení jsme se setkali s tím, že družstva postavila rozestavení stejné jako při rohovém či volném kopu. Proto je velkou výhodou mít v družstvu hráče se schopností hodit míč z vhazování na dlouhou vzdálenost. Další variantou rozehrání autového vhazování byl **nacvičený řetězec přihrávek** s uvolněním nabíhajícího hráče do volného prostoru. Bránící hráči mají v té chvíli velmi těžkou úlohu zachytit pohyb rozbíhajících se hráčů do volných prostorů. Odtud si míč připravovali na finální přihrávku do pokutového území.

Pokutové kopy byly rozehrávány převážně **vnitřním nártem** se snahou usměrnit co nejpřesněji **kop k tyči**. Tento způsob se zdál být nejefektivnější. Brankáři mají při takto provedené střele minimální šanci na úspěch. Důležitá byla i prudkost střely, která snižuje brankářovy šance míč vyrazit, popřípadě chytit. Exekutoři byli při pokutových kopech až na jednu výjimku předem rozhodnutí, kam míč umístí. Svým pohledem se většinou soustředili na míč. Maximálně si před rozběhem zkontrolovali postavení brankáře. Již zmiňovanou výjimkou byla rozehrávka pokutového kopu Ukrajiny, kdy rozehrávající hráč do poslední chvíle sledoval pohyb brankáře. V poslední fázi rozběhu mírně zpomalil, a jakmile se brankář odrazil směrem k levé tyči, umístil svůj kop na opačnou stranu.

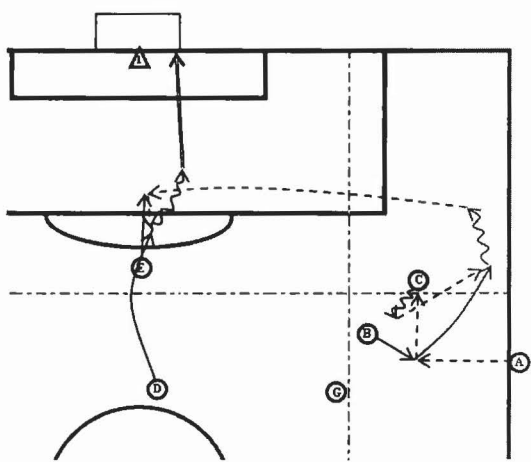
4.1.3 Aplikace do praxe

Při aplikaci do praxe se zaměříme na tvoření tréninkových jednotek z odpozorovaných modelových situací. Tento způsob uvedu na jednom vybraném modelu z výzkumného souboru. Důležité je si tento model vhodně zaznamenat a podle něj provádět cvičení třeba i s malými obměnami. Dbáme na vhodný postup při nácviku určitých dovedností a správnou volbu metodicko-organizačních forem.

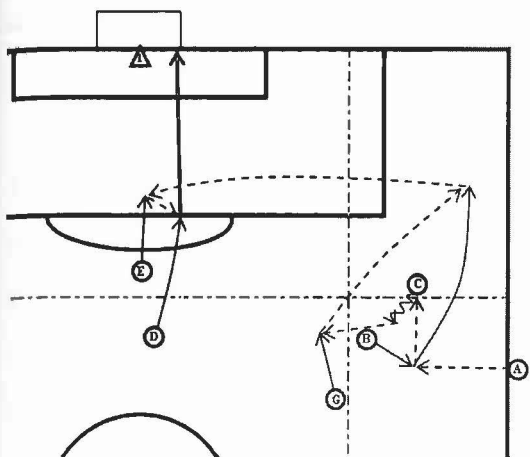
Pro můj popis tvorby cvičení jsem si vybral standardní situaci ze zápasu Portugalsko – Nizozemí. Jednalo se o autové vhadzování s nacvičeným řetězcem přihrávek. Situace byla rozehrána zhruba ze čtvrtiny hřiště, a proto je tato situace, díky své vzdálenosti od branky, velice vhodná. Družstvo Portugalska hrálo v rozestavení 4:3:3. Hráči v této kombinaci byli z těchto postů: A – krajní obránce, B, D a G – záložní řada, C a E, útočná řada.

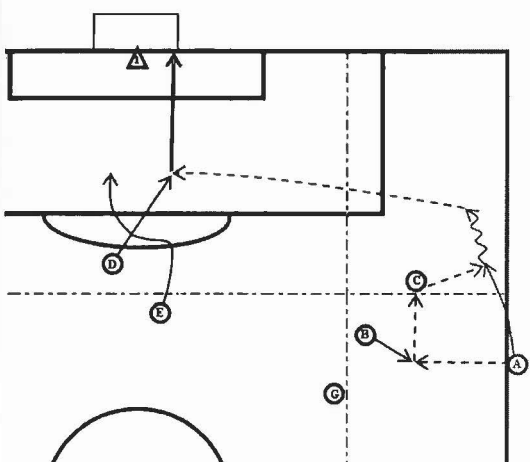
Krok č. 1: Úspěšnou situaci si pečlivě znázorníme. Důležité jsou všechny pohyby a postavení hráčů v poli proto, abychom mohli realizovat přibližné umístění situace v tréninkové jednotce. Vycházíme z postavení hráčů před vhadzováním.

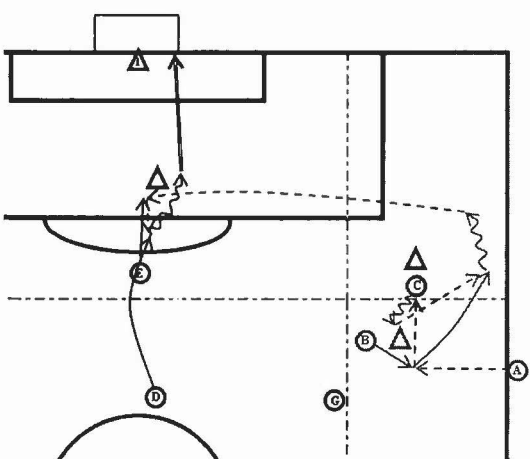
Krok č. 2: Odstraníme ze zakresleného schéma bránící hráče. Vznikne nám tak znázornění útočících hráčů v prostoru a přesný návod, jak vytvořit průpravné cvičení 1. typu k řešení této situace. Toto cvičení je dané znázorněním hráčů ve schématu. Poté můžeme provádět různé obměny v postavení hráčů, v pohybech, směru přihrávky atd. V průpravném cvičení 2. typu dáme hráčům možnost volby v provedení.

Krok č. 2: Obměna č. 1. Při této obměně můžeme do hry zapojit dalšího středního záložníka. Hráč C má lehčí úkol přihrát do středu hřiště než těžkou přihrávkou na nabíhajícího hráče B k postranní čáře. Hráč C může provést před přihrávkou hráči G klamný pohyb, naznačit, že přihrává hráči B. Kombinaci se snaží hráči provádět na 1 max. 2 doteky až na hráče C, který čeká na vhodný náběh hráče B a poutá na sebe obránce z jeho prostoru.

Krok č. 2: Obměna č. 2. Do hry můžeme zapojit i vhadzujícího hráče A. Ten ihned po vhadzování nabíhá kolem postranní čáry, protože je kombinace mezi hráči B a C velmi rychlá. Změnu můžeme provést i v náběhu zakončujících hráčů D a E, kteří mohou zakončovat přímo z centrovaného míče. Důležité je jejich překřížení v náběhu na míč pro oklamání bránících hráčů.

Krok č. 3: V dalším kroku se už přibližujeme zápasovým podmínkám tím, že do hry zapojíme bránící hráče. V herním cvičení 1. typu bránící hráči jen obsazují prostor a připravují tak kombinující hráče na tlak soupeře. V dalším herním cvičení, tentokrát už 2. typu bránící hráči plní svou úlohu a snaží se překazit rozehrávku aktivním bráněním. Hráči mohou vyzkoušet i jiné nacvičované varianty vhadzování.

4.2 Závěr

Ze standardních situací bylo na Mistrovství světa 2006 vstřeleno 59 z celkových 147 branek. Vyjádřeno v procentech je to ohromujících 40,13%. Zde jsem si nejen podle očekávání potvrdil **1. hypotézu**, ale také utvrdil v tom, že váha nácvičku útočných standardních situací poměrně výrazně vzrostla. I díky tomu, že jsem do souboru podrobeného analýze zařadil situace po nacvičených kombinačních řetězcích, je tento podíl branek ze standardních situací veliký.

Rozehrání standardních situací byla nejčastěji prováděna vnitřním nártem. Tímto se mi potvrdila i **2. hypotéza**. Ze všech 59 branek bylo rozehráno vnitřním nártem 40. Mezi zbylými 19 pokusy je 8 autových vhazování, takže procento kopů vnitřním nártem 67,8% jednoznačně převyšuje ostatní. Druhým nejčastějším rozehráním bylo hodem 8krát (13,6%), dále vnitřní stranou nohy 7krát (11,8%) a nejméně častým úspěšným rozehráním bylo přímým nártem 4krát (6,8%).

Po autovém vhazování bylo vstřeleno 8 branek, což představuje 13,6% ze všech branek vstřelených po standardních situacích. Nejvíce se tento podíl blíží pokutovým kopům, jejichž hodnota činí 22%. O **3. hypotéze** si myslím, že by se mohla procentuální hodnota autových vhazování na celkovém podílu branek ještě o trochu zvýšit, ale ne vyrovnat se jinému typu standardní situace.

Hodnoty z důkladné analýzy výzkumného souboru jasně určily VÝSLEDKY HYPOTÉZ.

Mistrovství světa v Německu ukázalo variabilní provedení standardních situací. Objevily se zde již dobře známé a osvědčené situace zejména v rozehrání. Kop vnitřním nártem byl, je a bude nejpoužívanějším kopem. Nelze jej nahradit jiným provedením s takovým množstvím kladů. V těchto provedeních jsme si ale mohli všimnout zvětšení prudkosti kopu. Trendem, vyplývajícím z rozehrávky volných kopů, je velmi **prudký kop s rotací míče do branky**. Jeho nespornou výhodou je možnost buď přímým letem míče ohrozit branku, anebo jej lehkým tečováním nabíhajícími hráči do branky usměrnit. Brankářova úloha je v těchto situacích velice ztížená. Vedle **náběhu v řadě** za sebou se pohlednými provedeními prezentoval i model **náběhu ve skupinkách**. Jeho provedení je

velice náročné z hlediska sladění všech aspektů správného provedení standardní situace. Mistrovství světa naznačilo, že s rostoucí propracovaností standardních situací bude tento způsob náběhu realizován stále častěji. Významnou úlohu zaujímalo **autové vhazování**. Zejména dlouhé hody směrem k přední tyči nabývají na významu. Hody z okolí pokutového území mají díky své vzdálenosti téměř stejnou váhu jako rohové či volné kopy z těchto míst. Dalším způsobem rozehrání míče ze zámezí je na krátkou vzdálenost. Po tomto provedení následuje kombinační řetězec nacvičených přihrávek vedoucích buď k zakončení nebo k finální přihrávce.

Těmito způsoby rozehrání se prezentovala družstva na světovém šampionátu a naznačila, v jakém trendu se mohou standardní situace ubírat do budoucnosti.

Vyústěním mé práce je i návrh pro tvorbu tréninkových jednotek. Je to postup při vytváření tréninkových cvičení z odpozorovaných úspěšných řešení z utkání. Tento postup nezaručí stoprocentní úspěšnost řešení v utkáních, ale ukazuje možnosti, jak danou obranu při tomto způsobu rozehrání překonat. Snažil jsem se také uvést obecné zásady při tvorbě tréninkové jednotky v podobě posloupnosti výběru metodicko-organizačních forem.

Těmito kroky jsem splnil svůj **CÍL PRÁCE**.

I když se tato diplomová práce týká rozboru standardních situací převážně špičkových národních družstev, je možné její výsledky použít v praxi ve všech výkonnostních kategoriích. Snad si každý zájemce o útočné provedení standardních situací najde své řešení, kterému bude přikládat svůj význam a věřit v jeho účinnost v praxi.

Závěrem lze říci, že moderní kopaná je plná propracovaných a precizně provedených akcí nejen po standardních situacích. Různé secvičené náběhy do zakončení střelbou se vyskytují i při všech druhích útoku. Jelikož se dnešní fotbal hraje ve velkém tempu, je velmi důležitý vhodný výběr místa a náběh na přihrávku. Významnou roli hraje vědomí přihrávajícího spoluhráče, do kterého prostoru se nabídne nabíhající hráč. Hráč s míčem v držení hledá spoluhráče přihrávkou mnohdy i intuitivně.

5. BIBLIOGRAFIE

BISANZ, G.. Was wir von der WM lernen können!, *Fussballtraining*, 1998, č. 10, str. 4 – 7

BLAHUŠ, P., HENDL, J.. Nový vyučovací předmět „Metodologie M/D práce“. In *Společenské problémy kinantropologie*. Praha: Karolinum, 2000. s. 36 – 41.

BOKŠA, M. MEDLÍK, J.. *Střelba v kopané*. Praha: Olympia, 1989

BUZEK, M.. Ohlédnutí za Mistrovstvím světa 2002, *Fotbal a trénink*, 2002, č. 3, str. 9

BUZEK, M., NEVRLÝ, J., PSOTTA, R., VOTÍK, J.. Závěry k současným požadavkům EURO 2004, *Fotbal a trénink*, 2004, č. 3, str. 25

DOBRÝ, L.. Kvalitativní analýza pohybových, *Tělesná výchova a sport mládeže dovedností.*, 1999, č. 1, str. 2-7

DOVALIL, J.. a kolektiv *Sportovní trénink (Lexikon základních pojmů)*. Praha: Karolinum, 1992 str. 167

HARVEY, G., DUNGWORTH, R., MILLER, J., GIFFORD, C.. *Velká škola fotbalu*. Praha: Svojtka a Co., 2002. ISBN 80-7237-462-1

HENDL, J.. *Úvod do kvalitativního výzkumu*. Praha: Karolinum, 1999, ISBN 80-7237-462-1

CHOUTKA, M., DOVALIL, J.. *Sportovní trénink*. Praha: Olympia/Karolinum, 1991. str. 14

LIČKA, W.. Úvahy nad vývojem světového fotbalu po MS 2002, *Fotbal a trénink*, 2003, č. 1, str. 8

LOY, R.. Wohin steuert der fussball?, *Fussballtraining*, 1994, č. 10, str. 16 – 24

MEIER, H. – W.. Tore direkt und aus der bewegung, *Fussballtraining*, 2002, č. 9, str. 24 –

NAVARA, M., BUZEK, M., ONDŘEJ, O.. *Kopaná (teorie a didaktika)*. Praha: SPN, 1986.

PRAVIDLOVÁ KOMISE ČMFS HORA, J., NITSCHKE, J., KUREŠ, J., VITOVSKÝ, F., JACHIMSTÁL, B., SKOČOVSKÝ M.. *Pravidla fotbalu, futsalu a minifotbalu*. Praha: Olympia, 2005. s.120-139. ISBN 80-7033-922-5

PSOTTA, R.. *Analýza intermitentní pohybové aktivity*. Praha: Karolinum, 2003

RALF, PETER. Eckstösse unter der lupe, *Fussballtraining*, 2005, č. 11, str. 38 – 41

ROXBURGH, A.. Liga mistrů – kritérium úrovně, *Fotbal a trénink*, 2006, č. 4, str. 12

TRPIŠOVSKÝ, J.. Jak organizovat obranu proti rohovým kopům, *Fotbal a trénink*, 2006, č. 1, str. 10 - 24

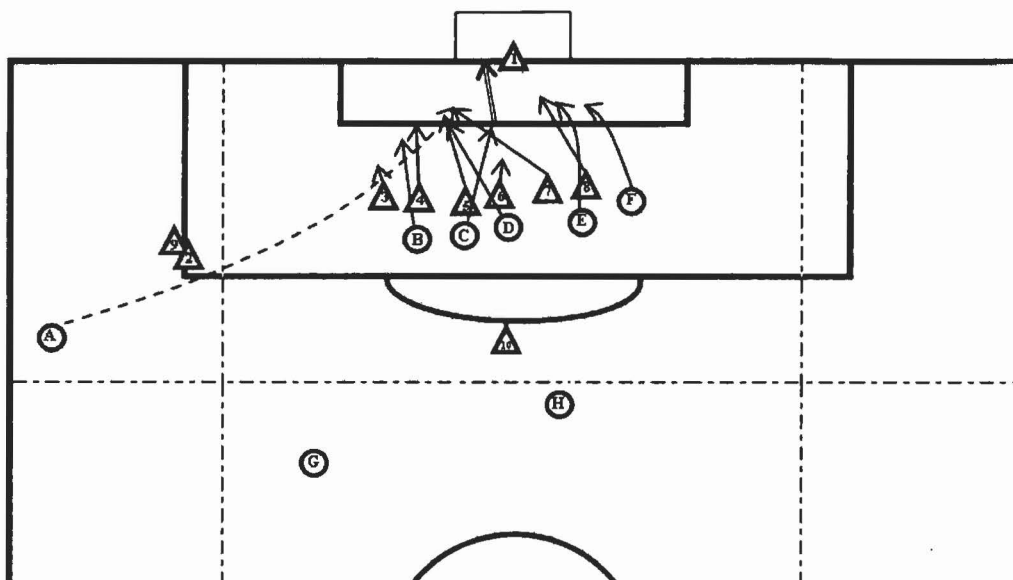
VOTÍK, J.. *Trenér fotbalu „B“ licence*. Praha: Olympia, 2001, ISBN 80-7184-786-0.

6. PŘÍLOHY

DVD se zpracovanými modelovými situacemi.

Schémata z výzkumného souboru:

1.

ARGENTINA – Pobřeží Slonoviny

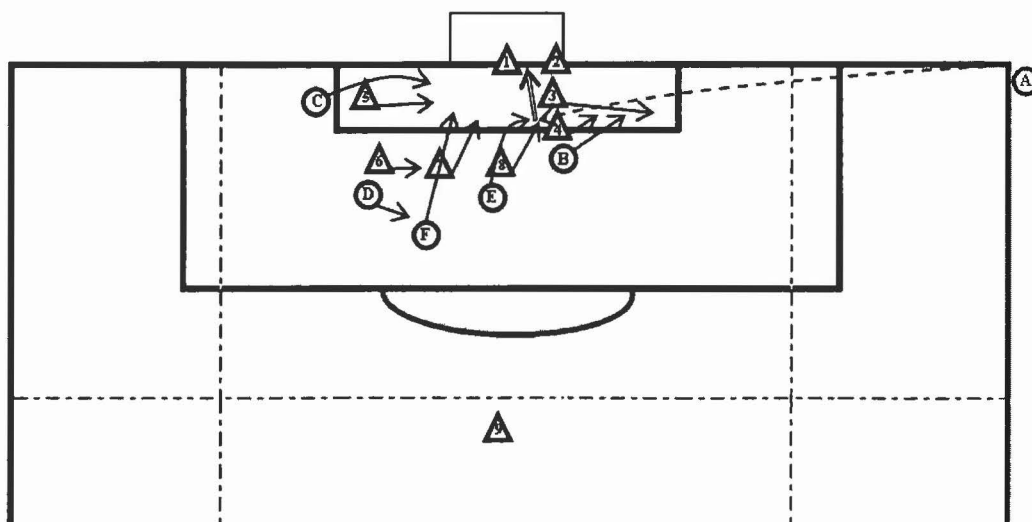
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	přímý nárt, ve vzduchu
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- bránící hráč 7 odhlavičkoval míč pouze do hráče D - vhodný náběh hráče C na odražený míč		

2. Obrázek č. 1

ARGENTINA – Srbsko a Černá Hora

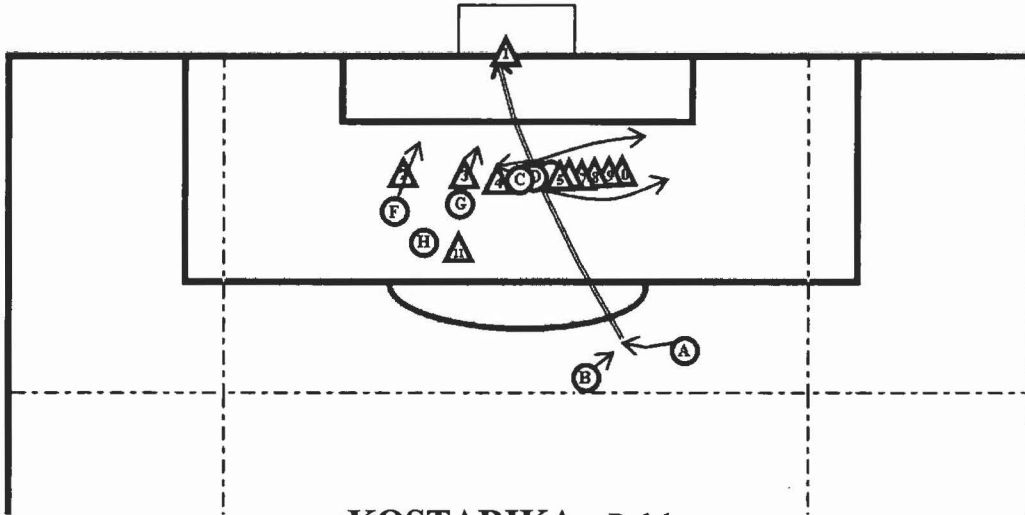
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	4	7. Směr přihrávky	kolmá kolem postranní čáry
3. Role hráčů	1 roz., 3 nab.	8. Technika rozehrání	vnitřní strana nohy
4. Typ obrany	osobní	9. Technika zakončení	vnitřní strana nohy
5. Zóna rozehrání	C3		
10. Klíčový moment	- rychlé rozehrání na sprintujícího hráče B kolem postranní čáry - přesná přihrávka na nabíhajícího hráče C mezi obránci a brankářem		

3.

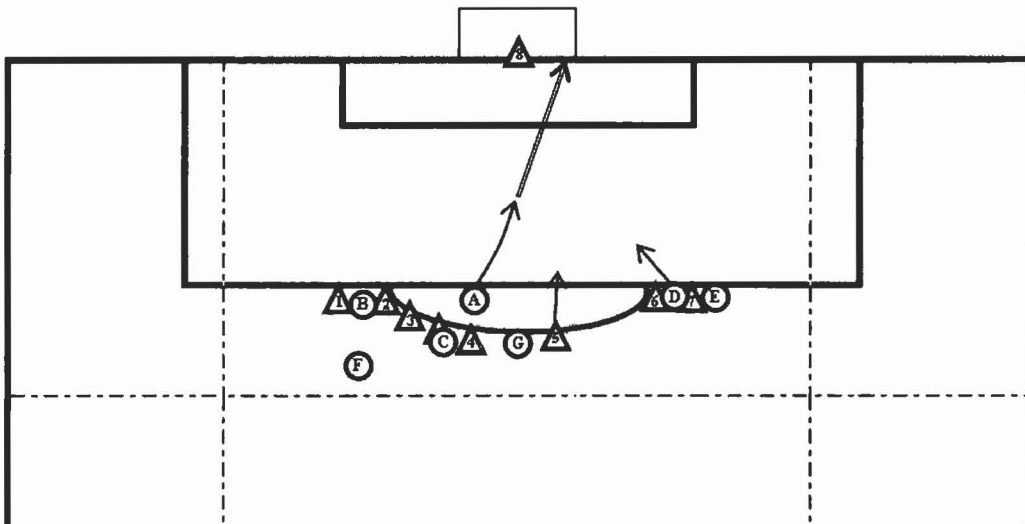
AUSTRÁLIE – Chorvatsko

1. Typ SS	PEN	6. První přihrávka	polovysoký
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	
3. Role hráčů	1 roz., 3 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehrání	DP2		
10. Klíčový moment	- hráč A svým klamným pohybem zmátl brankáře, který skočil na druhou stranu, než byla mířená střela		
7.			

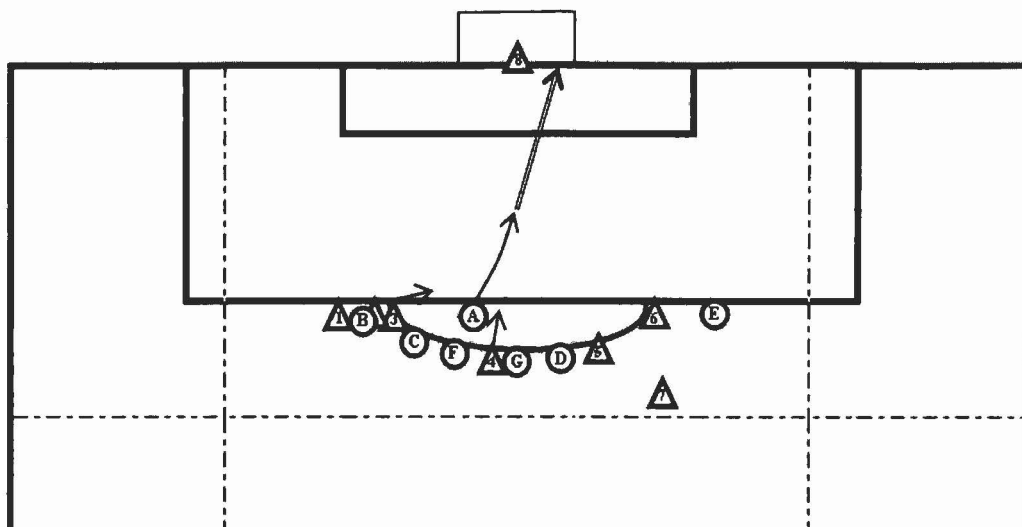
KOSTARIKA – Polsko

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	k levé tyči
3. Role hráčů	2 roz., 5 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	přímý nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	přímý nárt
5. Zóna rozehrání	D2		
10. Klíčový moment	- výborný pohyb útočících hráčů ve zdi - přesně mířená střela do odkrytého místa ve zdi		
8.			

POBŘEŽÍ SLONOVINY – Srbsko a Černá Hora

1. Typ SS	PEN	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	k pravé tyči
3. Role hráčů	1 roz., 1 nab., 5 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní strana nohy
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní strana nohy
5. Zóna rozehrání	DP2		
10. Klíčový moment	- přesný kop k tyči - brankář odhadl opačnou stranu zahrávání pokutového kopu		

POBŘEŽÍ SLONOVINY –

1. Typ SS	PEN	6. První přihrávka	polovysoká
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	k pravé tyči
3. Role hráčů	1 roz., 6 odr.	8. Technika rozehrávání	vnitřní strana nohy
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní strana nohy
5. Zóna rozehrávání	DP2		
10. Klíčový moment	- přesný kop k tyči - brankář odhadl opačnou stranu zahrávání pokutového kopu		

10. Obrázek č. 10

CHORVATSKO – Austrálie

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	2 roz., 4 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrávání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehrávání	C2		
10. Klíčový moment	- přesně a prudce umístěná střela (výborný klamný pohyb útočících hráčů)		

11. Obrázek č. 25

EKVÁDOR – Polsko

1. Typ SS	AUT	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	1 roz., 4 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrávání	vhazování
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	hlava, ve výskoku, čelem
5. Zóna rozehrávání	D1		
10. Klíčový moment	- prodloužení autového vhazování v souboji s dvěma obránci - výborný start na prodloužený míč a přesné zakončení hlavou		

12. Obrázek č. 22

EKVÁDOR – Kostarika

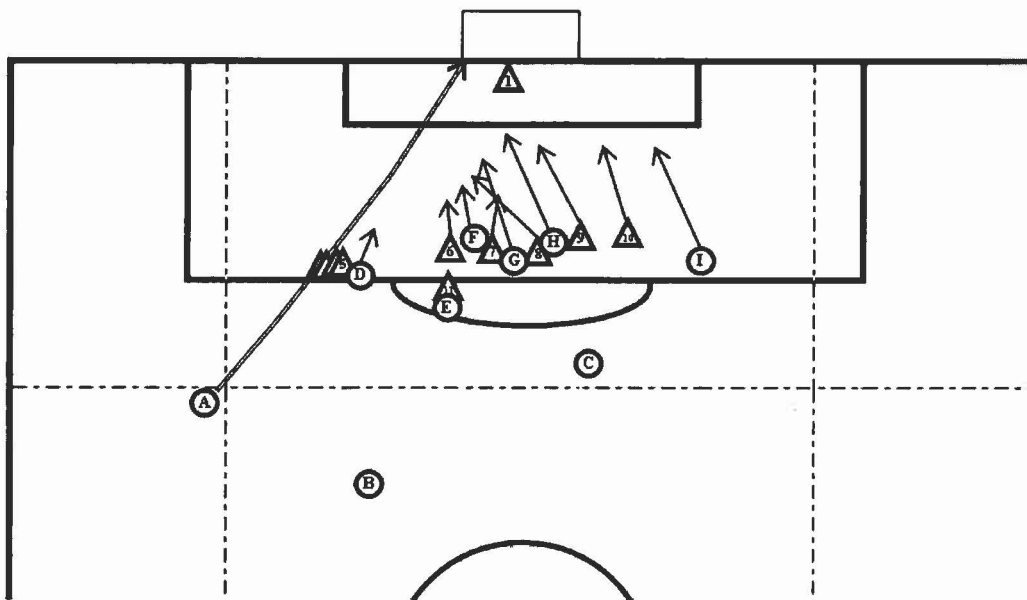
1. Typ SS	AUT	6. První přihrávka	polovysoká
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	do středu hřiště
3. Role hráčů	1 roz., 4 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrávání	vhazování
4. Typ obrany	osobní	9. Technika zakončení	přímý nárt, ve vzduchu
5. Zóna rozehrávání	C1		
10. Klíčový moment	- přesná kombinace hráčů D a C na jeden dotek, zároveň postup do pokutového území - přesná střela k tyči		

13. Obrázek č. 3

ANGLIE – Paraguay

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 1 odr.	8. Technika rozehráni	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	vlastní gól
5. Zóna rozehráni	C3		
10. Klíčový moment	- přesně kopnutý míč do prostoru před branku - obránce 4 nedostatečně vyskočil na centr a tečoval míč, na který nestačil brankář reagovat		

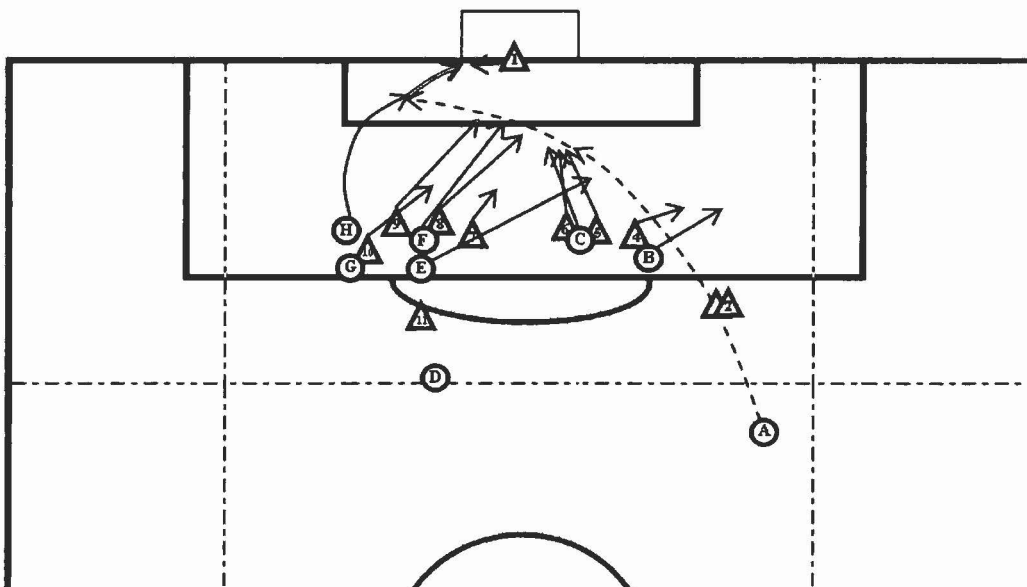
14.

ANGLIE – Ekvádor

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	polovysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	k přední tyči
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 2 odr.	8. Technika rozehráni	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehráni	C3		
10. Klíčový moment	- přesně a prudce kopnutý míč k tyči přes zed'		

15.

FRANCIE – Španělsko

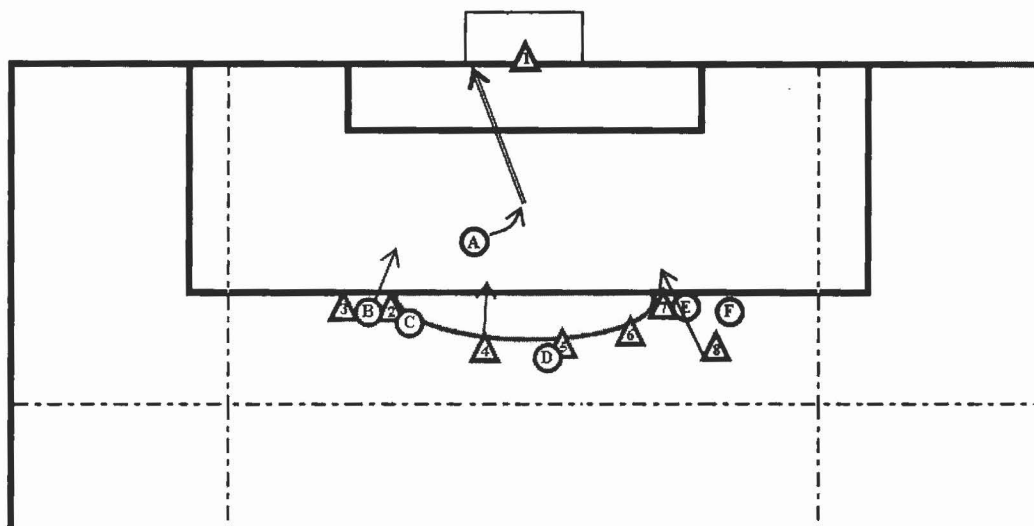
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	přímý nárt, ze vzduchu
5. Zóna rozehrání	C2		
10. Klíčový moment	- špatné odehrání míče hlavou – prodloužení na zadní tyč - výborný náběh hráče H na zadní tyč a přesné zakončení		

16. Obrázek č. 8

FRANCIE – Brazílie

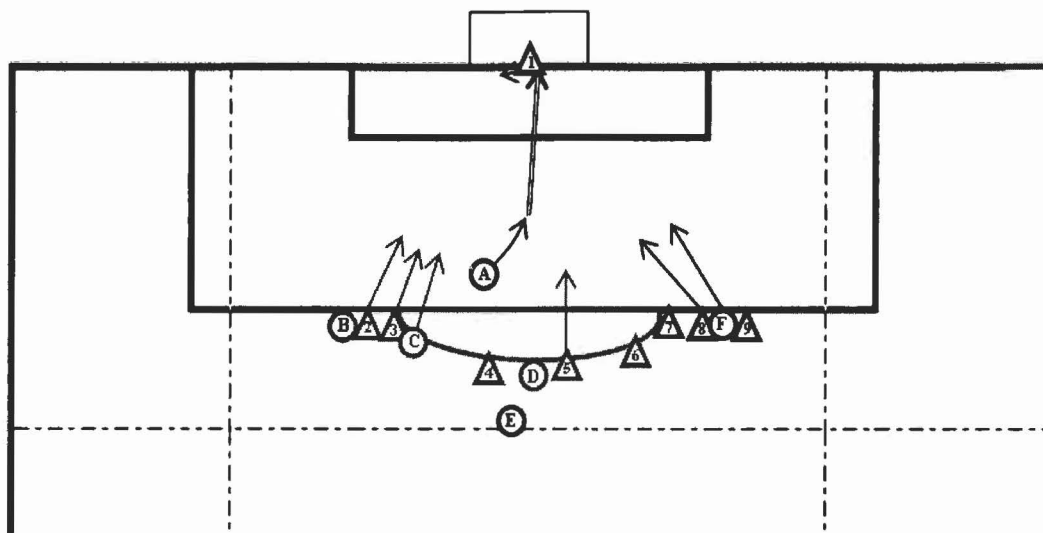
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na zadní tyč
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní strana nohy
5. Zóna rozehrání	C3		
10. Klíčový moment	- přesný centrovaný míč na zadní tyč - výborný náběh hráče H na zadní tyč		

17.

FRANCIE – Portugalsko

1. Typ SS	PEN	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	k tyči
3. Role hráčů	1 roz., 1 nab., 4 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehrání	DP2		
10. Klíčový moment	- přesně umístěná střela k tyči - Brankář vystihl stranu, ale nedoskočil až k míči		

FRANCIE – Itálie

1. Typ SS	PEN	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	1 roz., 2 nab., 3 odr.	8. Technika rozehrání	přímý nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	přímý nárt
5. Zóna rozehrání	DP2		
10. Klíčový moment	- přesně umístěná střela pod břevno - riskantně podkopnutý míč		

18. Obrázek č. 2

NĚMECKO – Kostarika

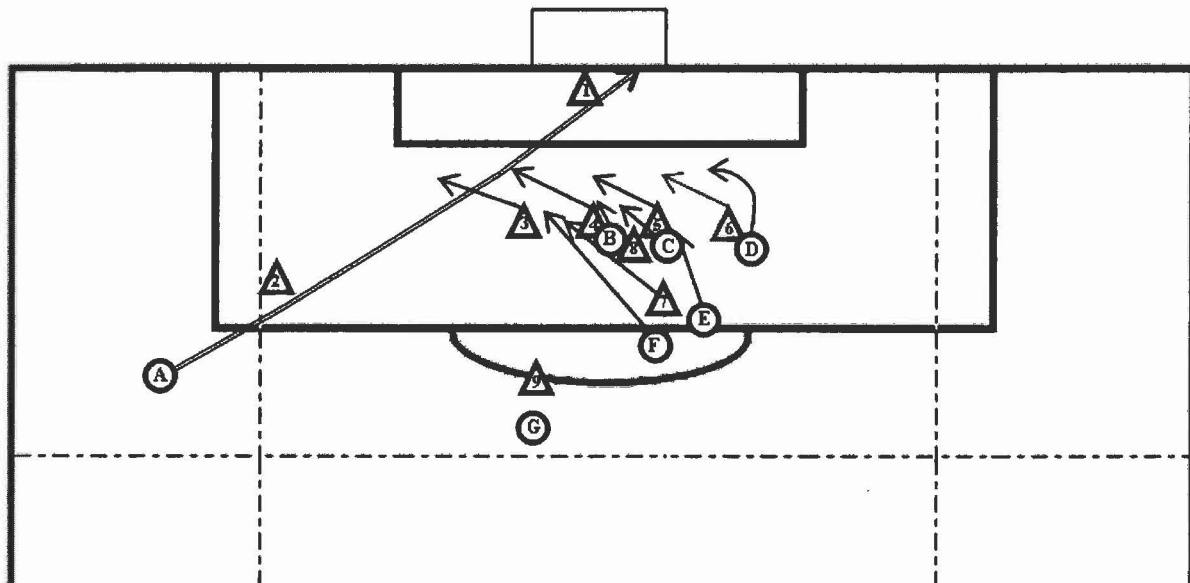
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	do středu hřiště
3. Role hráčů	1 roz., 6 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní strana nohy
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	přímý nárt
5. Zóna rozehrání	C3		
10. Klíčový moment	- vhodné načasování přihrávky a náběhu obou hráčů A i B - přesná a prudká střela k tyči		

19.

NĚMECKO – Argentina

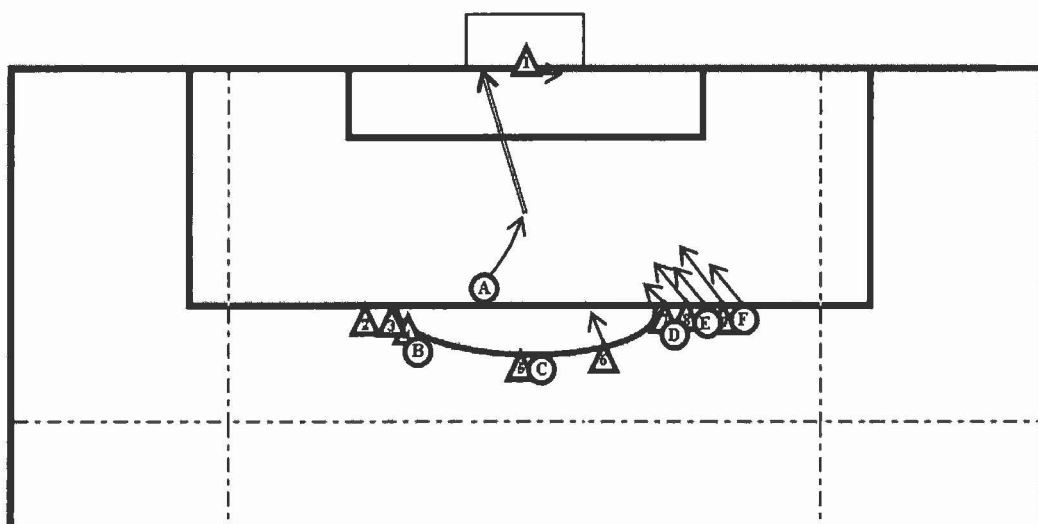
<ol style="list-style-type: none"> 1. Typ SS AUT 2. Počet hráčů 6 3. Role hráčů 1 roz., 4 nab., 1 odr. 4. Typ obrany zónová 5. Zóna rozehrání D3 	<ol style="list-style-type: none"> 6. První přihrávka přízemní 7. Směr přihrávky zpětná 8. Technika rozehrání autové vzhazování, ze stoje 9. Technika zakončení hlavou, čelem, v pádu
<p>10. Klíčový moment - přesný centr nachází podhrotového hráče D a ten vhodně nabíhajícího hráče E</p> <p>20. - vyhraný osobní souboj a umístěná střela hlavou hráče E</p>	

NĚMECKO – Portugalsko

<ol style="list-style-type: none"> 1. Typ SS PVK 2. Počet hráčů 7 3. Role hráčů 1 roz., 5 nab., 1 odr. 4. Typ obrany zónová 5. Zóna rozehrání D3 	<ol style="list-style-type: none"> 6. První přihrávka polovysoká 7. Směr přihrávky na zadní tyč 8. Technika rozehrání přímý nárt 9. Technika zakončení vlastní gól
<p>10. Klíčový moment - přesná a prudká střela na zadní tyč</p> <p>70. - střela tečovaná obráncem přesně k tyči</p>	

70.

GHANA – USA

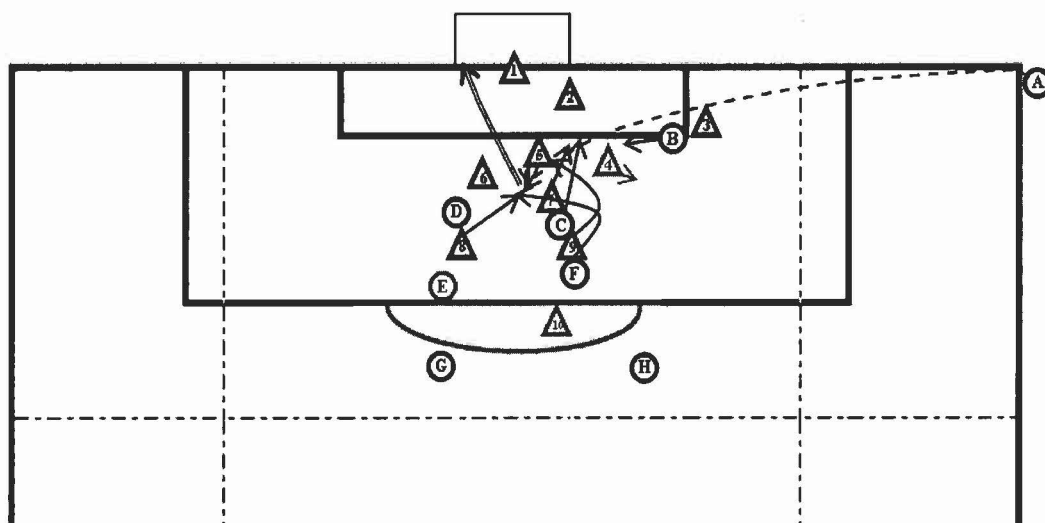
1. Typ SS	PEN	6. První přihrávka	polovysoká
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	k tyči
3. Role hráčů	1 roz., 2 nab., 3 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehrání	DP2		
10. Klíčový moment	- přesná střela k tyči - brankář odhadl opačnou stranu		

21. Obrázek č. 17

ÍRÁN – Mexiko

1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	1 roz., 6 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	osobně	9. Technika zakončení	přímý nárt
5. Zóna rozehrání	D1		
10. Klíčový moment	- vyhraný osobní souboj s brankářem - výborná orientace hráče ve skrumáži		

22.

ÍRÁN –

1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	hlavou, ve výskoku, spánkovou č.h.
5. Zóna rozehrání	D1		
10. Klíčový moment	- přesně umístěný kop na střed branky a umístění hlavičky k tyči		

23. Obrázek č. 13

ITÁLIE – Ghana

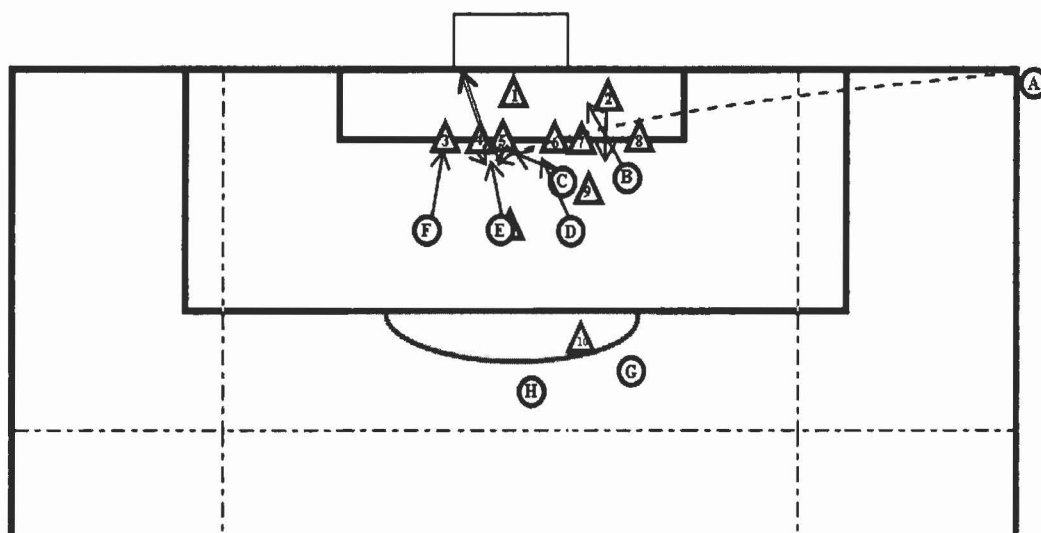
1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	9	7. Směr přihrávky	zpětná
3. Role hráčů	1 roz., 6 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní strana nohy
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	přímý nárt
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- tvrdá střela na branku - skrumáž před brankářem mu znemožnila kontrolu nad střelou		

24. Obrázek č. 4

ITÁLIE – USA

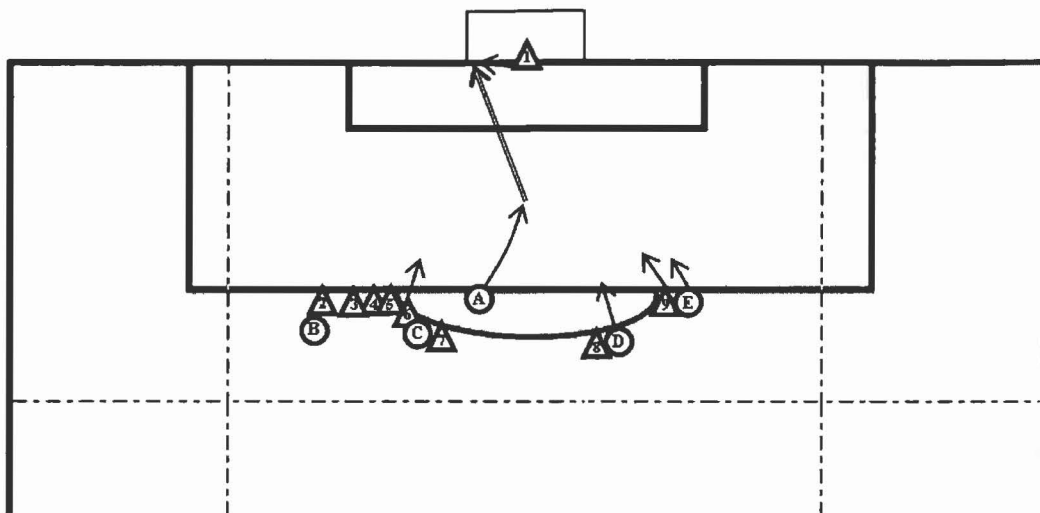
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	polovysoký
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	1 roz., 6 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	hlavou, v pádu, čelem
5. Zóna rozehrání	C1		
10. Klíčový moment	- načasovaný náběh hráče B na centr - přesně umístěná střela hlavou na zadní tyč v těžké pozici		

25.

ITÁLIE – Česká Republika

1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	vysoký
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na zadní tyč
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	hlavou, ve výskoku, čelem
5. Zóna rozehrání	D1		
10. Klíčový moment	- načasovaný náběh a výskok hráče E na centr		

ITÁLIE – Austrálie

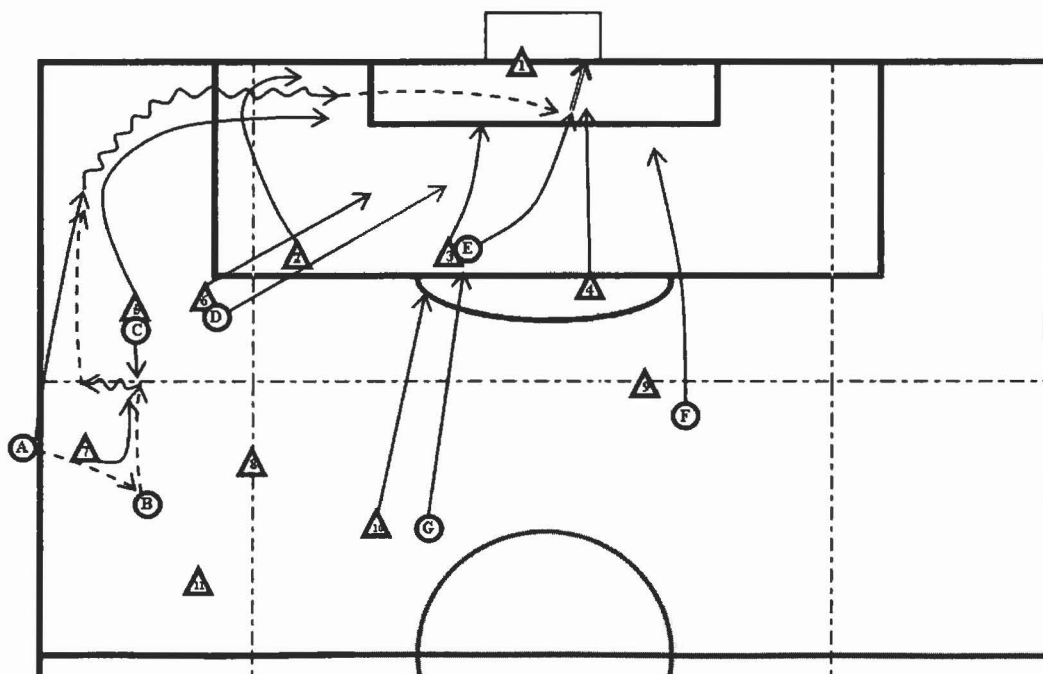
1. Typ SS	PEN	6. První přihrávka	polovysoký
2. Počet hráčů	5	7. Směr přihrávky	k levé tyči
3. Role hráčů	1 roz., 2 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehrání	DP2		
10. Klíčový moment	- přesně a prudce provedená střela - brankář vystihl stranu, ale na míč nedosáhl		

26. Obrázek č. 14

ITÁLIE – Ukrajina

1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	do středu pole
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab.	8. Technika rozehrání	vnitřní strana nohy
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	hlavou, v pádu, spánkovou č.h.
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- přesný centr na zadní tyč - vyhraný osobní souboj hráče E		

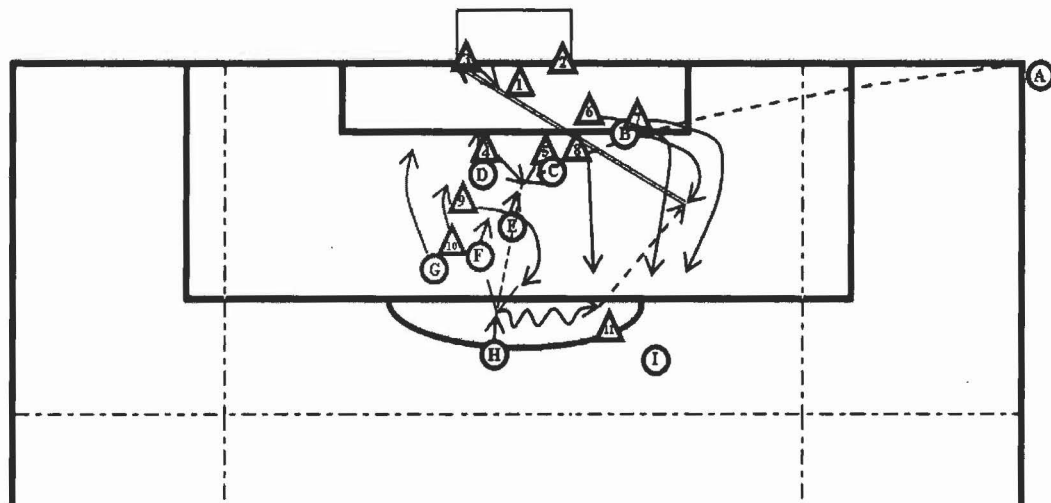
27.

ITÁLIE – Ukrajina

1. Typ SS	AUT	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	do středu pole
3. Role hráčů	1 roz., 6 nab.	8. Technika rozehrání	vhazování ze stoje
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní strana nohy
5. Zóna rozehrání	C3		
10. Klíčový moment	- kombinace u postranní čáry a uvolnění vřazujícího hráče A - klička obránci 2 a přihrávka v těžké pozici		

49.

ITÁLIE – Německo

1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	9	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	1 roz., 6 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehrání	D1		
10. Klíčový moment	- výborná orientace s odraženým míčem a přesná přihrávka hráče H - přesně mířená střela z 1. doteku na zadní tyč		

28. Obrázek č. 11

KOREA – Togo

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	pod břevno
3. Role hráčů	2 roz., 1 nab., 5 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehrání	D2		
10. Klíčový moment	- přesně a prudce provedená střela		

29. Obrázek č. 7

MEXIKO – Írán

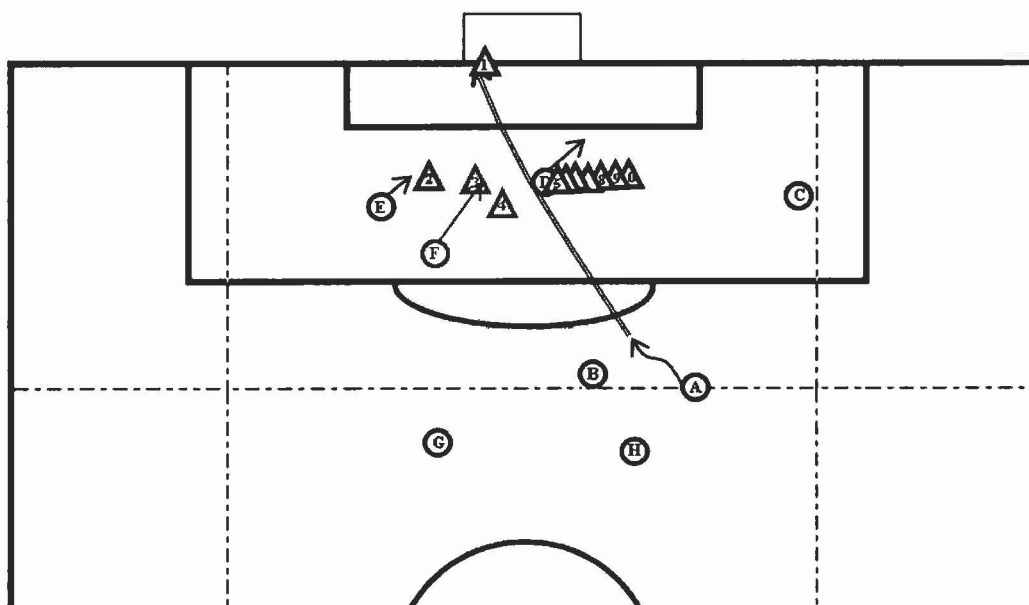
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	do středu branky
3. Role hráčů	1 roz., 6 nab.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	osobní	9. Technika zakončení	hlavou, výskok, spánkovou č.h.
5. Zóna rozehrání	D1		
10. Klíčový moment	- přesně provedený náběh hráče E prodlužujícího hlavou na zadní tyč - přesně načasovaný náběh na zadní tyč hráče F		

MEXIKO – Portugalsko

1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	do středu branky
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	osobní	9. Technika zakončení	hlavou, výskok, spánkovou č.h.
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- přesně provedený náběh hráče E na centrováný míč - přesně umístěná střela hlavou na zadní tyč		

MEXIKO – Argentina

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	osobní	9. Technika zakončení	přímý nárt
5. Zóna rozehrání	D1		
10. Klíčový moment	- prodloužený centr hlavou na zadní tyč - přesně načasovaný náběh na zadní tyč hráče F		

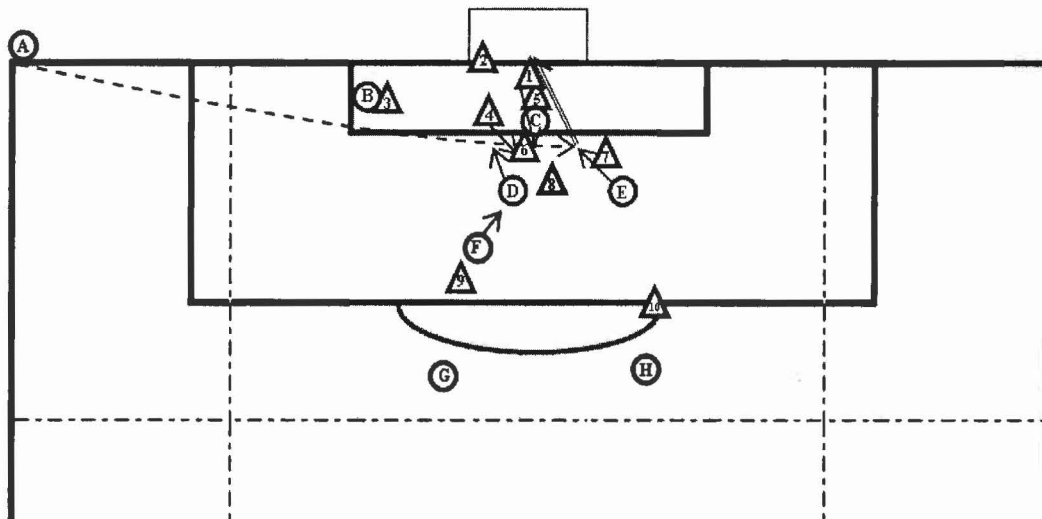
NIZOZEMÍ – Pobřeží Slonoviny

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	polovysoká
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	do horního rohu branky
3. Role hráčů	2 roz., 3 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehrání	D2		
10. Klíčový moment	- přesná a prudká střela do horního rohu branky		

PARAGUAY – Trinidad a Tobago

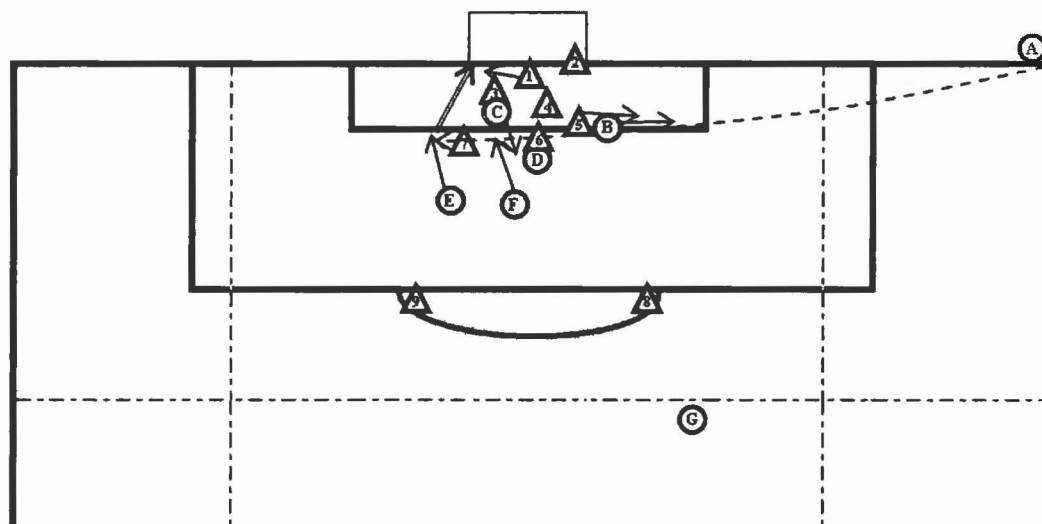
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	hlavou, ve výskoku, čelem
5. Zóna rozehrání	C3		
10. Klíčový moment	- vhodný náběh a hra hlavou na zadní tyč hráče B - nedorozumění mezi obránci 2, 3, tečování míče přímo k tyči		

34.

POLSKO – Kostarika

1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní strana nohy, ze vzduchu
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- špatné vyběhnutí brankáře - vhodně provedený náběh na míč hráčem E		

35.

POLSKO – Kostarika

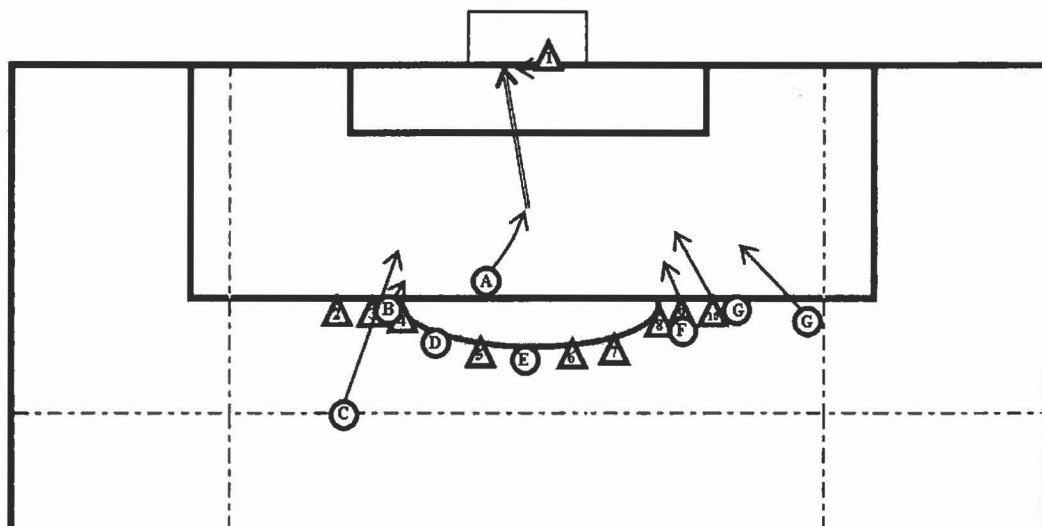
1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na zadní tyč
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	hlavou, ve výskoku, čelem
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- přesný centr na zadní tyč - vhodně načasovaný náběh a výskok na míč hráčem E		

72. Obrázek č. 28

PORTUGALSKO – Írán

1. Typ SS	PEN	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	5	7. Směr přihrávky	levý horní roh
3. Role hráčů	1 roz., 1 nab., 3 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehrání	DP2		
10. Klíčový moment	- přesně a prudce provedená střela - brankář odhadl opačnou stranu		

73.

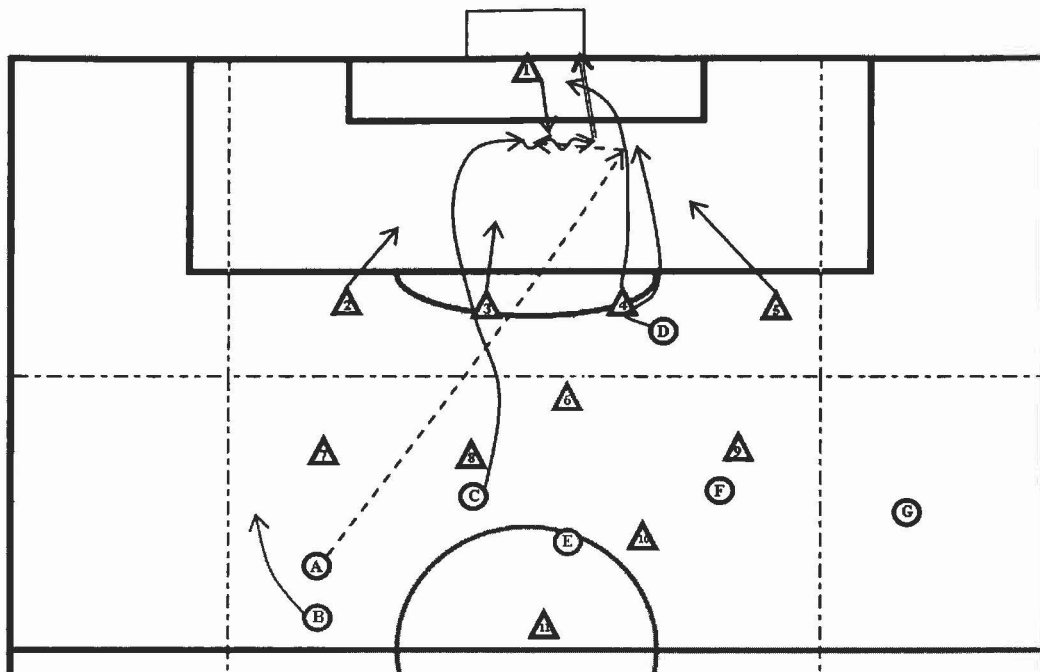
PORTUGALSKO – Mexiko

1. Typ SS	PEN	6. První přihrávka	polovysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	do leva 2m od tyče
3. Role hráčů	1 roz., 3 nab., 4 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehrání	DP2		
10. Klíčový moment	- dostatečně prudká střela - brankář odhadl stranu, ale nedoskočil ze svého postavení z pravé poloviny branky		

36. Obrázek č. 21

PORTUGALSKO – Nizozemí

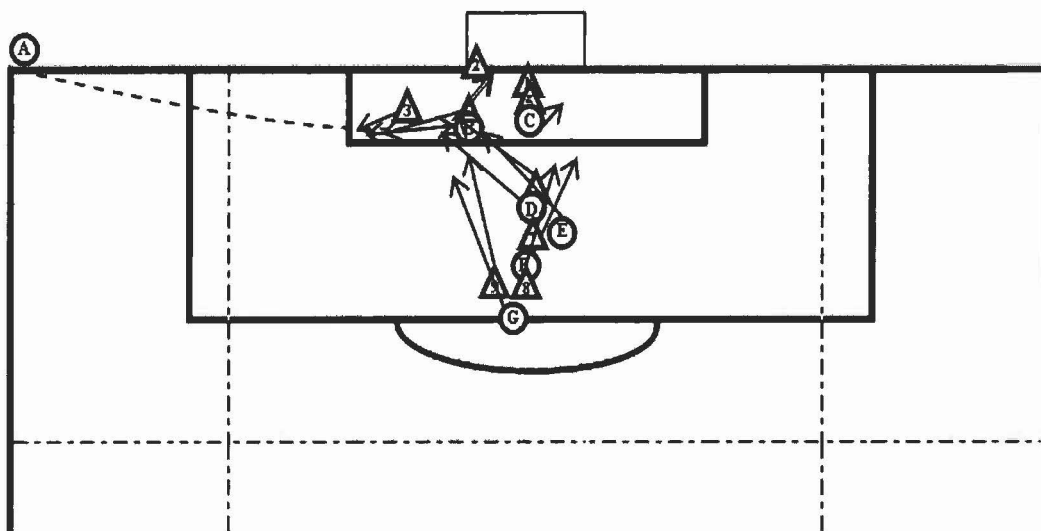
1. Typ SS	AUT	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	do středu hřiště
3. Role hráčů	1 roz., 4 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vhazování ze stoje
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	přímý nárt
5. Zóna rozehrání	C1		
10. Klíčový moment	- kombinace u postranní čáry s přesným centrem na hráče E - vhodně načasovaný náběh a přebrání míče do běhu hráčem D		

SRBSKO A ČERNÁ HORA – Pobřeží Slonoviny

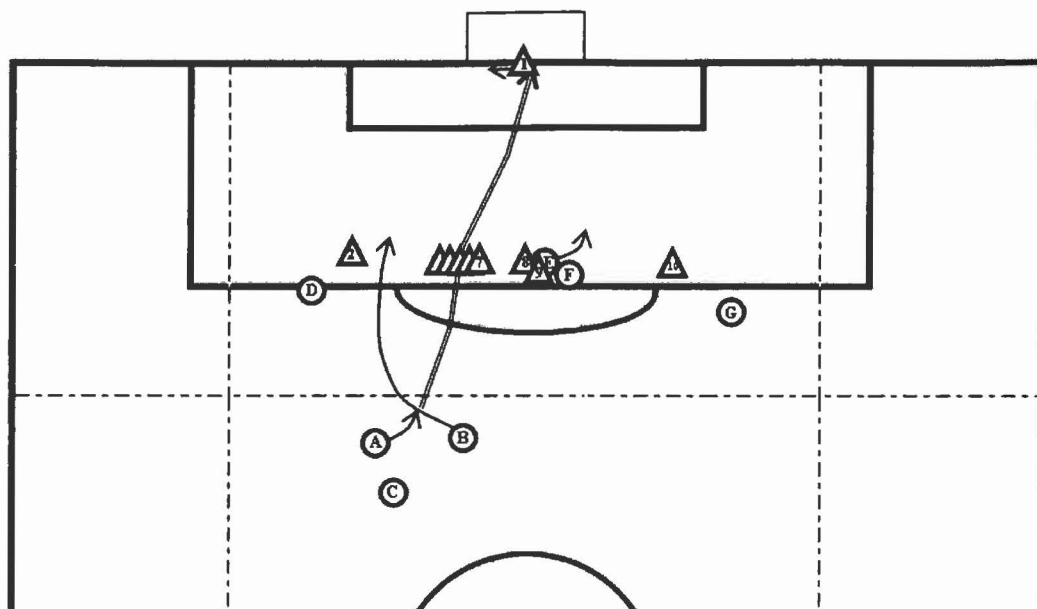
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	5	7. Směr přihrávky	na zadní tyč
3. Role hráčů	1 roz., 3 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	přímý nárt
5. Zóna rozehrání	C2		
10. Klíčový moment	- špatné odkopnutí obráncem 4 - vhodně načasovaný náběh a přebrání míče zároveň s kličkou brankáři hráčem C		

38.

ŠPANĚLSKO – Ukrajina

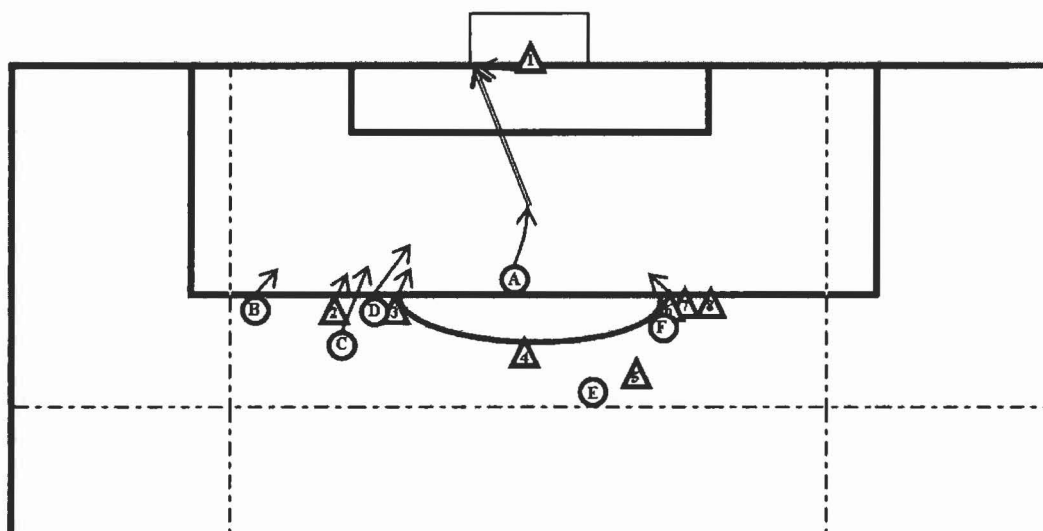
1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	1 roz., 6 nab.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	osobně	9. Technika zakončení	hlavou, v pádu, spánkovou č.h.
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- Výborné odlákání bránících hráčů z prostoru na přední tyči hráčem B - vhodně provedený náběh na přední tyč hráči E a D		

ŠPANĚLSKO – Ukrajina

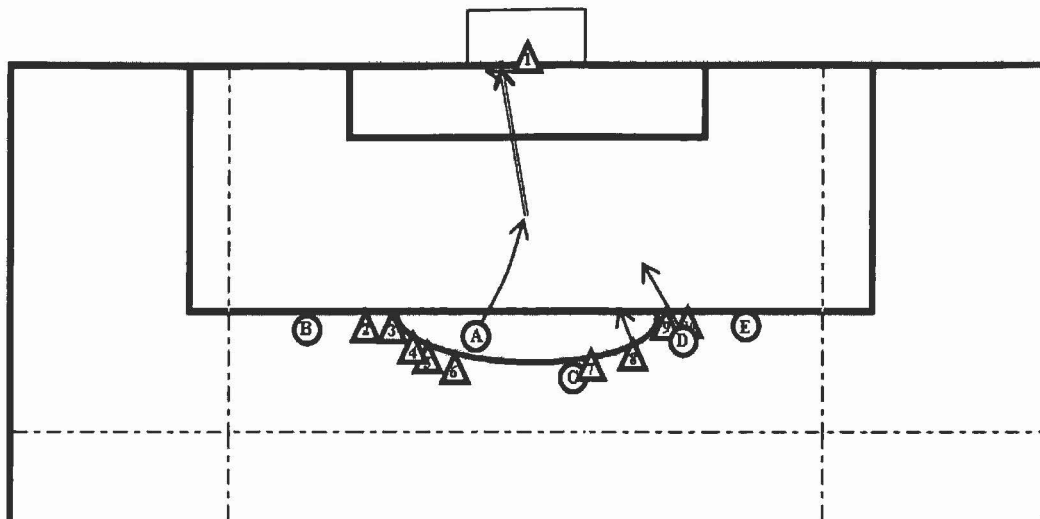
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	polovysoká
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	3 roz., 1 nab., 3 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vlastní gól
5. Zóna rozehrání	C2		
10. Klíčový moment	- tečování střely hráčem ve zdi, brankář byl v pohybu na opačnou stranu		

74.

ŠPANĚLSKO – Ukrajina

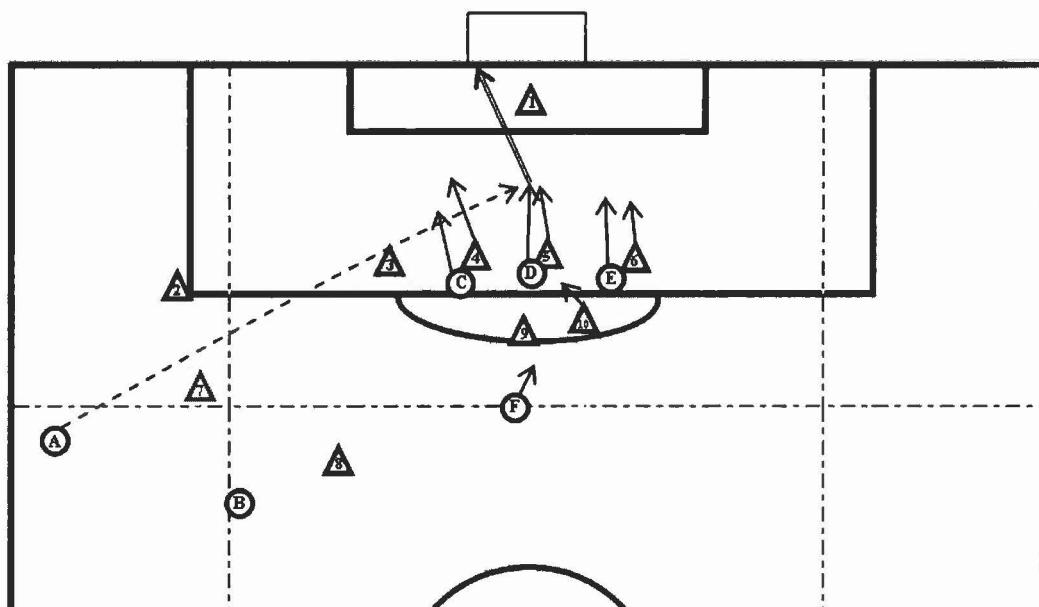
1. Typ SS	PEN	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	k levé tyči
3. Role hráčů	1 roz., 3 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehrání	DP2		
10. Klíčový moment	- přesně mířená střela s dostatečnou ranzancí - brankář vystihl směr střely, ale míč stihl jen tečovat		

ŠPANĚLSKO – Tunisko

1. Typ SS	PEN	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	5	7. Směr přihrávky	k levé tyči 2m od tyče
3. Role hráčů	1 roz., 1 nab., 3 odr.	8. Technika rozehrání	přímý nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	přímý nárt
5. Zóna rozehrání	DP2		
10. Klíčový moment	- dostatečně prudce kopnutá třeľa - brankář vystihl směr střely, ale míč jen tečoval pod tělem		

40.

ŠPANĚLSKO – Saudská Arábie

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	5	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	1 roz., 3 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	osobní	9. Technika zakončení	hlavou, ve výskoku, spánkovou č.h.
5. Zóna rozehrání	C3		
10. Klíčový moment	- vhodně načasovaný náběh na centr hráče D - vyhraný souboj hráče D s obráncem 5		

ŠPANĚLSKO – Francie

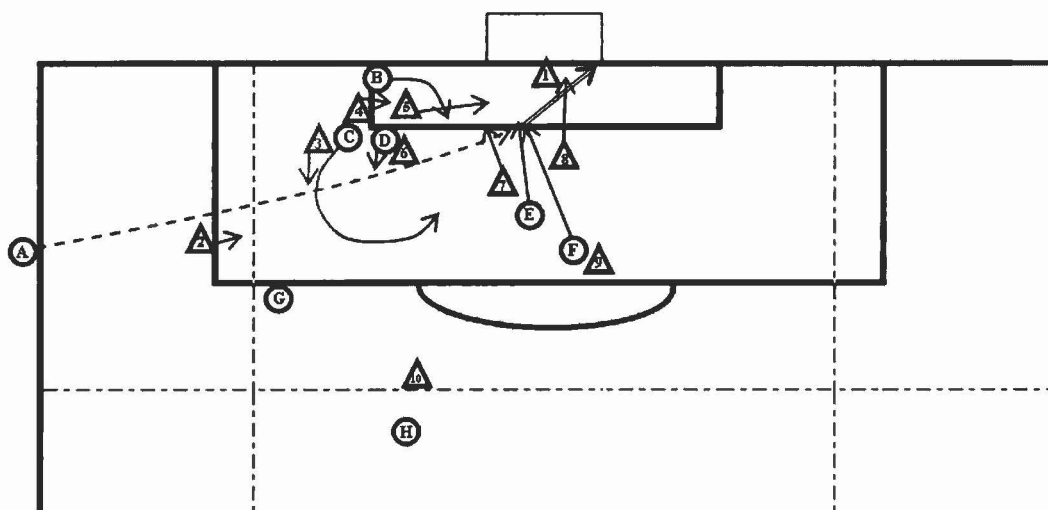
1. Typ SS	PEN	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	4	7. Směr přihrávky	k levé tyči
3. Role hráčů	1 roz., 1 nab., 4 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaně	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehrání	DP2		
10. Klíčový moment	- přesně umístěný kop k tyči (branka od tyče) - brankář vystihl stranu, ale na míč nedoskočil		

41.Obrázek č. 19

ŠVÉDSKO – Anglie

1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	1 roz., 6 nab.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	hlavou, ve výskoku, spánkovou č.h.
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- výborný pohyb útočníků před brankou - vhodně provedený náběh na centr na přední tyč hráčem D		

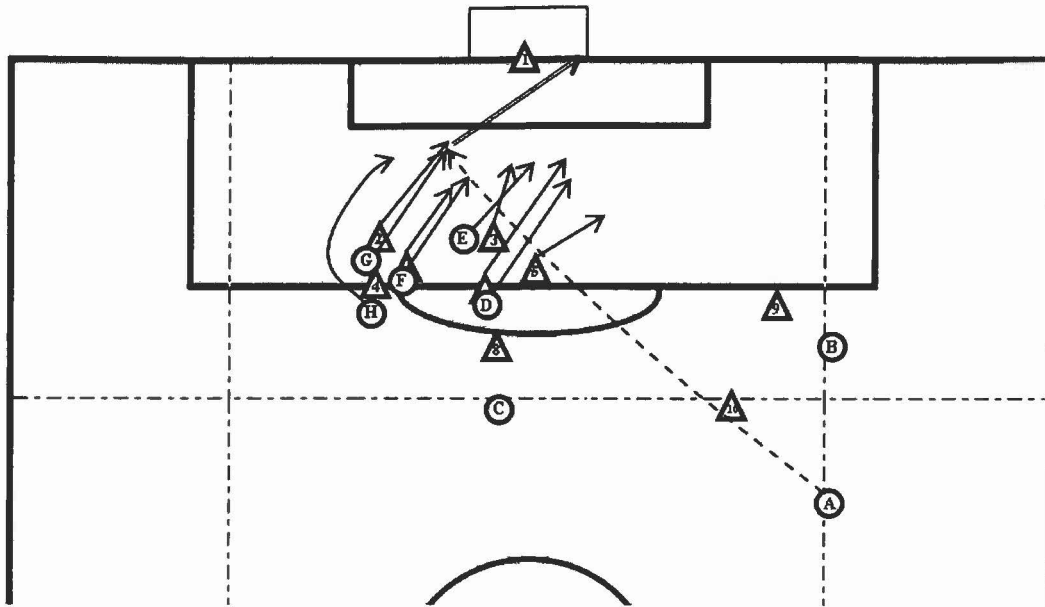
42.

ŠVÉDSKO – Anglie

1. Typ SS	AUT	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vhazování s rozběhem
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnější nárt, ve vzduchu
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- vhodně provedený náběh zakončujícího hráče F - nedůraz obránců v souboji a pomalé přistoupení k míči		

43.

ŠVÝCARSKO – Korea

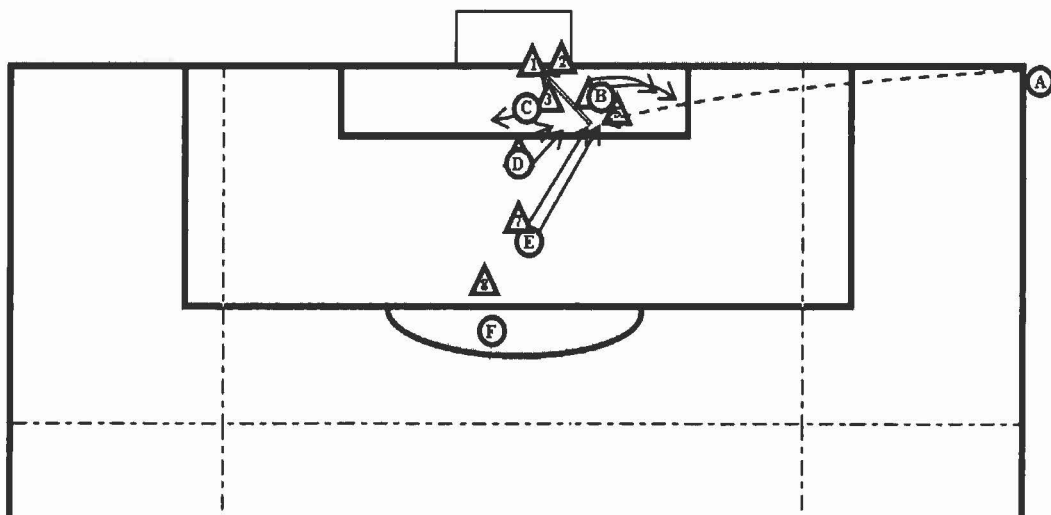
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na zadní tyč
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	osobní	9. Technika zakončení	hlavou, ve výšoku, čelem
5. Zóna rozehrání	C2		
10. Klíčový moment	- vyhraný osobní souboj hráče G s obráncem 2 - výborně umístěná střela hlavou		

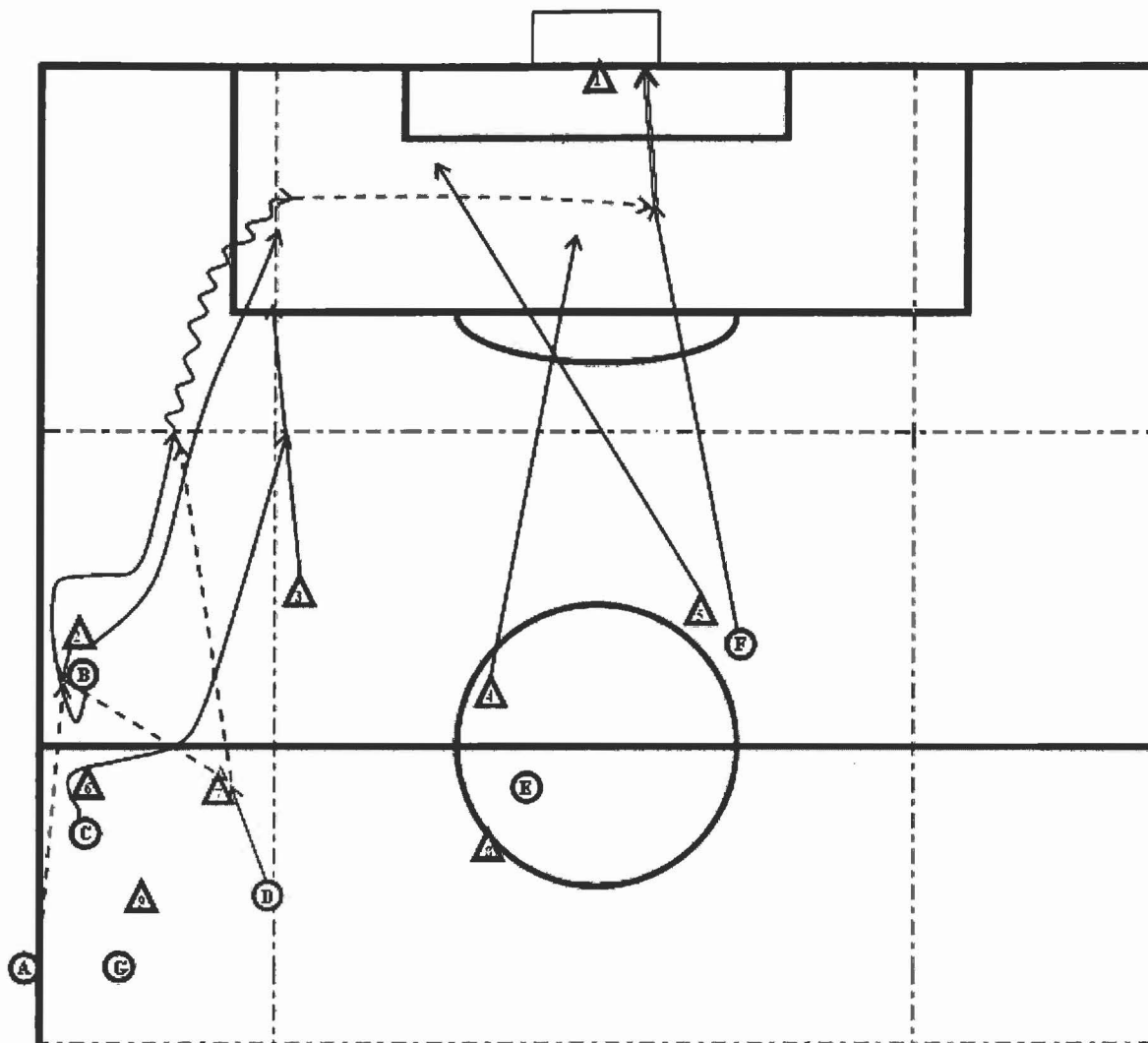
44. Obrázek č. 9

TUNISKO – Saudská Arábie

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	1 roz., 6 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	přímý nárt, ze vzduchu
5. Zóna rozehrání	C1		
10. Klíčový moment	- vhodný výběr místa útočníka E na odražený míč - nedůrazné odhlavičkování centru obráncem		

45.

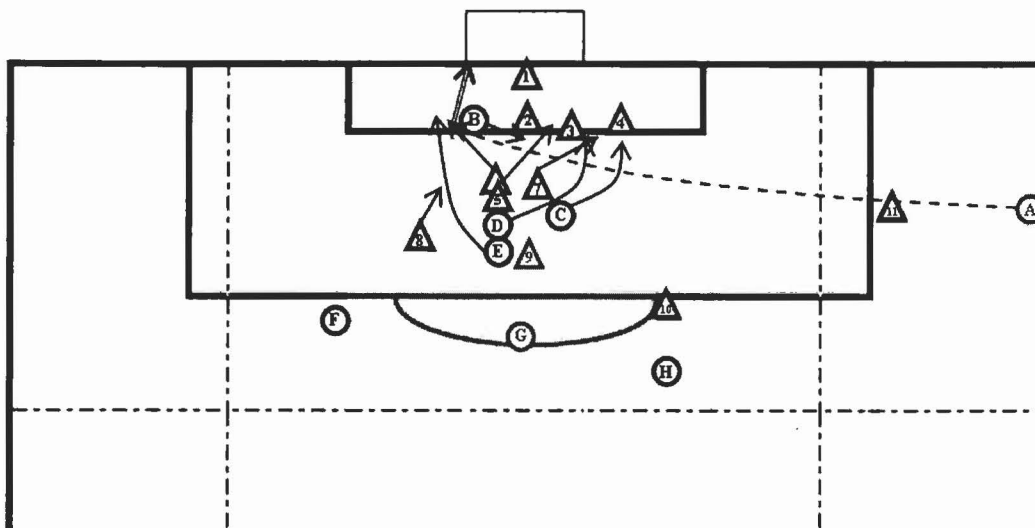
UKRAJINA – Saudská Arábie

1. Typ SS	AUT	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	5	7. Směr přihrávky	kolmo kolem postranní čáry
3. Role hráčů	1 roz., 3 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vhazování ze stoje
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní strana nohy
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- vhodný tlak na soupeře po prohraném souboji - rychlý přechod do pokutového území s přesnou finální přihrávkou		

UKRAJINA – Tunisko

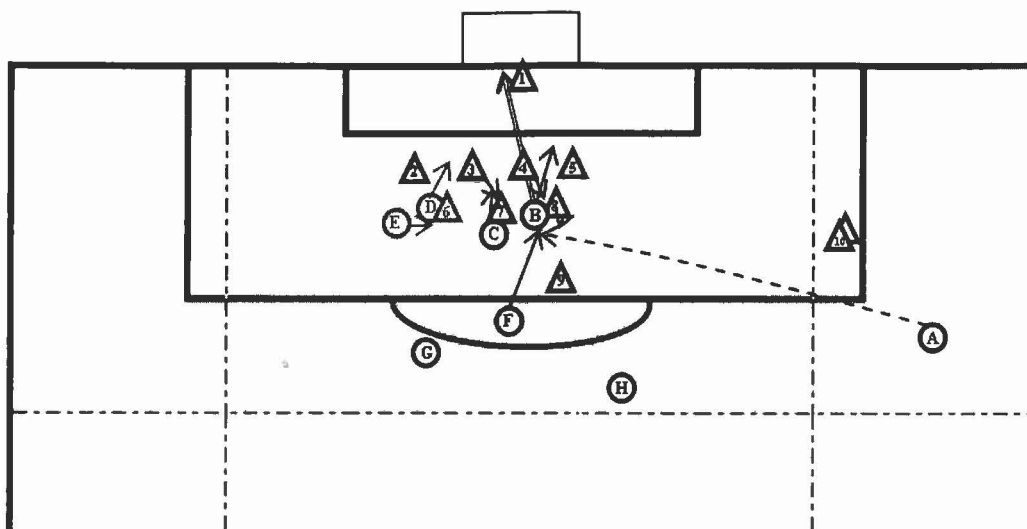
1. Typ SS	PEN	6. První přihrávka	polovysoká
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	na pravou stranu 2m od tyče
3. Role hráčů	1 roz., 4 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní strana nohy
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	vnitřní strana nohy
5. Zóna rozehrání	DP2		
10. Klíčový moment	- vhodný tlak na soupeře po prohraném souboji - rychlý přechod do pokutového území s přesnou finální přihrávkou		

48.

USA – Itálie

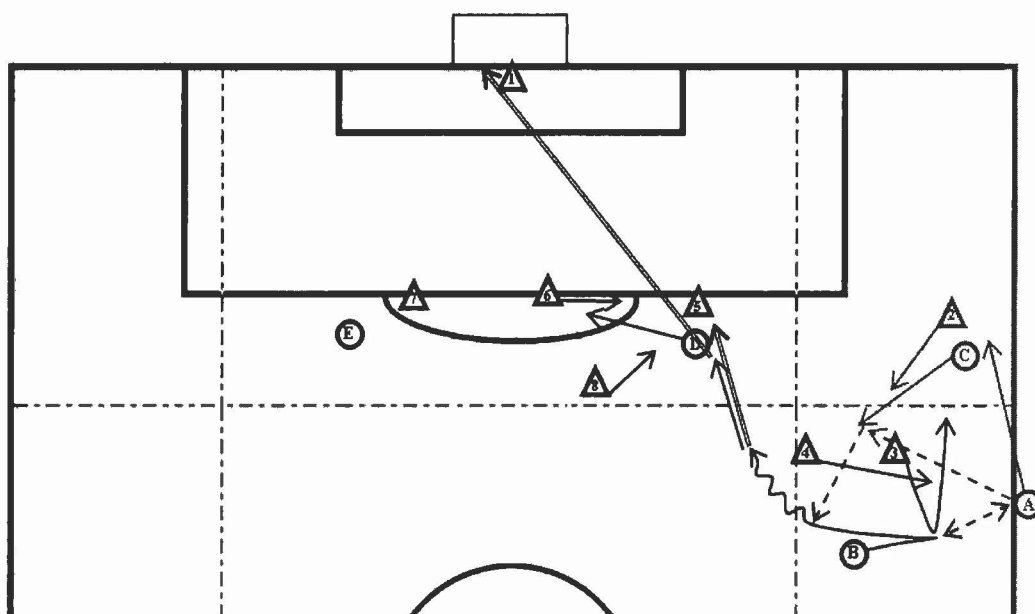
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na zadní tyč
3. Role hráčů	1 roz., 4 nab., 3 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vlastní gól
5. Zóna rozehrání	D1		
10. Klíčový moment	- špatný odkop bránícího hráče přímo do vlastní branky		

AC MILÁN – Liverpool FC

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	polovysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	přímý nárt ze vzduchu
5. Zóna rozehrání	D1		
10. Klíčový moment	- přesný centr na nabíhajícího hráče F - vhodně načasovaný náběh hráče F		

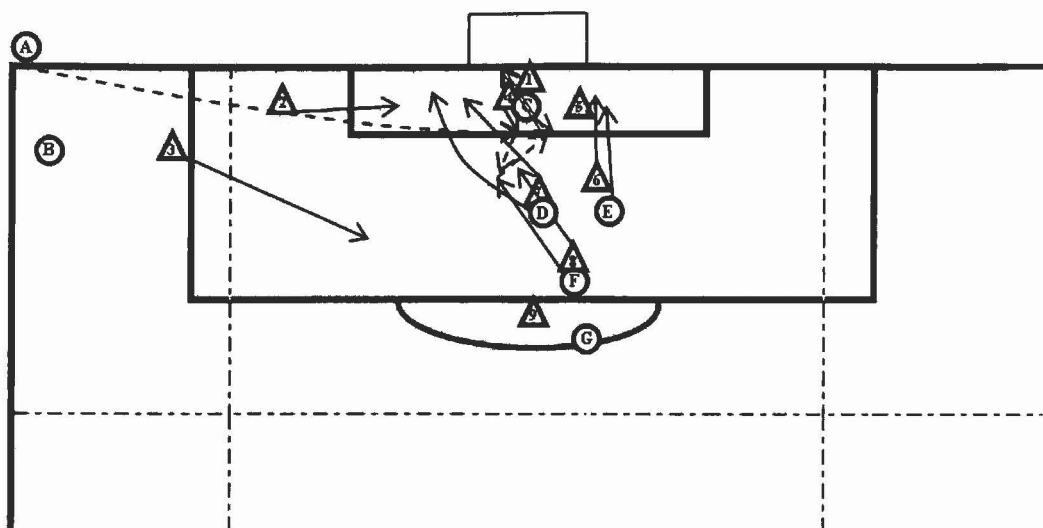
51.

AFC AJAX – FC Bayern Munchen

1. Typ SS	AUT	6. První přihrávka	polovysoká
2. Počet hráčů	5	7. Směr přihrávky	do středu hřiště
3. Role hráčů	1 roz., 3 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vhazování ze stoje
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	přímý nárt
5. Zóna rozehrání	C1		
10. Klíčový moment	- kombinace u postranní čáry s vhodným výběrem místa mezi hráči A, B a C - tečovaná střela hráčem 5		

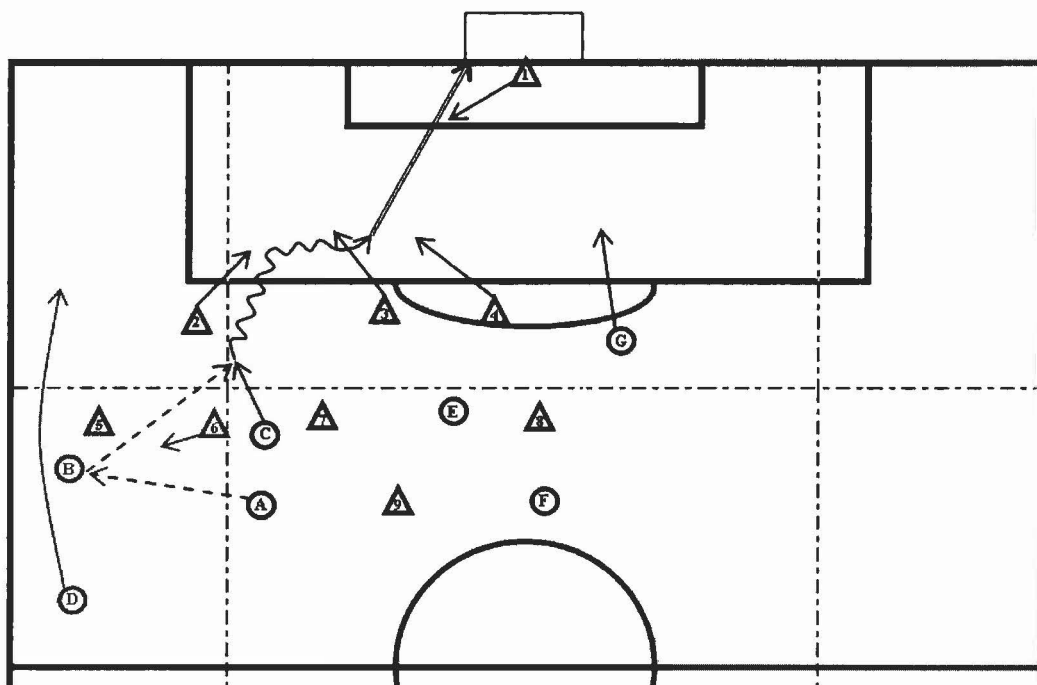
52.

ARSENAL FC – Rosenberg BK

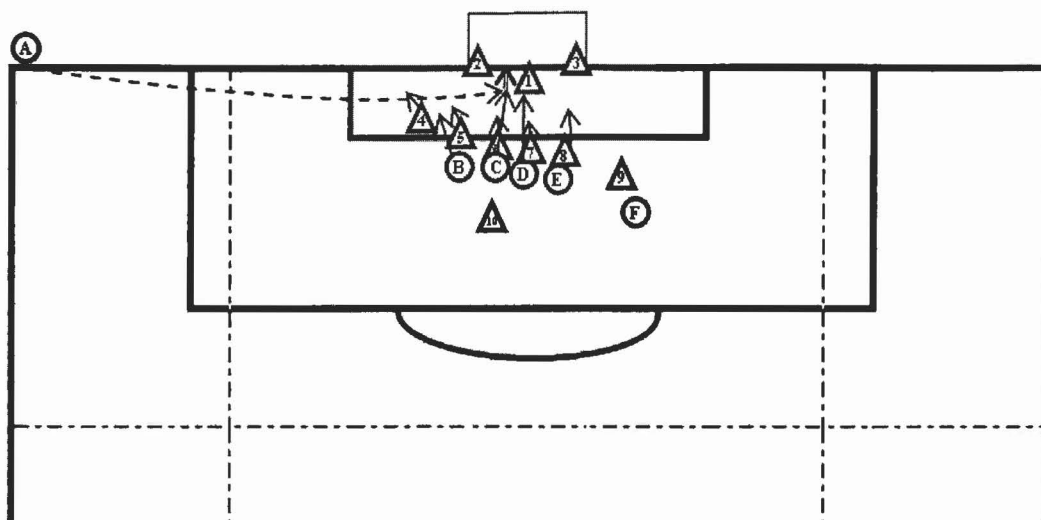
1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	polovysoká
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	2 roz., 4 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	osobní	9. Technika zakončení	přímý nárt
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- špatná činnost bránících hráčů při odvrácení centru - výborný výběr místa a orientace k odraženému míči hráčů F a C		

53.

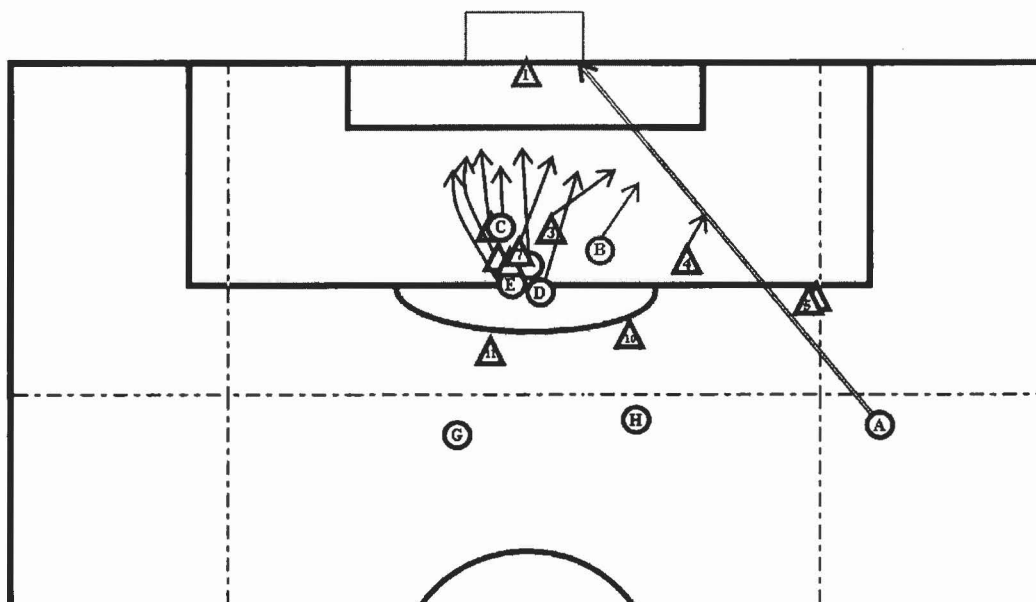
ARSENAL FC – Rosenberg BK

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	5	7. Směr přihrávky	do strany
3. Role hráčů	1 roz., 3 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	vnitřní strana nohy
5. Zóna rozehrání	C2		
10. Klíčový moment	- vhodně zvolený směr náběhu hráči D a C - vynikající individuální akce hráče C a přesné zakončení k tyči		

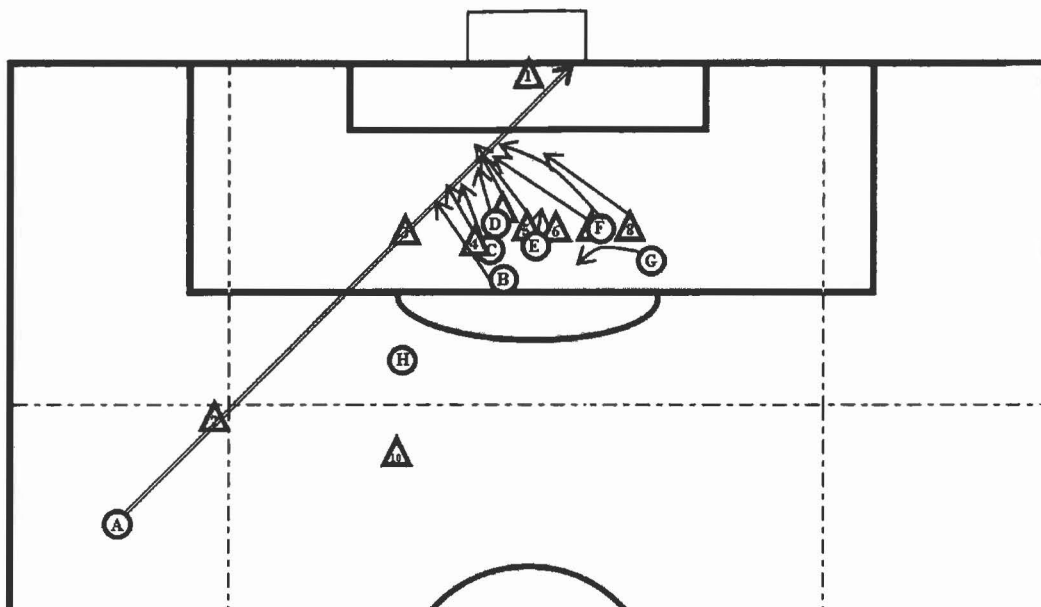
AS MONACO FC – RC Deportivo La Coruna

1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	1 roz., 4 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	vnitřní strana nohy
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- špatná činnost obránců 2 a 4 na přední tyči - vhodně provedený náběh hráči C a D		

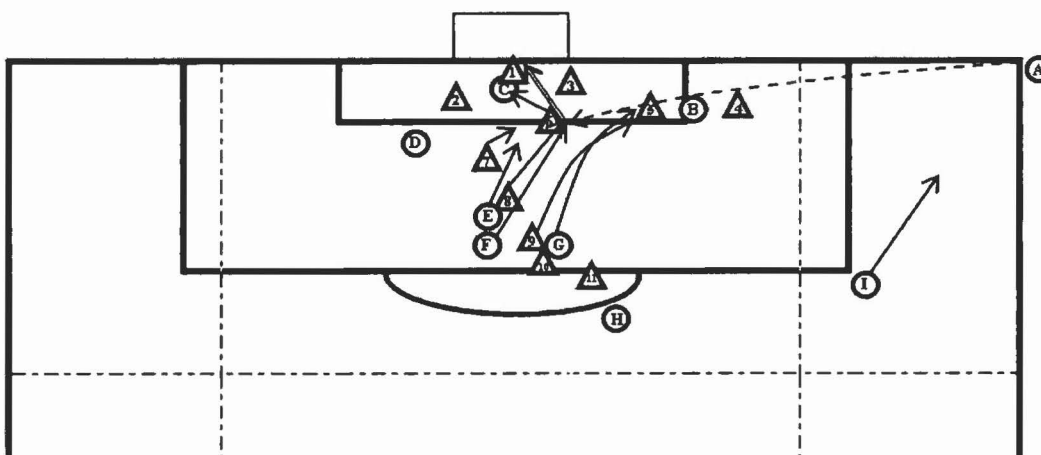
AS ŘÍM – Bayer 04 Leverkusen

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab., 2 odr.	8. Technika rozehrání	přímý nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vlastní gól
5. Zóna rozehrání	C1		
10. Klíčový moment	- tvrdá a přesně mířená střela na přední tyč - špatné odkopnutí obránce 4 – tečování míče do horního rohu branky		

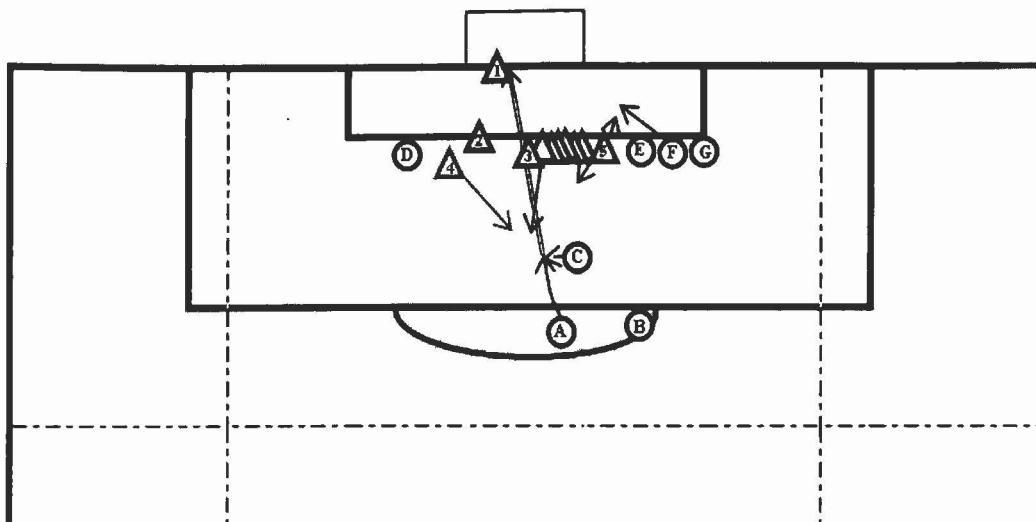
BAYER 04 LEVERKUSEN – AS Řím

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	1 roz., 6 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní nárt
5. Zóna rozehrání	C3		
10. Klíčový moment	- výborný náběh útočících hráčů na centrováný míč - propadnutí centrovaneho míče až před brankáře, který na něj nestačil zareagovat		

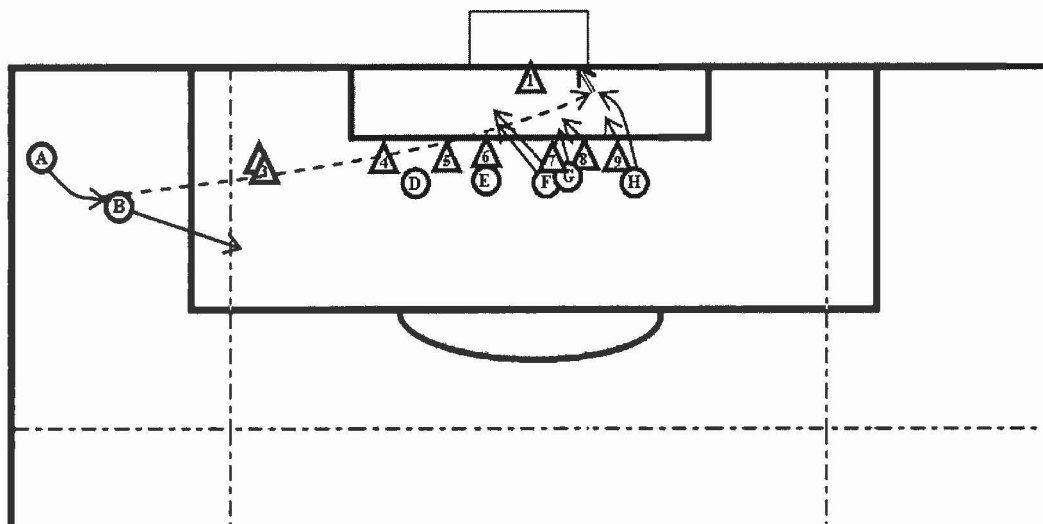
CELTIC FC – AC Milán

1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	9	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	1 roz., 7 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	hlavou, ve výšce, čelem
5. Zóna rozehrání	C3		
10. Klíčový moment	- přesně provedený náběh na centr na přední tyč - vyhraný osobní souboj hráče F s obráncem 8		

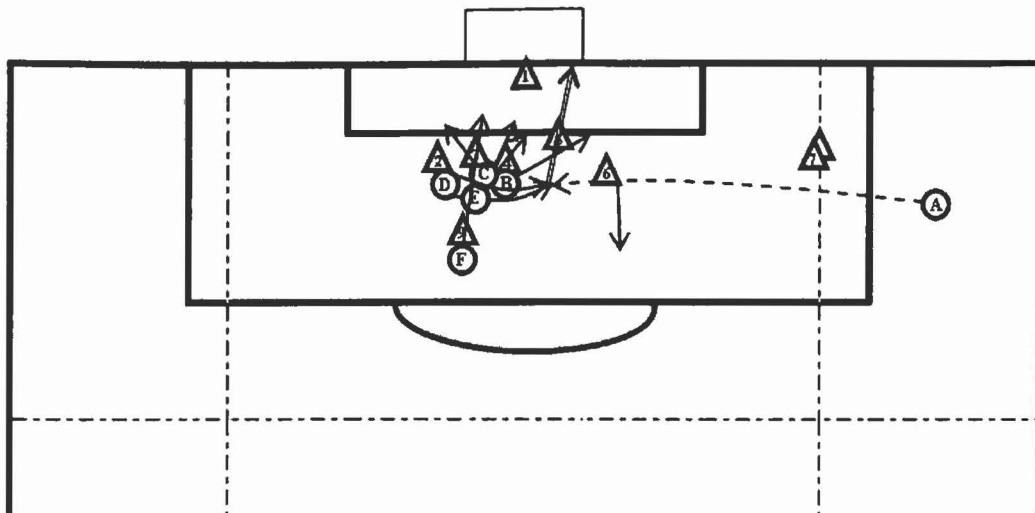
CELTIC FC – FC Shakhtar Donetsk

1. Typ SS	NPVK	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	do středu hřiště
3. Role hráčů	2 roz., 1 nab., 4 odr.	8. Technika rozehrání	špičkou
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	přímý nárt
5. Zóna rozehrání	DP2		
10. Klíčový moment	- přesně načasovaný náběh na krátkou přihrávku - prudká přízemní střela do mezery ve zdi mezi vybíhajícího hráče a zeď		

CELTIC FC – FC Barcelona

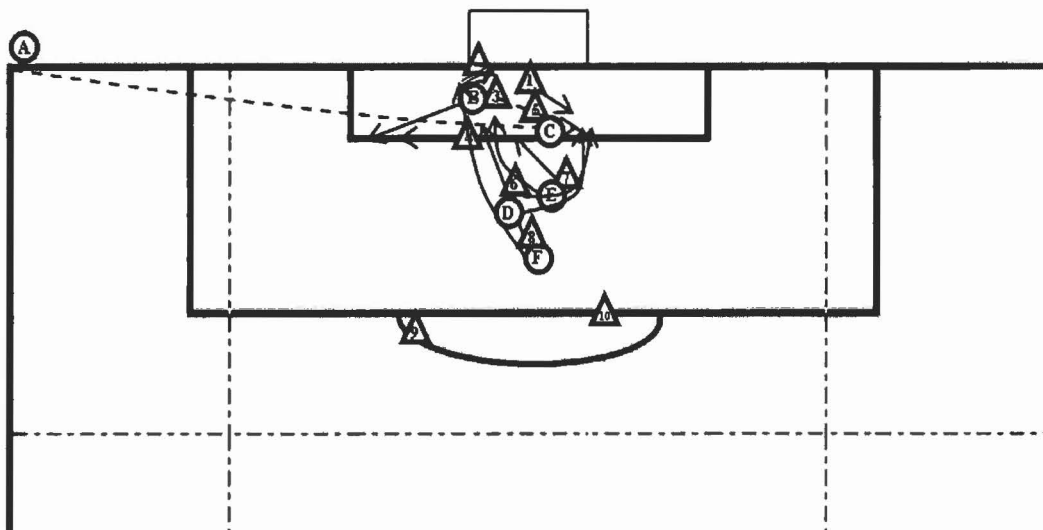
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	2 roz., 5 nab.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	osobní	9. Technika zakončení	vnitřní strana nohy
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- hráč F pustil centrováný míč na hráče H - vhodně provedený náběh H na zadní tyč a nedůsledné bránění hráče 9		

CHELSEA FC – FC Porto

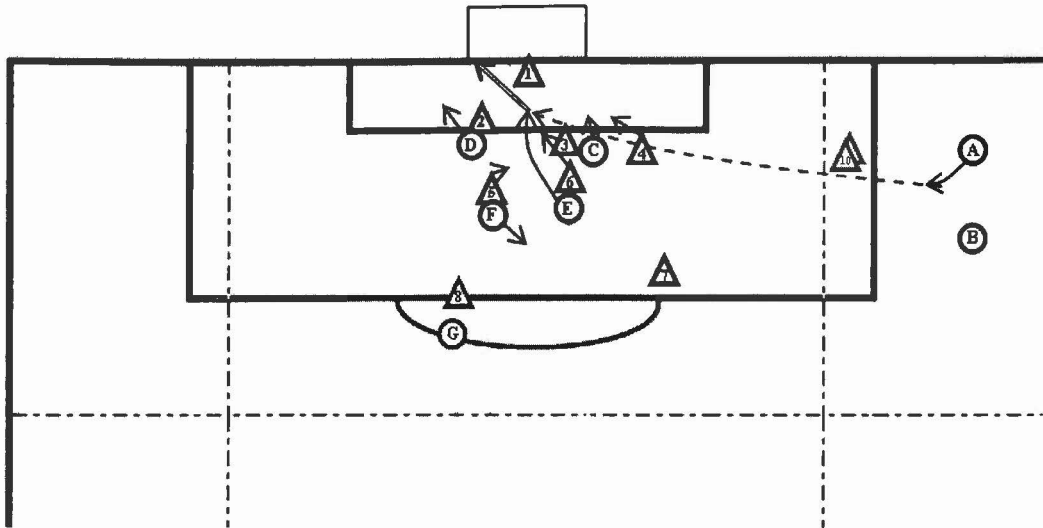
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	polovysoká
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	hlavou, v pádu, čelem
5. Zóna rozehrání	D1		
10. Klíčový moment	- přesně nacentrovaný míč na nabíhajícího hráče D - vhodně načasovaný náběh hráče D a vyhraný osobní souboj s obráncem 2		

61.

CHELSEA FC – PFC CSKA Moskva

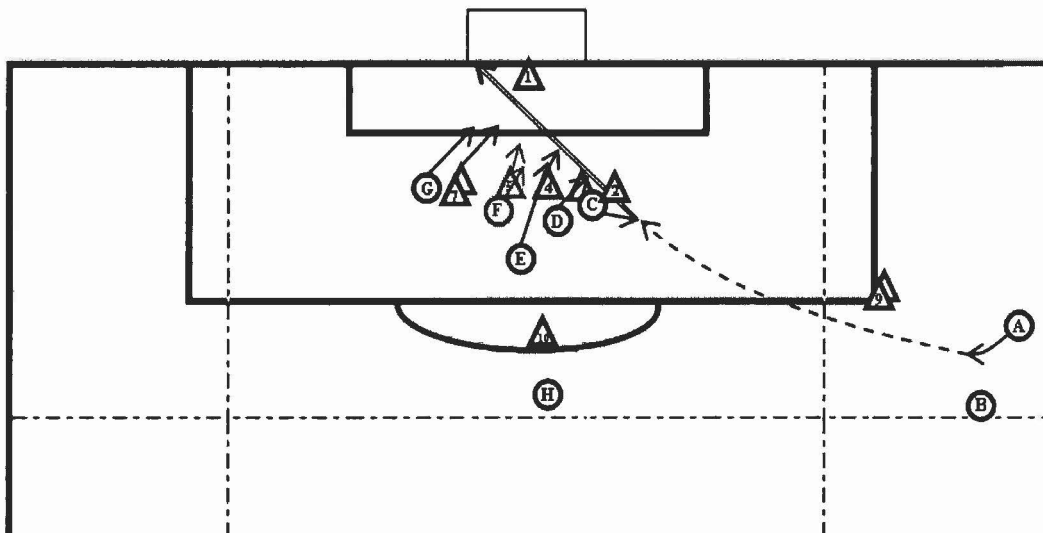
1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	na zadní tyč
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	osobní	9. Technika zakončení	hlavou, ve stoji, čelem
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- špatné vyběhnutí brankáře - přihrávka hlavou hráče D na přední tyč na naběhnutého hráče F		

CHELSEA FC – PFC CSKA Moskva

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	7	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	2 roz., 4 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	osobní	9. Technika zakončení	hlavou, ve výskoku, čelem
5. Zóna rozehrání	D1		
10. Klíčový moment	- nedůrazné bránění obránce 6 – nezachycení pohybu útočníka E - přesný centr na vhodně načasovaný náběh útočníka E		

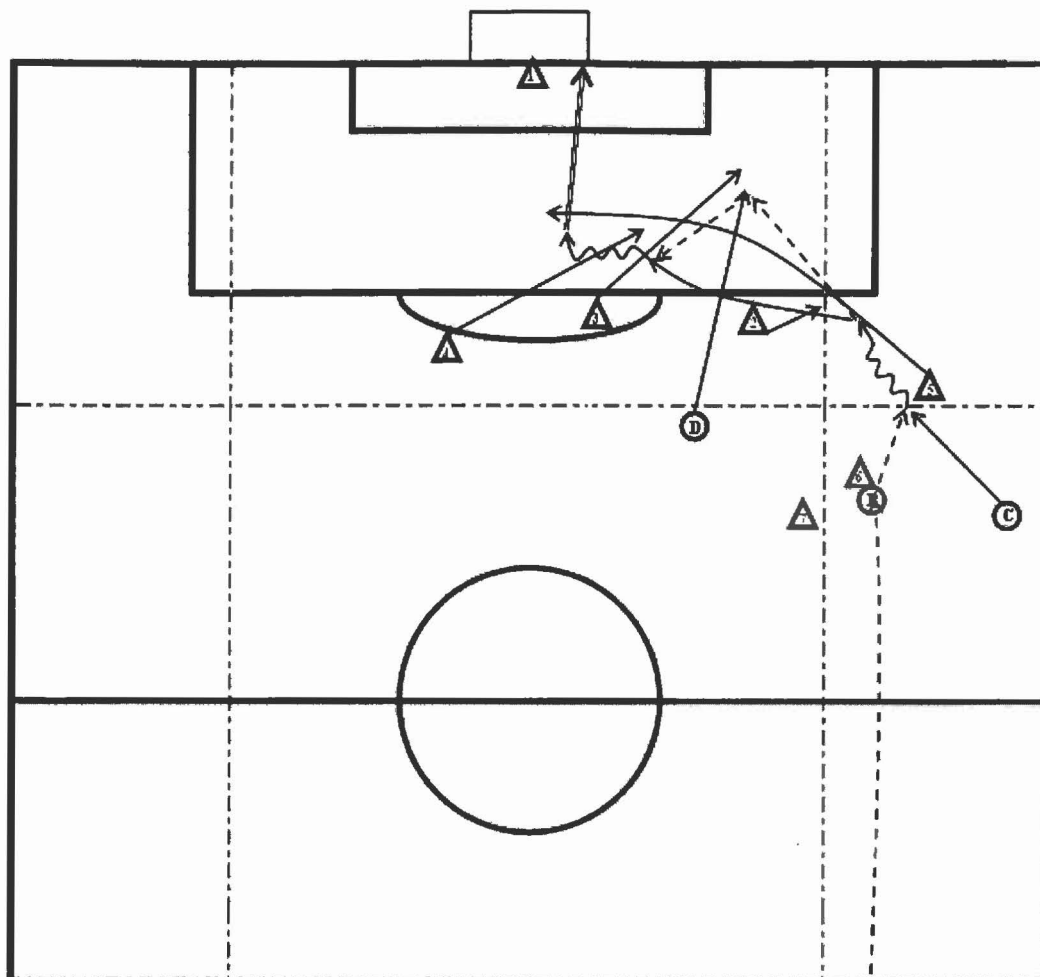
64.

FC BAEYRN MUNCHEN –

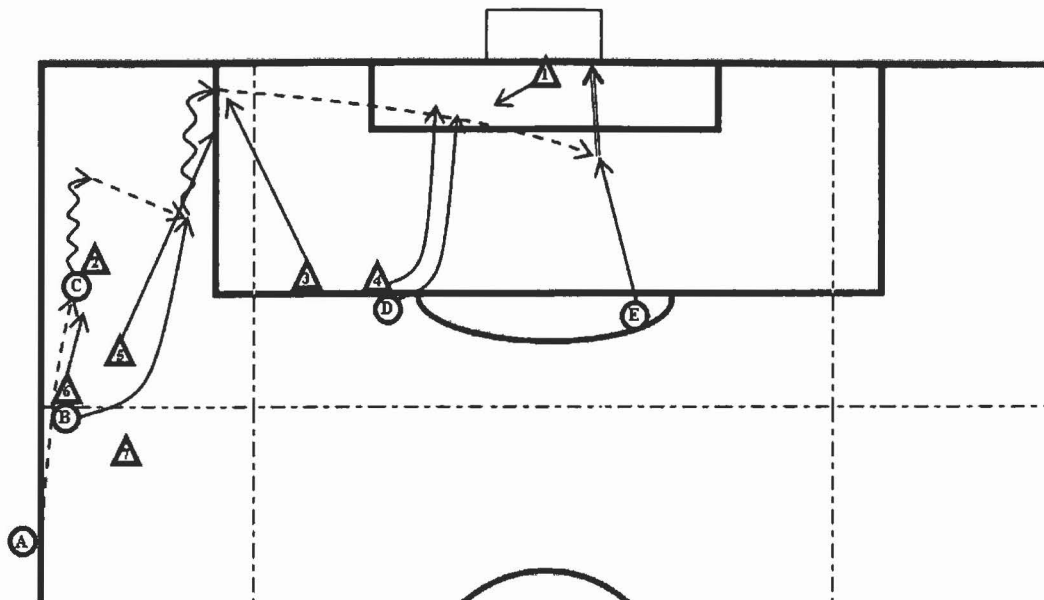
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na přední tyč
3. Role hráčů	2 roz., 5 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	hlavou, ve výskoku, čelem
5. Zóna rozehrání	D1		
10. Klíčový moment	- přesně kopnutý centr na linii nabíhajících hráčů - dobře mířená střela hlavou hráče C na zadní tyč		

63.

CHELSEA FC – PFC CSKA Moskva

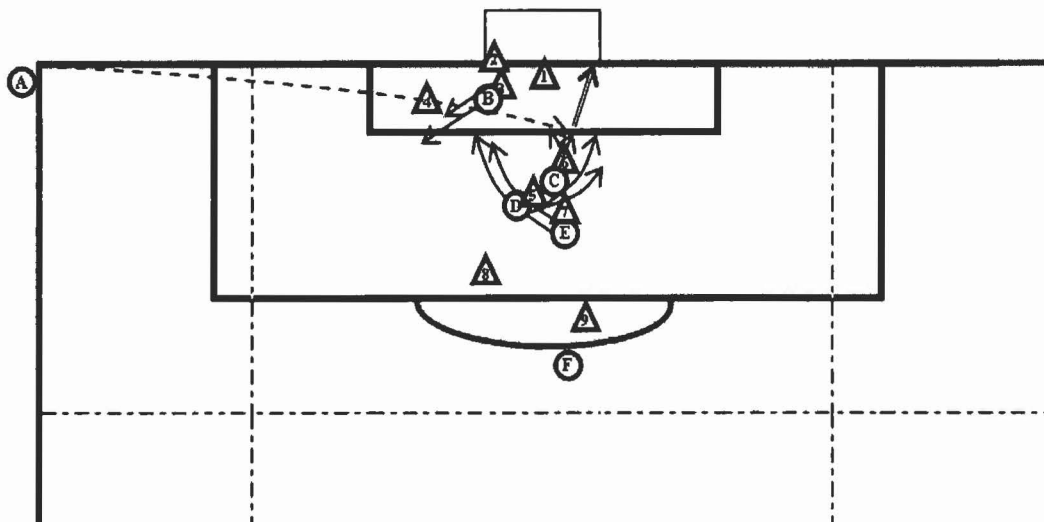
1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	4	7. Směr přihrávky	kolmá
3. Role hráčů	1 roz., 3 nab.	8. Technika rozehrání	přímý nárt
4. Typ obrany	zónová	9. Technika zakončení	přímý nárt
5. Zóna rozehrání	AP2		
10. Klíčový moment	- kombinace dvou hráčů s vhodným uvolňováním do volných prostorů		

FC BAYERN MUNCHEN – Arsenal FC

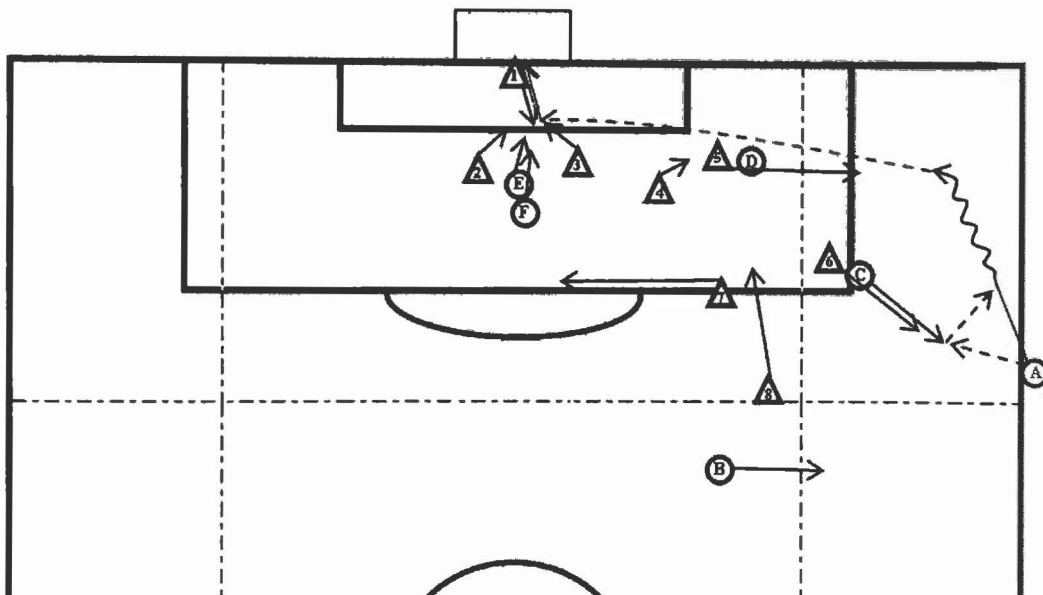
1. Typ SS	AUT	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	5	7. Směr přihrávky	kolmá
3. Role hráčů	1 roz., 4 nab.	8. Technika rozehrání	vhazování ze stoje
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vnitřní strana nohy ze vzduchu
5. Zóna rozehrání	C3		
10. Klíčový moment	- vhodné uvolnění kombinací u postranní čáry - přesný centr na nabíhajícího hráče na zadní tyč		

66.

FC INTERNAZIONALE – RSC Anderlecht

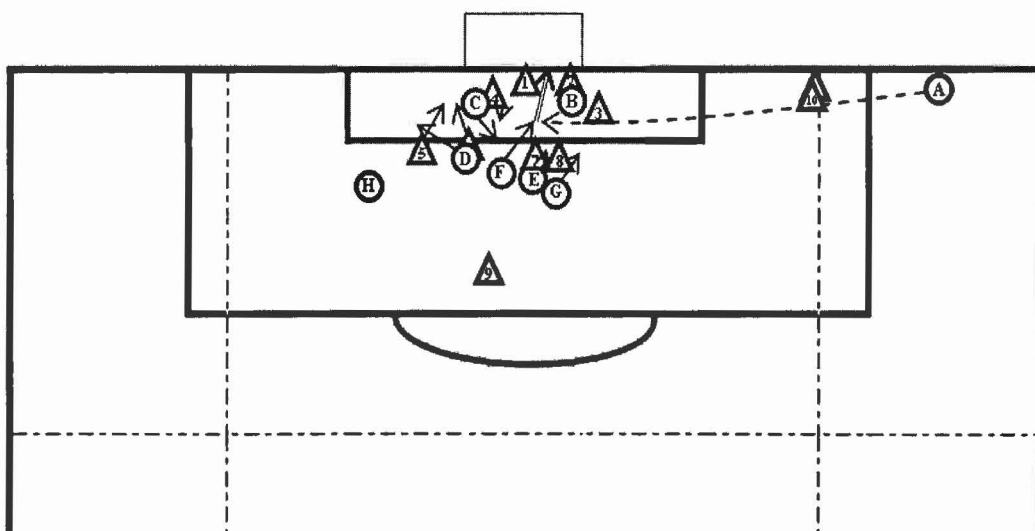
1. Typ SS	RK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	na zadní tyč
3. Role hráčů	1 roz., 4 nab., 1 odr.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	osobní	9. Technika zakončení	hlavou ve výskoku, čelem
5. Zóna rozehrání	D3		
10. Klíčový moment	- vhodně provedený pohyb hráčů na centrováný míč - vyhraný osobní souboj hráče C s hráčem 6		

FENERBAHCE SK – AC Sparta Praha

1. Typ SS	AUT	6. První přihrávka	přízemní
2. Počet hráčů	6	7. Směr přihrávky	do středu hřiště
3. Role hráčů	1 roz., 5 nab.	8. Technika rozehrání	vhazování ze stoje
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	vlastní gól
5. Zóna rozehrání	D1		
10. Klíčový moment	- vhodně provedená kombinace hráčů A a C u postranní čáry - nedorozumění mezi obráncem 3 a brankářem		

68.

FENERBAHCE SK – Manchester United

1. Typ SS	PVK	6. První přihrávka	vysoká
2. Počet hráčů	8	7. Směr přihrávky	na střed branky
3. Role hráčů	1 roz., 7 nab.	8. Technika rozehrání	vnitřní nárt
4. Typ obrany	kombinovaná	9. Technika zakončení	hlavou, ve výskoku, spánková č.h.
5. Zóna rozehrání	D1		
10. Klíčový moment	- přesná centr na nabíhajícího hráče F na přední tyč - špatné obsazení prostoru obránci a nepokrytí zakončujícího hráče F		